

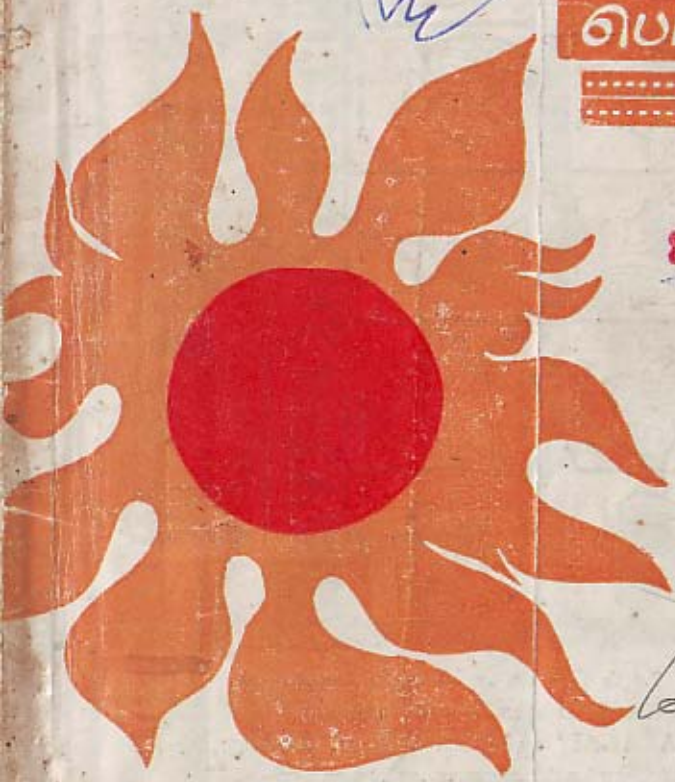
மலலைக்

'MALLIKAI' PROGRESSIVE MONTHLY MAGAZINE

ஆசிரியர்: லாமிகை ஜீவா

பொங்கல் மலர்

ஜனவரி 1979

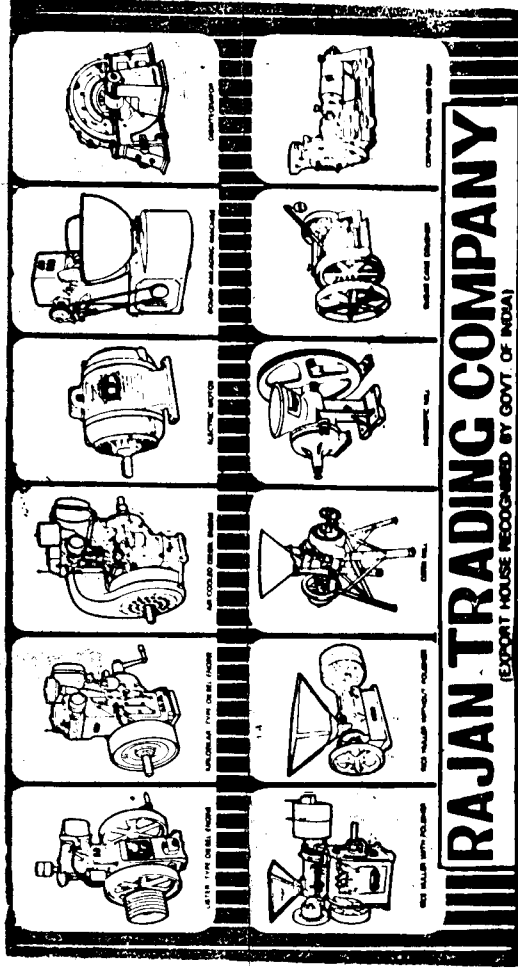
Handwritten signature in red ink.

Handwritten signature in black ink.

விலை :
1-50

அ
மு
தா

Phone :
34529

No. 1, 3, 7ஆம் இலக்க அரிசி ஆலைகளுக்கான
சல்லடை உதிரிப் பாகங்களும், மற்றும்
ஜப்பானிய 'SATAKKI' ஆலைமின் சிறியது, பெரியது,
மசல் இயந்திரங்கள் அரவை ஆலைகளுக்கு
எம்முடன் தொடர்புகொள்ள :
ஆல் சிலோன் டிஸ்ரிபியூட்டர்ஸ்
353-7, டாம் வீதி, கொழும்பு-12.

ச
ல்
டை
க
ள்

Cable :
'Kennadies'

ஆடுதல் பாடுதல் கித்திரம் கவி
பாதிநியை கலைகளில் - உள்ளம்
எடுபட்டென்றும் நடப்பவர் - பிறர்
எனநிலை கண்டு துள்ளுவார்'

மல்கைவெறு அண்டு

129

'Mallikai' Progressive Monthly Magazine

ஜனவரி, 79

மல்கை

முலையர்: மல்கை
ஆசிரியர்: டொமினிக் ஜீவா
234B- கே. கே. எஸ். வீதி
பாற்பாணம்
இலங்கை

MALLIKAI
Editor: Dominic Jeeva
234B, K. K. S. Road,
JAFFNA.
Sri Lanka

மல்கைகளில் வெளி
யாகும் கதைகள், கவி
களிலும் பெயர்கள்
நிகழ்ச்சிகள் யாவும்
கற்பனையே
சிந்தனை, கருத்து
எல்லாம் ஆக்கியோர்
தனித்துவம்
பெற்றுப்பும் அவரே

வரும் ஆகஸ்ட் 79-ல் பதினைந்தாவது ஆண்டு
மலர் வெளிவர இருக்கின்றது. அதற்கான ஏற்பாடு
களை இப்பொழுது இருந்தே செய்ய வேண்டியுள்ளது.
எனவே அம் மலரைப் புதிய பொலிவுடனும், காத்திரமான உள்வாங்குதலுடனும் வெளிக்கொணர்
ஆரம்ப வேலைகளைச் செய்ய முனைந்துள்ளோம்.

எழுத்தாள நண்பர்களுக்கு ஒரு வாரித்தை.
'வேண்டிய கால அவகாசம் உண்டு. எனவே எமக்கு
ஒத்துழைப்புத் தர இப்போதே ஆயத்தமாகுங்கள்.
இந்த அழைப்பை தனித்தனியாக உங்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் விடுகின்றோம்.

இந்தப் புதிய ஆண்டில் எத்தனையோ புதுமைகள்
செய்ய விரும்புகின்றோம். நம்மால் மாத்திரம் இது
சாத்தியம் என்ற மன அக்காரம் நம்மிடம் இல்லை.
உங்களுடைய ஆலோசனைகளையும் அபிப்பிராயங்களையும் அடிக்கடி எழுதுங்கள்.

இவ்வாண்டு சாகுத்திய அகடாமிப் பரிசைப் பெற்றுக் கொண்டவரான வல்லிக்கண்ணன் தமிழகக் கடிதம் என்ற தலைப்பில் தொடர்ந்து எழுதுவார். அவருக்கு உங்கள் சார்பில் எமது நன்றிகள்.

— ஆசிரியர்

விலை 1 - 50

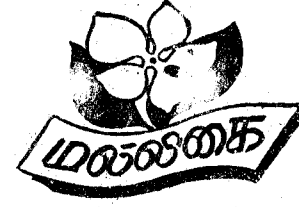
தாழ்ந்தவர் நிமிர்ந்திட
தனிக் குரல் கொடுக்கும்
மல்லிகையே நீ வாடா மல்லிகை

வாழும் மலரே, வாழ்க!

தா. திருநாவுக்கரசு பா. உ.

கல்லூரி வீதி,
காங்கேசன்துறை.

தொலைபேசி: 892

புதிய நாடக முயற்சிகள்

பல புதிய நாடக முயற்சிகள் நாடு பரவலாகச் செய்யப் பட்டு வருவதையிட்டு நமது மகிழ்ச்சியைச் சம்பந்தப்பட்டவர்களுக்குத் தெரிவிப்பதில் பெருமகிழ்ச்சி அடைகின்றோம்.

சினிமாஸை நாடகத்திலும் நாடகத்தைச் சினிமாவிலும் பார்த்துப் பார்த்துச் சலித்துப் போய் விட்ட ரஸனையாளர்களுக்கு இந்தப் புது முயற்சிகள் நம்பிக்கையையும் மன நிறைவையும் நல்குகின்றன. எதிர்காலத்தில் நமது நாடக மேடைகள் மேலும் மேலும் அபிவிருத்தி அடையும் எனவும் திடமாக நம்புகின்றோம்.

நாடகப் பயிற்சிக் களம் என்றொரு அமைப்பை நாடகத்தில் டிப்ளோமா பட்டம் பெற்ற கலைஞர்கள் ஒருங்கு சேர்ந்து அமைத்து, அதைத் திறம்பட நிர்வகித்து வருவது முன்னோடியான அம்சங்களில் ஒன்று.

இப்படியான பயிற்சிக் கள அமைப்புக்கள் நாடக உலகில் ஒரு புதிய திருப்பு முனையை நிச்சயம் ஏற்படுத்தலாம் — ஏற்படுத்த வேண்டும்.

புதிய பரிசோதனை முயற்சிகள் என்பதின் பேரால் சமீபத்தில் சில நாடகங்கள் அரங்கேறின. பாராட்டும் முயற்சிதான். ரஸனையை வளர்த்தெடுப்பதை விட்டு விட்டு — ஒரு சிலரின் திறமையை, நுட்பச் சிறப்பை, ரசனை வெளிப்பாட்டை மாத்திரம் வெளியிடுவதால் மாத்திரம் மக்கள் அக் கலைத்து ஆர்வம் காட்டி விட மாட்டார்கள்.

நமக்கு அந்நியமான உள்ளடக்கக் கருவும், உரையாடலும், பாத்திரப் படைப்பும், பழக்க வழக்கங்களும் கொண்ட மொழி பெயர்ப்பு நாடகங்களை — அவை எத்தகைய சிறந்தவைகளாக இருந்த போதிலும் கூட — மக்கள் ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டார்கள்.

பல பாரிய நேரடிப் பிரச்சினைகளுக்குத் தினசரி முகம் கொடுத்து வந்து பல அநுபவங்களைப் பெற்ற அவர்கள் தங்களைத் தான் — தங்களது பிரச்சினைகளைத்தான் — மேடைகளில் கதைகளி லாடாகப் பார்க்க விரும்புகின்றனர் என்பதை நாம் மறந்து விடக் கூடாது.

எனவே மொழிபெயர்ப்பு என்பதன் பேரால் கூத்தடிப்பது நம்மை நாமே ஏமாற்றிக் கொள்ளும் செயலாகும். இது கலைஞர்கள் கவனத்தில் இருக்க வேண்டும்.

அதே சமயம் அவர்களது உழைப்பையும் தார்மிக நேர்மை பையும் தரங்கள் மகிழ்கின்றோம்! பாராட்டுகின்றோம்.

இலக்கியப் பயணத்தின்

இனிமையான பல நினைவுகள்

பெருமிக் ஜீவா

சென்னைக்கு வந்து ஒன்பது நாட்கள்.

இந்த ஒன்பது நாட்களும் தமிழக உணவைச் சுவைத்துச் சுவைத்து எனது நாக்குக் காரத்தை மறந்துவிட்டது. அது மனசை நெருடிக் கொண்டே யிருந்தது. உணவுகள் சுவையானவைதான். ஆனால் அதில் ஏதோ ஒரு திருப்தியின்மை. நமது உணவுப் பாகமுறையும் தமிழக உணவுப் பழக்க முறையும் மாறுபட்டவை. எங்களது உணவுகள் காரம் நிரம்பியவை. அவர்களினுடையது மட்டுப் பட்டவை. அத்துடன் நான் அசைவ உணவுக்காரன். அங்கு சைவ உணவே பெரும்பாலும் கிடைத்தது.

இதற்காக நான் ஏதோ தவியாய்த் தவித்துப் போய் விடவில்லை. 'ரோமாபுரிக்குப் போனால் ரோமனைப் போல நட!' என்ற பழமொழிக்கு அமைய நான் நடந்து கொண்டேன்.

சில தமிழக எழுத்தாளர் களின் பிரயாணக் கட்டுரைகளைப் படித்த அனுபவம் எனக்கு உண்டு. ஒரே சரப்பாட்டுப் புராணம்தான். மோர், தயிர், நெய் சம்பந்தப்பட்டவைகளைத் தான் டோக்கியோ, லண்டன், நியூயோர்க், கொழும்பு போன்ற வெளியூலகப் பட்டணங்களின் பின்னணியில் வைத்து அவர்கள் எழுதுவதைப் பார்க்கும்போது இவர்கள் என்ன சரப்பாட்டு ராமன்களோ என எனக்குள் நானே எரிச்சல் பட்டதுண்டு.

சரப்பாட்டைப் பற்றி எழுதுவதையோ பேசுவதையோ கூட நான் விரும்புவதில்லை. நாங்கள் போகும்போது அந்த நாட்டு நண்பர்களின் விருந்தினர்களாக மதிக்கப்படுகிறோம். அவர்களது பழக்க வழக்கங்களை, உணவு முறைகளை, சம்பிரதாயங்களை மதிப்பதுதான் நாங்கள் அவர்களுக்குச் செய்யும் மரியாதை என்பது எனது எண்ணம். அவைகளில் சில நமக்கு உடன் படாதவை என்றால் மிக நாகுக்காக அவைகளை ஒதுக்கி விடலாம். அதற்காக நமது அஹிம்சை உணவுப் பிரலாபத்தை வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டத் தேவையில்லை.

நான் எனது உணவுச் சங்கடத்தைப்பற்றி மறந்துபோய்க் கூட யாரிடமும் பிரஸ்தாபிக்க வில்லை. எனது உள்ளுணவைச் சூசகமாகப் புரிந்து கொண்ட நண்பர் தி. க. சி. அவர்கள் யாரிடமோ பிரஸ்தாபித்தார் போலிருக்கிறது.

ஒரு பிராமணப் பெண், ஓர் எழுத்தாளனின் துணைவி என்னை ஒரு ஞாயிற்றுக்கிழமை இராப் போசனத்திற்கு வற்புறுத்தி அழைத்திருந்தார். போயிருந்தேன். சுவையும் காரமும் நிரம்பிய அசைவ உணவை எனக்குக்

தன் கையால் எடுத்துப் பரிமாறினர்.

எனது தேகமே புல்லரித்தது.

யாரோ தெரிந்தவர்களின் வீட்டு உதவியைக் கொண்டு இதைத் தயாரித்து எடுத்ததாகக் கூறினர் அவர்.

எக் காரணத்தைக் கொண்டும் மற்றவர்களின் நியாய உணர்வுகளைப் புண்படுத்தக் கூடாது என்பது எனது கொள்கை. அதுதான் அடிப்படை நாகரிகம். எனக்காக யாரையும் நான் வற்புறுத்துவதில்லை. இப்படி மாறுவதையும் நான் மனசார வரவேற்பதில்லை. அவர்கள் அவர்களாகவே இருக்க வேண்டும். நானும் நானாகவே இருக்க வேண்டும். இதில் யார் மாறினாலும் அது பெரும் நடிப்பு.

அந்தப் பெண்ணின் உபசரிப்பு நடிப்பல்ல. தோழமை உணர்வின் முதிர்ச்சி. வர்க்க பாசத்தின் வெளிப்பாடு. ஏனெனில் நான் நம்பும் இலட்சியத்தின் ஓர் அங்கம் அவர். தோழமை என்றொரு சொல்லுக்கு இலக்கணம்.

இந்த இனிய நினைவுகளைச் சுமந்து கொண்டேதான் நான் கன்னியா குமரி எக்ஸ்பிரஸில் தூத்துக்குடியை நோக்கிப் பிரயாணமானேன்.

பொழுது விடிந்தது.

மணியாச்சி ஜங்ஷனில் வண்டி தாமதித்தது.

நான் கீழே இறங்கினேன். பழைய சரித்திரம் என் முன்னால் விரிந்தது. ஏகாதிபத்திய வெள்ளைக்காரனுக்கு எதிராகத் தமிழக மக்கள் ஆர்த்தெழுந்த சம்பவம் என்று நினைவில் நிழலாடியது..... வாஞ்சிநாதன்!...

தேசத்தை நெஞ்சார நேசித் தவன் இந்த இளைஞன். தேச

சுதந்திரத்தை உயிரினும் மேலாக மதித்தவன். இவன். எனவே அந்நியப் பிரதிநிதியாக அட்டேழியங்கள் பல செய்த ஆஷு துரையை இதே மணியாச்சி ஜங்ஷனில் வைத்துத்தான் வாஞ்சி சுட்டுக் கொன்றான்... கொன்றான்! தானும் தற்கொலை செய்து கொண்டான்.

குனிந்து அந்த மண்ணைக் கிள்ளி எனது நெற்றியில் திருநீருகப் பூசிக் கொண்டேன். ஸ்டேசன் பைப்பைத் திருகி அந்த மண்ணின் தண்ணீரைச் சிறிது அருந்தினேன்.

வாஞ்சிநாதனின் தனிமனிதப் பயங்கரவாதத்தை நான் முற்றாக நிராகரிக்கிறேன், வெறுக்கிறேன். அப் பயங்கரவாதத்தால் பிரச்சினை தீர்க்கப் படுவதற்குப் பதிலாக இன்னும் பல்வேறு பிரச்சினைகளை அதுவே உற்பத்தி செய்துவிடும்; சிக்கல் படுத்தி விடும். இது விடுதலைக்கு வழியேயல்ல. வெள்ளினுடைய அண்ணாவும் ஜார் ரஷ்யாவில் இப்படியான பயங்கரவாத மோகத்திற்கு உட்பட்டு உயிரையே இழந்தவர். வெனின் இதைத் தெளிவாகத் தனது வாழ்க்கையிலேயே உணர்ந்தவர். எனவே அவர் இந்தப் பாதை புரட்சிகரப் பாதையல்ல எனக் கூறி வெகு கண்டிப்பாக நிராகரித்தார். அவரது வழியொட்டி வரும் எனது கருத்தும் இதுவேதான்.

அதே சமயம் வாஞ்சியின் நேர்மையை, உள்ளத் தூய்மையை நான் மதிக்கின்றேன், தலைவணங்குகின்றேன். சுதந்திரத்திற்காகத் தன்னையே பலித்தியாகம் செய்யும் அவனது ஆண்மையைக் கண்டு எத்தனையோ ஆண்டுகள் கழிந்த பின்னரும் நான் மனஞ் சிலிர்த்துக்கின்றேன். அதற்காகத்தான் அந்த மண்

ணின் திருநீறுப் பூச்சு; புனித நீர் அருந்துதல்.

தூத்துக்குடிக்குப் போய் ரயில் நிலையத்தில் இறங்கிய பொழுது சில இளைஞர்கள் முன் வந்து திருநெல்வேலி மாவட்டக் கவிஞர் மன்றத்தின் சார்பாக எனக்கு மலர் மாலை அணிந்தார்கள். கூடவே குருசுவாமி அவர்களின் குமாரர்களும் உடன் வந்திருந்தனர். என்னை உடனடியாகத் தந்தையார் ஓட்டப் பிடாரத்திற்கு அழைத்து வரும் படி சொன்னதாகக் கூறினர்.

தூத்துக்குடி பஸ் நிலையத்தில் வண்டி எடுத்து ஓட்டப் பிடாரம் நோக்கிச் சென்றோம்.

ஓட்டப்பிடாரம் பஸ் நிலையத்தில் நமது வரவுக்காக நீண்ட நேரமாகக் காத்து நின்றார் நண்பர் குருசுவாமி.

அவரது முகத்தில் ஏழு ஆண்டுகளாகப் பரஸ்பரம் ஒருவர் முகத்தை ஒருவர் பார்க்க முடியாமல் இருந்த தவிப்புத் தெரிந்தது. கொழும்பில் அவர் இருந்தபொழுது எப்படியும் மாதம் ஒருதடவை சந்தித்துக் கொள்வோம். உரையாடி மகிழ்வோம்.

இது நீண்ட காலப் பிரிவு!

பஸ்ஸில் இருந்து இறங்கிய என்னை ஆர்வமேலிட்டால் அப்படியே கட்டியணைத்துக் கொண்டு சந்தோஷ மிகுதியால் ஒன்றுமே பேசாமல் என்னையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். எனக்கும் வார்த்தைகள் வரவில்லை — அத்தனை மகிழ்ச்சி!

ஒரு காலத்தில் அவரது உருவத்தை அட்டைப் படமாக மல்லிகையில் போட்டிருந்தேன். ஒரு சிலர் முகத்தைச் சுழித்த சங்கதி எனக்குத் தெரியும். 'அட்டையில் பேர்டுவதற்கு இவர் என்ன செய்தார்?' என்ற

அலட்சியக் கேள்வி பிறந்தது அன்று.

மிக அமைதியான ஆழமான ரஸிகர். எழுத்தாளர்களுக்குத் தன்னாலியன்றவரை உதவுவதில் தணியாத ஆர்வம் உள்ளவர். அருமையான சம்பாஷணையாளர். என்னில் அசாதாரண பாசம் கொண்டவர்.

எனக்கு ஒரு ஞாபகம் வருகிறது.

முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்க முதலாவது தேசிய மாநாடு கொழும்பில் ஸாகிராக் கல்லூரி மண்டபத்தில் நடந்தது. வந்திருந்த நூற்றுக் கணக்கான எழுத்தாளர்களுக்கு மதிய போசன ஏற்பாட்டை ஒரு வாரத்திற்கு முன்னரே உணவுக்குழுவினர் செய்து நண்பர் சிவத்தம்பியிடம் ஒப்படைத்திருந்தனர். குருசுவாமி அவர்களை மதிய போசனம் கொடுப்பதற்குக் கேட்பதெனவும் அப்பொறுப்பைச் சிவத்தம்பி அவர்கள் குருசுவாமியிடம் நேரில் சொல்லி நடவடிக்கை எடுப்பதெனவும் தீர்மானிக்கப் பட்டது.

மாநாடு மத்தியான உணவுக்காக இடைவேளை கொடுக்கப்பட்டபோது ஒலிபரப்பியில் மதிய உணவு உபயம் என்ற அறிவிப்பில் நண்பர் குருசுவாமிக்கு நன்றியும் சொல்லப் பட்டது.

இதில் வேடிக்கை என்ன வென்றால் இதுவரை குருசுவாமி அவர்களுக்கு இப்படி ஒரு தகவலே தெரியாது. யாருமே சொல்லவுமில்லை.

சிவத்தம்பி பதறிப்போய் விட்டார்.

மாநாட்டுக்கு வந்திருந்த குருசுவாமி காரை எடுத்துக் கொண்டு சிவத்தம்பி கணைசலிக்கன் போன்றோரை உடன

அழைத்துப் போய் எப்படியோ ஏற்பாடு செய்து பசித்துக் களைத்துப் போயிருந்த எழுத்தாளர்கள் அனைவருக்கும் திருப்தியாக உணவு பரிமாற ஏற்பாடு செய்துவைத்தார்.

இந்தச் 'செஞ் சோற்றுக் கடன்' என் மனதில் என்றுமே பசுமையாக இருப்பதுண்டு.

எத்தனையோ ஆயிரக் கணக்கான தமிழதத்தவர்கள் இலங்கையில் கடந்த காலங்களில் வியாபாரம் செய்துள்ளனர். இலட்ச இலட்சமாகச் சம்பாதித்துமுள்ளனர். அவர்கள் வந்தார்கள்; சம்பாதித்தார்கள்; போனார்கள்.

ஆனால் அங்கிருந்து வந்து பணம் சம்பாதிப்பதை விட இந்த நாட்டுப் படைப்பாளிகளின் அன்பையெல்லாம் சேமித்துக் கொண்டு போனவர் குருசுவாமி ஒருவரேதான்!

கனகரெட்டுவைப் பற்றி விசாரித்தார். மறைந்த தனைய சிங்கம் இனம் வயதில் காலமானதைச் சொல்லித் துக்கித்தார். தம்பி பொன்னம்பலத்தைக் கேட்டார். ஆரம்பத்தில் தனது இடத்துக்கு வந்து இலக்கியச் சந்திப்பில் கலந்துகொண்ட அனைத்து இளம் எழுத்தாளர்களையும் விசாரித்தார். அய்யரைப் பிரத்தியேகமாகச் சுகம் கேட்டார். சர்மாவை, ஞானுவை, சிவத்தம்பியை, முருகையனை, எஸ். பொவை, மல்லிகை அச்சுக் கோப்பாளர் சந்திரசேகரத்தை எல்லாம் சுகம் விசாரித்துக் கேட்டுக் கொண்டார். அச்சுக் கோப்பாளருக்கு அன்பளிப்பும் தந்தார்.

அன்று சாயங்காலமே பள்ளிக் கூடமொன்றில் கூட்டமொன்று ஏற்பாடாகி இருந்தது. அதில் பேசினேன்.

திருமண வாழ்த்து

முதுபெரும் அரசியல்வாதியும் ஆரம்ப கால இடதுசாரி இயக்க முன்னோடியும் ஈடாடாத மார்க்ஸிய - லெனினிய வாதியுமான தோழர் அ. வயித்திலிங்கம் அவர்களது மகன் கோபால் சங்கரப் பிள்ளை அவர்களுக்குச் சமீபத்தில் திருமணம் நடைபெற்றது தோழர்கள் அந்தத் திருமண வரலேற்பு வைபவத்தில் கலந்து கொண்டு சிறப்பித்தனர்.

மணமக்களுக்கு எமது மனப் பூர்வமான வாழ்த்துக்கள்.

—ஆசிரியர்

டி. கே. சி. வீட்டுத் தோசை என்பார்களே, அது போல குருசுவாமி வீட்டுத் தோசையையும் சுவைத்து மகிழ்ந்தேன்.

குருசுவாமியின் அழைப்பின் பேரில் 'வண்ணதாசன்' என்னைக் காண வந்திருந்தார். இளசை அருணை ஒரு கவிஞர்; குருசுவாமி வீட்டுக்குப் பக்கதே உள்ளவர். என்னை உபசரிப்பதில் ஓடி ஓடி உற்சாகம் காட்டினார்; அருமையான ஓவியர் இவர்.

ஓட்டப்பிடாரத்திலுள்ள கப்பலோட்டிய தமிழன் வ. உ. சி. யின் வீட்டைக் காண்பித்தார்கள். சுதந்திரத்திற்காகச் சர்வ பரித்தியாகம் செய்த சுதந்திரத் தியாகியை நேரில் பார்ப்பதுபோல் இருந்தது.

அடுத்தநாள் பாரதி ஊருக்குப் போவதற்கான திட்டத்தை ஏற்பாடு செய்திருந்தார் குருசுவாமி. அவருக்கும் குற்றாலம் பக்கம் திருமண வைபவத்தில் கலந்து கொள்ள வேண்டிய ஏற்பாடு இருந்தது. சகலரும் தூதுக்குடிக்குப் புறப்பட்டோம்.

படைப்பாளி 'டாக்டர்'

மக்கள் வெளியீடு பதிப்பகத்தின் மூலம் தரமான நூல்களை வெளியிட்டு வருவதும் பிரபல எழுத்தாளரும் கலை இலக்கியப் பெருமன்றத்தின் முக்கியஸ்தருமான திரு. மே. து. ராசகுமார் பி. ஏச். டி. பட்டம் பெற்றுள்ளார். அவரது உயர் கல்வி படைப்பாளிகளுக்கு மேலும் உற்சாகத்தைத் தரும் என நம்புகின்றோம். எழுது வாழ்த்து!

எட்டயபுரம் செல்லும் போது இரவு 8 மணியாகி விட்டது. அங்கு பாரதி இளைஞர் மன்றத்தின் சார்பில் இரவு 9 மணிக்கு அவ்வூர் எம். எல். ஏ. அழகர்சாமி தலைமையில் வரவேற்புக் கூட்டமொன்றை ஏற்பாடு செய்திருந்தனர். தரமான, கணிசமான கூட்டத்தினர் மத்தியில் பேசத் தொடங்கினேன்: 'பாரதி தன் ஞான குருவாக யாழ்ப்பாணத்துச் சாமி என்பவரைக் கூறுகின்றான். அவர் பெயரால் கவிதை புனைந்துள்ளான். இந்தப் பாரதி கண்ட இந்த யாழ்ப்பாணத்துச் சாமி யார் என்பதை ஓர் ஆராய்ச்சியாகவே செய்து முடிவு கண்டவர் மறைந்த முதுபெரும் எழுத்தாளர் அ. செ. கந்தசாமி. இந்த யாழ்ப்பாணத்துச் சாமி யாழ்ப்பாணத்தை அடுத்து இருபது கல் தொலைவிலுள்ள பருத்தித்துறையைச் சேர்ந்தவர். வியாபாரி மூல அவரது பிறப்பிடமும் வசிப்பிடமுமாக இருந்த தென்க் கண்டுபிடித்தார். அதை ஞாபகப்படுத்தும் முகமாக இரண்டாவது முற்போக்கு எழுத்தாளர் மாநாடு ஆரம்ப விழாவை அவரது ஞாபகக் கல் நாட்டி அங்கிருந்துதான் ஆரம்பித்தோம். எனவே எட்டயபுரத்தானுக்கும் மிகக் கிட்டிய ஞான உறவு உண்டு. ஆகவே உங்களது ஊரின் மிக நெருங்கிய உறவினனாகிய யாழ்ப்பாணத்தவனாகிய நான் இங்கு இலக்கிய உறவைப் புதுப்பிக்க வந்திருக்கிறேன்' என எனது பிரசங்கத்தை ஆரம்பித்தேன்.

தொடர்ந்து பல்வேறு இலக்கியப் பிரச்சினைகள் பற்றியும் இலங்கைத் தமிழ் எழுத்தாளர் முன்னுள்ள பாரிய கஷ்டங்கள் பற்றியும் விரிவாக எடுத்துப் பேசினேன். நான் தெரிவித்த பல கருத்துக்கள் அந்தப் பாரதி மண்ணைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர்களுக்குப் புதுமையாக இருந்தது. நமது நாட்டைப் பற்றி அதிகம் தெரியாதவர்களாகவே அவர்கள் இருந்தனர். பலர் கேள்விகள் கேட்டனர்.

அதற்கு விரிவாகப் பதில் சொன்னேன். கூட்ட முடிவில் ஒரு முதிய தோழர் — அவரது முகம் இப்பொழுதும் எனது ஞாபகத்தில் பசுமையாக இருக்கிறது. அவரொரு ஓய்வு பெற்ற ஆசிரியர் — என்னைக் கட்டித் தழுவிக்கொண்டார், ஆனந்த மிகுதியால்.

அந்த இலக்கிய ஆர்வலர்களின் கூட்டம் முடியும் பொழுது அதிகாலே இரண்டு மணியாகி விட்டது.

இளசை மணியன் வீட்டில் சிறிது ஓய்வெடுத்துக் கொண்டேன். இத்தனைக்கும் என்னுடன் கூட வந்து எனக்குச் சகல உதவிகளையும் செய்து தந்த நண்பர் இளசை அருணை கூடவே இருந்து ஒத்துழைத்தார்.

விடிந்தது. என் நெஞ்சை நெகிழச் செய்த சம்பவம் ஒன்றும் அந்தக் கவிஞன் மண்ணில் நிகழ்ந்தது. (தொடரும்)

குதர்யா

தமிழின் புதிய நம்பிக்கைகள்

செ. யோகநாதன்

தமிழ் நாட்டிலிருந்து வந்து குவிகின்ற தரங்கெட்ட சஞ்சிகைகள், திரைப்படங்கள், நூல்கள், ஆகியவற்றினாலும், விளாசல் பேச்சாளர்களாலும் மிகவும் மனம் நொந்து போயிருக்கின்றவர்களின் வகைமாதிரிப் பாத்திரங்களில் ஒருவனாகிய நான், வைகளின் பிறப்பிடமாகிய ரிழ்நாட்டிலே மூன்று வாரங் லிருந்து தங்குகின்ற வாய்ப்பினைப் பெற்றேன். அறியப்படாத முகங்களாக, ஆனால் அறியப்பட்ட இதயத்தினராக எனக்குத் தமிழகத்திலே பல துறை

களிலும் நிறைய நண்பர்கள் இருக்கிறார்கள். என்னை ஒத்த பார்வையினை உடைய அவர்களைச் சந்தித்து அவளளாவிய அறிந்து கொள்வதற்கு இந்தப் பயணம் சிறந்த வாய்ப்பினை அளித்தது. எங்களின் அதே அதிருப்தியோடும், செயற்பாடான கோபத்தோடும் அவர்கள் பிற்போக்குத் தனமான கலை இலக்கியப் போக்குகளிற்கு எதிராக நிகழ்த்துகின்ற கடும் போராட்டத்தினைக் கலை இலக்கிய, நாடக, சினிமா வடிவங்களின் மூலமாக நான் நேருக்கு நேராகவே காண நேர்ந்தது. இலட்சத்தினை எட்டுவதற்காக எல்லா வழிகளிலும் முயற்சி செய்கின்ற பத்திரிகைகளும், அந்தப் பத்திரிகைகளில் எழுதுவதற்காக இலட்சியங்களைக் காற்றில் பறக்கவிட்ட எழுத்தாளர்களும் பிரபல்யமடைந்த தமிழ் நாட்டிலே, அந்த அம்சங்களுக்கெதிராகப் போர்தொடுத்து, எதிர்காலம்பற்றிய சிறப்பான நம்பிக்கையினை ஓரளவிற்கு நிலைநாட்டி வருகின்ற புதிய தலைமுறையினர் கிவரை இலங்கை வாசகர்கள், சினிமா ரசிகர்களுக்கு அறிமுகப்படுத்தவே இக்கட்டுரையினை எழுதுகின்றேன்.

இன்றைக்கு மக்களிடையே மிகவும் செல்வாக்கினைப் பெற்றிருப்பது சினிமாக்கலை. தமிழைப் பொறுத்தவரையில் சினிமாவின் ஆதிக்கம் பொது வாழ்க்கையை மிகவும் பாதித்திருக்கின்ற அம்சம், என்பதனை யாவருமே அறிவோம். ஆயினும் நமது சினிமாவின் சாதனைகள் வெறும் பூச்சியமே. நல்ல சினிமா என்று கூறப்பட்டவைகளும் சமத்காரமான சமாளிப்புக்களாக அமைந்தனவே தவிர, யதார்த்த பூர்வமான சிறப்புப் பொருந்தியவையாக வெளியாகவில்லை. இந்த நிலைமையிலே

மாற்றத்தை ஏற்படுத்துகின்ற முயற்சியை ஜெயகாந்தன் தொடக்கிவைத்தார். ஆனால் அந்த முயற்சியினை உறுதிவாய்ந்ததோர் போக்காக இரு புதிய வர்கள் தமிழ்நாட்டிலே இன்று நிறுவியிருக்கிறார்கள். இருவருமே சினிமாத் துறையின் நுட்பங்களையும், அனுகூலங்களையும் நன்கு அறிந்திருப்பவர்கள், துணிச்சல்காரர்கள். எனவே சினிமாத் துறையில் இவர்களுக்கு தாக்கம் குறிப்பிடத்தக்க முறையிலே அமைந்து, ஒரு புதிய வழியினைத் திறந்து வைக்கும் என நிச்சயமாகவே நம்பலாம். ஒருவர் ருத்ரய்யா, மற்றவர் ஜெயபாரதி.

'அவள் அப்படித்தான்' என்ற அற்புதமான படத்தோடு தான் ருத்ரய்யாவை நாங்கள் அறியநேர்கிறது. கமலஹாஸன், ரஜினிகாந்த், ஸ்ரீபிரியா போன்ற திறமைவாய்ந்த குழுவினர் நடித்த படம் 'அவள் அப்படித்தான்'. சென்னை பிலிம் இன்ஸ்டிடியூட்டில் பயிற்சி பெற்ற ஞானசேகரனும், நல்லசாயியும் இப்படத்தின் படப்பிடிப்பாளர்கள். 'எஸ்தர்', 'கடல்புரத்தில்' ஆகிய படைப்புக்கள் மூலம் தமிழிலக்கியத்திற்கு அறிமுகமான 'வண்ணநிலவன்' இதன் வசனகர்த்தா. தொழிலிலும், கற்பனையிலும் முதிர்ச்சி பெற்ற இவர்களின் கூட்டு ஒரு கவிதை மயமான சினிமாவை நமக்குத் தந்திருக்கிறது. 'படங்களை யதார்த்தமாக, வித்தியாசமானதாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்பதுதான் எனது குறிக்கோள். அதைப் படம் பார்ப்பவர்களின் ரசனையோடு ஒத்துப்போகும்படி பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பதுதான் என் எண்ணம்' என்கிறார் ருத்ரய்யா. 'அவள் அப்படித்தான்' படம் கூறுகின்ற செய்தியும் அதுதான். பழைய

தலைமுறையின் பிரபல்யம் வாய்ந்த திலக நடிகர்களின் ஆதிக்கத்தை உடைத்து நொருக்கி வருகின்ற கமலஹாஸன். இந்தப் படத்தில் மிக அற்புதமாக நடித்துள்ளார். ஸ்ரீபிரியாவின் உணர்ச்சிமயமான நடிப்பு படத்திற்கு மிகவும் மெருகூட்டுகிறது. ஏனைய உதிரிப் பாத்திரங்கள் இயல்பாகவே நடிக்கிறார்கள். நவ சினிமாவுக்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டாக வெளிவந்துள்ள 'அவள் அப்படித்தான்' படத்தை ஆர்ட் பிலிமென் முத்திரை குத்துவதற்குப் பிரபலமான சஞ்சிகைகள் எடுத்துக் கொண்ட முயற்சிகள் எல்லாம் வியர்த்தமாகிப் போனமை மிகவும் சந்தோஷத்துக்குரிய விஷயம். பன்னிரெண்டு படங்களோடு வெளியான 'அவள் அப்படித்தான்' சென்னையில் வெஞ்சாவகாசமாகக் காட்சியளித்துக் கொண்டிருந்தமை நவ சினிமா பெற்றுவருகின்ற வரவேற்பினைக் குறிப்பதாகவே அமைகின்றது. இது ருத்ரய்யா போன்றவர்களுக்கு ஆர்வமூட்டுகின்ற சமுதாய வரவேற்புகள், அவள் அப்படித்தான் படக் கதையினைப் பற்றி அபிப்பிராய பேதங்கள் பலரிடையே உண்டு. எனக்கும் கூட சில கருத்து வித்தியாசங்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் ருத்ரய்யாவின் இந்த முயற்சி வேகமான பாய்ச்சலெனக் கருதப்படுகிறமையாலும், தமிழ் சினிமாவையே புதிய பாதைக்கு தடம் புரட்டியிருக்கிறதாலும் கருத்து வித்தியாசங்களைப் பெரிதுபடுத்தத் தேவையில்லை; உற்சாகப்படுத்தலே அவசியமாகிறது. ஆறுமுகம் என்ற ருத்ரய்யாவின் இன்னொரு படம் தி. ஜானகிராமனின் 'அம்மா வந்தான்'. அந்தப்படம் தமிழ்த் திரையுலகின் இன்னொரு மைல்கல்லாக அமையும் என்று நிச்சயமாக நம்பலாம். தமிழ்த்

திரையுலகப் போக்கை மட்டுமல்லாது மக்களின் சிந்தனைப் போக்கினையும் மாற்ற வாய்ப்புள்ள கருவியான சினிமாவின் ருத்ரய்யா சரியான முறையில் பாவிக்க வேண்டுமென்பது அவரது ரசிகர்களின் வேண்டுகோள்.

ஜுவாலாவின் 'குடிசை'யை இயக்கியுள்ளவர் ஜெயபாரதி. தமிழ் இலக்கிய உலகிற்கு அறிமுகமான பெயர். து. ராமமூர்த்தியின் இக் கதையிலே சென்னை பிலிம் இன்ஸ்டிடியூட்டில் கலைஞர்களின் பங்கு அதிகம் உண்டு. 'தமிழ்த்திரை உலகுக்கு இது புது முயற்சி அல்ல; எங்களுக்கு இது புது அனுபவம்' என்று ஜுவாலா குழுவினர் கூறிக் கொள்வது தன்னடக்கமான ஒரு அறிமுகமே தவிர தமிழ்ச் சினிமா உலகிற்கு இவர்கள் மற்றொரு தாக்கத்தினைத் தர இருக்கிறார்களென்பதே உண்மையான செய்தியாகும்.

தமிழ்த் திரையுலகில் புதுமை செய்யப் போவதாக வந்தவர்கள் பலர் அதனை நாசமாக்கிய திருப்பணியையே இயற்றி வருகிறார்கள். இதன் அண்மைக்கால உதாரணங்கள் பாலசந்திரம், பாரதிராஜாவும். இதற்கான அடிப்படைக் காரணங்களை ருத்ரய்யாவும், ஜெயபாரதியும் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். எந்தக் கலையுமே மக்களின் மேம்பாட்டையே வலியுறுத்த வேண்டும்; அவர்களின் சுபிட்சத்தையே அடிநாதமாகக் கொண்டிருக்க வேண்டும். அவற்றிற்கு மாறாக இருப்பின் மக்களின் கோபத்திற்கும், எதிர்ப்புக்கும் இக் கலைஞர்கள் ஆளாக வேண்டி நேரிடும் என்பது வரலாற்று உண்மையாகும்.

2

சபாக்கள் என்ற பெயரிலே நவீன மின்சார சாதன வசதிகளுடன் மேடையிலே மந்திர ஜாலா மாயா ஜால அற்புதங்களை நடத்திக் கொண்டிருக்கின்ற குழுவினரே தமிழ்நாட்டை ஆக்கிரமித்திருக்கின்றனர். மறுபுறத்திலே நையாண்டி என்ற பெயரில் பிற்போக்குக் கருத்துக்களை 'புதிய சபா'க்கள் விதைத்துக் கொண்டிருக்கின்றன. குடும்ப உறவுகளில் கொச்சைத்தனமான நகைச்சுவைகளையே மட்டும் கண்டு அவற்றை நாடகமாக்கி மத்தியதர வர்க்கத்தினரின் பொழுதைப் போக்க முயற்சி செய்து கொண்டிருக்கின்றனர் பிழைக்கத் தெரிந்த சபாவினர். இவற்றிற்கு நடுவே ஏதாவது தொரு விதத்தில் போர்க்குரலாக எழுந்து மேடையேறிக் கொண்டிருக்கின்றன சில நாடகங்கள். இத்தகைய நாடகங்களை மேடையே நிறுத்திலே இளந்தலைமுறையினர் மிகுந்த வீரமுடன் உற்சாகத்துடன் உழைத்து வருவது மகிழ்ச்சிக் குரிய செய்தியாகும். சினிமாவை நாடகத்திலும், நாடகத்தைச் சினிமாவிலும் கண்டு மடுமிக் கொடுத்துவைத்திருக்கின்ற தமிழர்களின் ரசனையைப் புதிய தலைமுறையினர் மாற்றமுற் செய்து வருகிறார்களென்பதை அவர்களுக்குச் சிறுக்கிறுவே அதிகரித்து வருகிற வரவேற்பு உறுதிப்படுத்துகிறதாக அமைகிறது.

அறந்தை நாராயணனின் மூர்மார்க்கெட், பரீக்ஷாவின் போர்வை போர்த்திய உடல்கள், சு. சமுத்திரத்தின் டாஸ்டாய், அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிற நாடகங்களான பரீக்ஷாவின் இரு நாடகங்கள், 'போர்வை போர்த்திய உடல்கள்' விமர்சிக்கவருக்கிற

போர்வை போர்த்தாத உயிர்கள்' ஆகிய நாடகங்களின் தோற்றத்திற்கான அடிப்படைக் காரணம் நாடகத்தினைப் புதிய வடிவம் பெறவைக்க வேண்டுமென்ற ஆர்வமே என்பதில் ஐயமில்லை. மேலே கூறப்பட்ட நாடகங்களெல்லாம் தரத்திலோ கருத்திலோ ஒற்றுமையோ அல்லது சமத்தன்மையோ உடையன அல்ல என்பதனையும் இங்கே குறிப்பிட்டாக வேண்டும். எனினும் சபாக்களின் ஆதிக்கத்தையும், மோசமான சிருஷ்டிகளையும் எதிர்க்கின்ற குரல்கள் என்ற வகையிலே அடிப்படையில் இவைகளின் போக்குகள் ஒருமைப்பாடுடையனவே. 'போர்வை போர்த்திய உடல்கள்' இந்திரா பார்த்தசாரதியின் நாடகம். இதனை இயக்கியவர் 'ஞாநி'. 'மற்ற சபா நாடகங்கள் மாதிரி நாடகம் நடத்த நாங்கள் விரும்பவில்லை... புதுமையாக எதைச் செய்தாலும் 'ஆடியன்ஸ்' ஏற்கமாட்டார்கள் என்று சில சபாக்காரர்கள் சொல்வதை நாங்கள் முறியடிக்க நினைத்தோம்' என்று அபிப்பிராயம் தெரிவித்திருக்கிறார் 'ஞாநி'. இந்த நாடகத்தின் பின்னணி வாத்தியங்கள் வீணையும், தபேலாவும் மட்டுமே. ராஜரங்கன், அசோகமித்திரன், ஜெயபாரதி ஆகிய எழுத்தாளர்களோடு ஏ. வி. கோபாலகிருஷ்ணன், ராஜாமணி, ஸ்ரீநாத், என். வி. காயத்திரிதேவி ஆகியோர் பங்கு கொண்டது இந்த நாடகம். இந்த நாடகம் நூல் வடிவில் வந்தபோதே இதனைப் பற்றிய பல வாத்தியரதிவாதங்கள் எழுந்திருக்கின்றன. இதை ஒரு மார்க்ஸிய விரோதப் பிரசாரமாக முற்போக்கு அணியினர் விமர்சிக்கின்றனர். நாடகம் அரங்கேறிய பின்னர் இந்த விமர்சனம் உச்சக் கட்டத்தினை அடைந்திருந்தது. அதன்

'பொன் இல்லம்' பொன்னையா

'பொன் இல்லம்' பொன்னையா நம்மை விட்டு மறைந்து ஓராண்டு பூர்த்தியாகிவிட்டது. அவரது இழப்பு இடதுசாரி இயக்கத்துக்கு மிகப் பெரிய நஷ்டம். நீண்ட கால இடதுசாரியான அவரது ஞாபகார்த்தமாக பஸ்திரிப்பில் தங்கும்பட்டம் ஒன்று கட்டப்பட்டுள்ளது. அதைத் தோழர் பீட்டர் கெனமன் 21-1-79-ல் திறந்து வைத்துள்ளார். முற்போக்கு இயக்கங்களைத் தனது உதவியாலும் உழைப்பாலும் வளர்க்க முற்பட்ட பொன்னில்லம் பொன்னையா தோழர்களது நெஞ்சில் பசுமையாக வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார். அவரது நாமம் என்றென்றும் வாழும்.

—ஆசிரியர்

வினாவே பதில் நாடகமாக வெளிவர இருக்கின்ற 'போர்வை போர்த்தாத உயிர்கள்'. எனினும் பரீக்ஷா குழுவினரின் புதிதாக வரவிருக்கிற நாடகங்கள் மேலும் ஒரு பாய்ச்சலாக அமையுமென்பதில் ஐயமில்லை. தரத்தில் மட்டுமல்லாது கருத்து

வடிவத்திலும் புதிய நாடகங்கள் சிறந்திருக்க 'ஞாநி' மிக ஆர்வத்தோடுக்கின்றார் என்பதை நான் அவதானித்தேன்.

'இஸ்கனி'ல் நடைபெற்ற ஒரு இலக்கியச் சந்திப்பின்போது தோழர் சி. ஏ. பாலன், சு. சமுத்திரத்தின் 'டால்ஸ்டாய்' நாடகம் பற்றி வெகுவாகப் புகழ்ந்து குறிப்பிட்டார். 'டால்ஸ்டாய்' நாடகத்தைப் பார்க்க முன் அதுபற்றிய எதிர் பார்ப்பு ஒரு வரண்டதாகவே பலருக்கு இருந்திருக்கிறது. ஆயினும் நாடகத்தைப் பார்த்த பின்னர் அவர்களின் அபிப்பிராயம் தலைகீழான மாற்றத்தை அடைந்திருக்கிறது. இந்த நாடக முயற்சி, தமிழிற்குப் புதியது என்ற அபிப்பிராயமும் விமர்சகர்களால் முன்வைக்கப் பட்டிருக்கின்றது. சிறுகதையுலகில் பரவலாகவே அறியப்பட்டு வருகிற சு. சமுத்திரத்திடமிருந்து நாடகத்துறை மேலும் பல்வேறு புதிய படைப்புகளை எதிர்பார்க்கிறது என்பது வெறும் உற்சாகந்தருவதற்கான வார்த்தைகளல்ல.

இதனைவிட ஜெயந்தன், புவியரசு ஆகியோரது நாடக முயற்சிகள் வெகுவான ஆதரவினைப் பெற்றிருக்கின்றன. 'ஜெயந்தன் நாடகங்கள்' அண்மையில் வெளியான சிறந்த நாடக நூல் என்பதில் எவ்வித கருத்து வேறுபாடுமிருக்க முடியாது. இவர்களேவிட மேலும் பல புதிய முகங்கள் நாடகத்துறையில் புதிய முயற்சிகளைச் செய்கின்ற ஆர்வத்தோடு பிரவேசித்திருப்பது மகிழ்ச்சியினை அளிக்கின்றது.

வங்களாத்தில் முற்போக்காளர்கள் மேற்கொண்டுள்ள 'தெருக்கூத்து' முயற்சிகளை 'விதி'யினர் தமிழ் நாட்டில் தொடங்கியுள்ளனர். 'குசேலன்'

பொங்கல் மலர் சுணங்கிய தால் பிப்ரவரி இதழ் வெளிவராது. மார்ச் இதழ் பிப்ரவரிக் கடைசிக்குள் வெளிவரும்.

—ஆசிரியர்

இவ்விதம் அறிமுகமாகியிருக்கின்ற தெருக்கூத்து. ஜனங்கள் திரண்டுள்ள பகுதியில் நாடகக் குழுவினர் சென்று எவ்வித முன்னேற்பாடுமின்றி நாடகத்தைத் தொடங்குவார்கள்; கட்டியக்காரனின் அறிவிப்பின் பிறகு திரையைப்-பிடித்து நிற்கும் இருவர் திரையை ஒருபுறமாக இழுக்க, 'கூத்து' தொடங்கி விடும். தமிழிற்கு இது பழைய உருவமேயாயினும் உள்ளடக்கம் புதிய செய்திகளையே பிரகடனப்படுத்துகிறது. 'ஞாநி' தான் 'விதி'க்கும் இயக்குநர். கவிஞர் அக்கினிபுத்திரன், ஏ. வி. கோபாலகிருஷ்ணன், விவேகானந்தன், ராஜேந்திரன், எழுத்தாளர் வண்ணநிலவன், ராமசாமி ஆகியோர் இத் தெருக்கூத்தில் பங்கு கொள்பவர்கள். இந்த வடிவத்தைப் பயன்படுத்திக் கருத்துப் பிரசாரம் செய்வதில் இன்னும் நிறையவே குழுக்கள் முன்வர வேண்டும்.

அறந்தை நாராயணன் போன்றவர்கள் நாடக முயற்சிகளில் மென்மேலும் ஈடுபட வேண்டும். 'மூர் மார்க்கெட்' டிற்குப் பிறகு அவருடைய நாடகம் வெளிவந்ததாகத் தெரியவில்லை. கோவை, மதுரை, திருநெல்வேலியில் நாடக முயற்சிகளில் முற்போக்கு அணியினரின் பங்குபற்றி என்னாலே அதிகம் அறிந்து கொள்ள முடியவில்லை.

(தொடரும்)

இவ்வாண்டின் சாஹித்திய அகாடமிப் பரிசைப் பெற்ற
முதுபெரும் எழுத்தாளர்

வல்லிக்கண்ணன்

வல்லிக்கண்ணனின் நூலுக்கு இவ்வாண்டு இந்திய சாகித்திய அகாடமிப்பரிசு கிடைத்திருக்கின்றது.

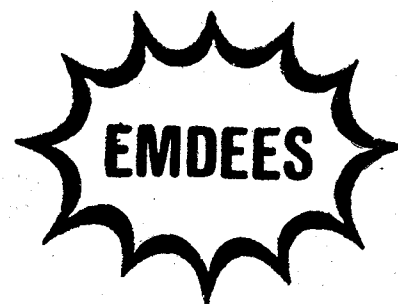
கிட்டத்தட்ட இருபது நூல்களின் உரிமையாளரான வல்லிக் கண்ணனுக்கு இப்பரிசு கிடைத்திருப்பதையிட்டு எல்லோருமே மகிழ்ச்சி யடைவார்கள். அத்தகைய தகுதி வல்லிக்கண்ணனுக்கு நிச்சயமாகவே இருக்கின்றது.

வல்லிக்கண்ணன் 12-11-1920 ல் ராஜவல்லிபுரத்தில் பிறந்தவர், இயற் பெயர் ரா. ச. கிருஷ்ணசாமி. அரசாங்க குமாஸ்தாவாக தொழில் புரியத் தொடங்கியதும் நான்கு ஆண்டுகளில் அதனையும் உதறித்தள்ளிவிட்டு முழுநேர எழுத்தாளன் ஆனவர். தமிழ்நாட்டி லிருந்து வெளியாகின்ற முக்கியமான பத்திரிகைகளில் எல்லாம் அவர் எழுத்துக்கள் வெளியாகியுள்ளன; வெளியாகி வருகின்றன. கிட்டத் தட்ட ஐந்து பத்திரிகைகளில் ஆசிரியராகவும், உதவி ஆசிரியராகவும் பணியாற்றியவர். அவற்றில் முக்கியமானது 'கிராம ஊழியன்'. வன. கன., நையண்டிபாரதி, பின்னையார் என்பன அவரது புனை பெயர்கள். நாடகம், கட்டுரை, வரலாறு, நாவல், சிறுகதை, மொழி பெயர்ப்பு ஆகிய பல்வேறு துறைகளிலும் 1940 முதல் எழுதி வரு கின்ற வல்லிக்கண்ணனின் மொழிநடை சரளமானது; எளிமையானது.

வல்லிக்கண்ணன் மிகவும் எளிமையான மனிதர், பழகுவதற்கு இனிமையான சுபாவம், அவரோடு பேசிக்கொண்டிருக்கையில் மூன்று தலைமுறை எழுத்தாளர்களை நினைவு கூரத்தக்க அனுபவம் வாய்க்கும். வல்லிக்கண்ணன் புதுமைப்பித்தனோடு எழுதியவர். அகிலனோடு எழுத் தினைத் தொடர்ந்து எழுதி வருபவர், பொன்னிலனோடு இன்னமும் எழுதிக்கொண்டிருப்பவர். இலங்கை எழுத்துக்களோடு வல்லிக்கண்ண னுக்கு நீண்டகால அறிமுகமும், பரிச்சயமும் இருக்கின்றது. இலங்கை எழுத்துக்களை ஊன்றிப் படிக்கின்ற தமிழ்நாட்டுப் படைப்பாளிகளில் வல்லிக்கண்ணன் குறிப்பிட்டுச் சொல்லத்தக்க ஒருவர்.

இன்னமும் நன்றாக நினைவில் இருக்கிறது: திருநெல்வேலியில் தி. க. சிவசங்கரன், நா. வானமாமலை, பொன்னிலன், கா. சுப்பிர மணியன் ஆகியவர்களுக்கு மத்தியிலே வல்லிக்கண்ணனோடு பேசிக் கொண்டிருக்கையில், 'வல்லிக்கண்ணன் இன்னமும் சரியானமுறையில் கௌரவிக்கப்படவில்லை' என்ற பிரஸ்தாபம் எழுந்தது, காலந்தாழ்த்தியாயினும், வல்லிக்கண்ணன் கௌரவிக்கப்பட்டிருப்பது தமிழிற்கு கொடுக்கப்பட்ட மரியாதை என்றே கொள்ளுதல் வேண்டும். இவை உண்மையான வார்த்தைகள்; இதயபூர்வமான சொற்கள்.

இலங்கைப் படைப்பாளிகள், தமிழ் இலக்கிய ரசிகர்கள் அனைவ ரின் சார்பிலும் வல்லிக்கண்ணனுக்கு 'மல்லிகை' தன் இதயபூர்வ மான வாழ்த்தினைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறது.

நறுமணத்திற்கு
நுரை வளத்திற்கு
பளிச்சிடும் வெண்மைக்கு
எம்டீஸ் சோப்

எம்டீ ஏஜன்சி, தொழிற்பேட்டை, அச்சவேலி

- ✱ ரசாயனப் பொருட்கள்
- ✱ வர்ணப் பூச்சுக்கள்
- ✱ உபகரணப் பொருட்கள்

எம்மிடம் நிதானமான விலையில் கிடைக்கும்

யாழ்ப்பாணக் கமக்காரர்கள் எம்முடன் தொடர்பு கொள்ளுங்கள்
புதிய இறக்குமதித் திட்டத்தின் கீழ் இறக்குமதி செய்யவேண்டிய
எல்லாவித சாமான்களையும் இறக்குமதி செய்து தருவோம்

★ வியாபாரிகள் தொடர்பு கொள்ளவும் ★

உள்நாட்டு விளைபொருள் மொத்த கமிஷன் வியாபாரிகள்

ஹுசைன் பிறதர்ஸ்

137, மலிபன் வீதி,
கொழும்பு - 11

தொலைபேசி: 20712

ORIENTAL SALOON

தலைநகரில் சிகையலங்காரத்திற்கு
சிறந்த இடம்

ஓரியன்டல் சலூன்

182, 1-ம் குறுக்குத் தெரு.

கொழும்பு - 11.

நிறம் பற்றிக் கவலையில்லை
பூனை எலி பிடிக்கோணும்!

எஸ். எம். எம். ஸ்வாமிநாதர்

“பூனை என்ன நிறம் என்பது பற்றி கவலையில்லை; பூனை எலி பிடித்தாக வேண்டும்” என்று இரண்டு முறை பதவியிலிருந்து தூக்கியெறியப்பட்டு மீண்டும் துணைப் பிரதமர் பதவியில் அமர்ந்துள்ள நெருங்கியவோ — பிங் சில காலத்துக்கு முன்னர் கூறினர்.

அதாவது, காரியார்த்த ரீதியில் இதை வியாக்கியானம் செய்யவாய் இருந்தால், சிலியில் ராமன் ஆண்டாலென்ன சீன நலன்கள் பயனடைய வேண்டும்.

பிளேஷே ராணுவ ஆட்சியின் கீழ் உள்ள சிலி இன்று சர்வதேச அரங்கில் ஒரு தீண்டாதாக உள்ளது.

கடந்த டிசம்பர் மாதம் ஐ. நா. பொதுச் சபையின் மூன்றாவது கூட்டியில் சிலியில் மனித உரிமை மிதித்து நசுக்கப் படுவதை கண்டிக்கும் தீர்மானமென்றை, 4 சர்வாதிகார நாடுகளான ஹய்த்தி, நிகாராகுவா, பராகுவே, குவாத்தமாலா போன்றவையையும் தவிர, 98 நாடுகள் (இலங்கை உள்பட) ஆதரித்தன. அந்த சமயத்தில் சீன வாக்களிக்க மறுத்து விட்டது அவ்வளவாக பிரமாதப் படுத்தப் படவில்லை.

சென்ற வாரம் சீனாவின் அழைப்பை ஏற்று சிலி வெளிநாட்டமைச்சர் ஹெர்னான் குபில்லோ பீகிங் விஜயத்தை மேற்கொண்டதன் பின்னணி இதுதான் என்று அரசியல் அவதானிகள் இன்று அமுதும் கொடுக்கின்றனர்.

அண்மையில் ஒரு பிரபல பிரெஞ்சுப் பத்திரிகை, பீகிங் அதன் நலன்களைப் பயன்படுத்தும் விஷயத்தில் சித்தாந்த அடிப்படையை கைக்கழுவி விட்டது என்று எழுதியிருந்தது.

சிலி பிரபலஸ்தருக்கு அளித்த விருந்தொன்றில் சீன வெளிநாட்டமைச்சர் ஹுவாங் ஹுவா, கியூபா, வியத்தும் நாடுகள் மீது ரீறியிருப்பது பிரெஞ்சு பத்திரிகையின் குற்றச்சாட்டை ஊர்ஜிதப் படுத்துவதாக உள்ளதென்ற முடிவுக்கு வரலாம்.

செய்தி ஏஜன்ஸிகள் 1976 — 77 ஆண்டில் 20 கோடி டாலரை கடனாக சீனா சிலிக்கு வழங்கியுள்ளது. மேற்கத்திய நாடுகள் உட்பட பல நாடுகள் பிளேஷே ஆட்சியை பகிஷ்கரிக்கும் சூழலில் இக்கடனுதவி பெரிய உதவிதான்.

இதே வேளையில், அரசியல் அவதானிகள் வேறொரு விஷயத்தை யும் வலியுறுத்துகின்றனர்.

ராணுவச் சதியால் 5 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் கவிழ்க்கப்பட்ட குத்திரிபதி ஸல்வடோர் அலண்டே அரசாங்கம் சிலி — சீன பொருளாதார சம்பந்தங்களை வலுப்படுத்த சீன முன்வர வேண்டுமென்று வேண்டுகோள் விடுத்தபோது, “இதற்கு சீனவுடன் போதிய சாதனங்களோ சாத்தியப்பாடுகளோ இல்லை” என்று கூறப்பட்டது. குபில்லோவின் பீகிங் விஜயத்தைத் தொடர்ந்து பிளேஷேயும், ஹுவாகுவோ — பெங்கும் விஜயங்களை “பரிமாறிக் கொள்ளப்” போவதாக முடிவாகியுள்ளது.

இரண்டு உலகங்கள்

எம். ஏ. நுஃமான்

நாப்பது வயதுக்குப் பிறகு தான் ஞானம் பிறக்கும் என்று சொல்வார்கள். ஆனால் மச்சா னுக்கு முப்பத்தைந்து வயதி லேயே ஞானம் பிறந்துவிட்டது. மச்சான் திடீரென்று மாறித் தான் போய்விட்டார். அவர் பக்தி மார்க்கத்தில் முழுமுச்சாக இறங்கி விட்டார்.

அவர் புதிதாகத்தான் வெள் ளைத் தொப்பி அணியத் தொடங் கினார். இரண்டு நாட்களுக்கு ஒருமுறை ஷேவ் செய்து கொள் ளும் நீண்டகால வழக்கத்தை அவர் கைவிட்டு விட்டார். அவ ருடைய முகத்தில் சடைத்து வளர்ந்த கரும்பாடியை விரல் களால் குடைந்து விட்டுக் கொள்வதில் அவருக்கு அலாதி இன்பம் கிடைத்தது. ஒரு சுமை என்று கருதியோ என்னமோ கோட்டுப் போடும் வழக்கத்தை யும் அவர் கைவிட்டு விட்டார். முழங்கால்வரை வரும் தொள தொளப்பான நீண்ட சட்டை அணியத் தொடங்கினார். மக்கத் துப் பூச்சாலைவையை முக்கோண மாகமடித்து கழுத்திலே தொங்க விட்டுக் கொண்டார். கரண்டிக் காலுக்கு ஒரு சாண் உயரத்தில் இருக்கக் கூடியதாக சாறன் உடுக்கத் தொடங்கினார். இப் போதெல்லாம் அவர் பள்ளி வாசலில் வெகு நேரம் தங்கு

வார். ஒவ்வொரு வியாழக் கிழ மையும் பின்னேரம் பள்ளிவாச லுக்குப் போனால் வெள்ளிக் கிழமை பின்னேரம் தான் வீட் டுக்கு வருகிறார். சமையல், சாப்பாடு எல்லாம் பள்ளியில் தான். மச்சானின் நெற்றியில் ஒரு கரும் தழும்பு உண்டாகி விட்டது. அது தொழுகையின் அடையாளம். ஒரு உண்மை முஸ்லீமுக்கும் அதுதான் அடை யாளம்.

மச்சான் இப்போதெல்லாம் தேவைக்கில்லாமல் அதிகமாகப் பேசுவதில்லை. அவரது தோற் றத்திலே அடக்கமும் முகத்திலே சாந்தமும் குடிகொண்டு விட் டன. முன்போல மற்றவர்களு டன் சரளமாகப் பழகுவதையும் பகடி பண்ணுவதையும் சத்த மிட்டுச் சிரிப்பதையும் அவர் குறைத்துக் கொண்டார். உதடு விரியாத அடக்கமான புன்ன கையால் அவர் தனது நட்டைத் தெரிவித்துக் கொள்ளப் பழகிக் கொண்டார்.

எங்கள் பாடசாலையில் மச் சான்தான் தலைமையாசிரியர். தான் ஒரு தலைமையாசிரியர் என்பதே சிலவேளை அவருக்கு மறந்துபோகும். அந்தளவுக்கு அவர் தப்லீக் இயக்கத்தில் ஈடு பட்டார். ஒவ்வொரு மாதமும் அவருக்கு வெளியூர்ப் பயணம்

கள் இருந்தன. கிராமங்களுக் கும் நகரங்களுக்கும் அவர் ஐமாகத்தோடு சேர்ந்து சென் றார். சென்ற இடமெல்லாம் அவர் சனங்களைத் தொழுகைக் காக அழைத்தார். எல்லா இடங்களிலும் அவர் நீண்ட பிரசங்கங்கள் செய்தார். அவர் எல்லா இடத்திலும் வலியுறுத் திச் சொன்ன முக்கியமான விஷயம் இதுதான்: 'உங்களு டைய வேலையை மட்டும் செய் தால் போதாது. அல்லாவுடைய வேலையையும் செய்யுங்கள்'

மச்சானின் திடீர் மாற்றம் முதலில் எங்களுக்கெல்லாம் ஆச்சரியமாகத்தான் இருந்தது. பிறகு பழகிப்போய் விட்டது. என்றாலும் போகப் போக உத்தி யோக விஷயத்திலும், குடும்ப விஷயத்திலும் அவர் சில சில அதிருப்திகளை எதிர்நோக்க வேண்டி ஏற்பட்டபோது எங்க ளுக்குச் சங்கடமாகவும் இருந் தது.

உத்தியோக விஷயமாக மேலதிகாரிகளினதும் சக ஆசிரி யர்களினதும் அதிருப்தியை அவர் சம்பாதித்தார். அவர் அடிக்கடி லீவு எடுப்பதாலும் எப்போதும் ஆழ்ந்த சிந்தனையில் மூழ்கி இருப்பதாலும் பாட சாலையைக் கவனிப்பதில்லை என்று அவர்மீது குற்றஞ் சாட் டினார்கள். 'தலைமையாசிரியரே இப்படி லீவு எடுத்தால் எப்பிடி பள்ளிக்கூடத்தை நடத்துவது' என்று மேலதிகாரிகள் அவரிடம் குறைபட்டுக் கொண்டார்கள். கந்தோர்க் கடிதங்களுக்குப் பதில் கேட்டு அடிக்கடி அவ ருக்கு நினைவுறுத்தல் கடிதங்கள் வரத் தொடங்கின. தனது உதவியாசிரியர்களின் தீவிர எதிர்ப்பைச் சம்பாதிக்க வேண் டிய ஒரு சந்தர்ப்பம் இவருக்கு நேர்ந்தது.

ஒருமுறை எங்கோ தொலை வில் உள்ள ஒரு கிராமத்துக்கு அவர் ஐமாகத்தோடு சேர்ந்து சென்றார். அது சம்பளக் கிழமை என்பது அவருக்கு மறந்துபோய் விட்டது. இருபத்தி மூன்றாம் திகதியாகியும் அவர் பாடசாலைக் குத் திரும்பவில்லை. பேசீற அவ ரது மேசையில் அனாதரவாகக் கிடந்தது. ஆசிரியர்கள் கொதிப் போடு இருந்தார்கள். அவரவர் பிரச்சினை அவரவர்களுக்கு. இது சம்பளக் கிழமை என்பது எப் படியோ நினைவில்பட்டு அடுத்த நாள் மச்சான் பாடசாலைக்கு வந்து சேர்ந்தார். அன்று காரி யாலய அறைக்குள் பெரிய கொம்பல் சத்தம் கேட்டது. காரியாலயத்துக்குப் பக்கத்தில் தான் எங்கள் வகுப்பு. மாணவர் கள் எட்டி எட்டிப் பார்த்தார் கள்.

'நீங்க ஆண்டவண்ட வேலை யப் பார்த்துத் திரிஞ்சா இங்க இந்தப் புள்ளைகள்ற வேலையப் பாக்கிறது யாரு? எங்கட வேலை யப் பாக்கிறது யாரு? நீங்க பாக்கிறது மட்டும்தான் ஆண்ட வண்ட வேலை எண்டா இதெல் லாம் எவண்ட வேலை?' காதர் சேரின் ருரல் எனக்குத் தெளி வாகக் கேட்டது. அந்த எதிர்ப்பை மச்சான் அமைதி யோடு அடக்கமாகத் தாங்கிக் கொண்டார். அதுதான் 'அவரு டைய குணம். என்னாலும் மார்க்க விஷயத்தில் ஈடுபடுவ தற்கு தன்னுடைய பதவி எவ்வ ளவு தூரம் தடையாக இருக் கிறது என்பதை முதன் முதலாக அன்றுதான் அவர் உணர்ந்தி ருக்க வேண்டும். தனது பத வியை உதறிவிட்டு தானும் ஒரு உதவி வாத்தியாராக முன்பு போல் மாற்றவேண்டும் என்று அவர் யோசிக்கத் தொடங்கி னார். அந்த யோசனையை வெளி யிட்ட போதுதான் குடும்பத்

தில் இருந்து முதன் முதலாக அவருக்கு எதிர்ப்புக்கினம்பியது.

ராத் தா வேறு ஒரு பாடசாலையில் படிப்பிக்கிறான். வீட்டில் இருந்து பாடசாலைக்கு அரைமைல் நடந்து போகவேண்டும். மச்சான் ராத் தாவைக் கல்யாணம் செய்து ஆறு ஏழு வருடங்கள் இருக்கும். அப்போது நான் மூன்றாம் வகுப்பில் படித்துக் கொண்டிருந்ததாக ஞாபகம். மச்சான் ராத் தாவின் மீது நல்ல அன்பு. அவர்களுக்கிடையே சண்டை வந்ததை நான் பார்த்ததே இல்லை. என்றாலும் மச்சானின் தீவிர மாற்றமும் புதிய கோலமும் அவருக்கு ஆரம்பத்தில் இருந்தே இணக்கமாக இருந்ததாகக் கூற முடியாது. இருந்த போதும் அவன் தன் அதிருப்தியை அதுவரை வெளிக்காட்டிக் கொண்டதில்லை. அவருடைய புதிய நடவடிக்கைகள் அவர்களுடைய வகுப்பை நிருவாகத்தைப் பாதித்தன. அவர் அடிக்கடி வெளியூர்களுக்குப் போய் வரக்கணக்கில் தங்கிவிடும் காலங்களில் எல்லாம் தனது பாடசாலை வேலையோடு தன் மூன்று குழந்தைகளையும் வீட்டு வேலைகளையும் அவளே தனியாகக் கவனித்துக் கொள்ளவேண்டி இருந்தது. சென்றமுறை மச்சான் ஜமாகத்தில் சென்றபோது கடைசிக் குழந்தை பாயிசாவுக்குக் காய்ச்சல். அவர் சென்ற அடுத்த தினங்களில் அவளுக்கு வாந்தியும் பேதியும் கண்டது. ராத் தா பயந்து போனான். நான்தான் கார்பிடித்து வந்து, நானும் ராத் தாவுமாக அவளை டாக்டருக்குத் தரிடம் கொண்டு சென்றோம். மூன்று நாட்கள் ராத் தா பாடசாலைக்குப் போகவில்லை. அந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் மச்சான் பக்கத்தில் இல்லாதது அவளுக்குப் பெரிய குறையாக இருந்தது.

ஆனாலும் அவர் திரும்பி வந்த போது அவள் அதுபற்றிக் குறைபட்டுக் கொள்ளவில்லை.

அவளுடைய பாடசாலையில் அவளுடைய காதுக்கு எட்டக் கூடியதாகவே மச்சானைப்பற்றி விமர்சனங்கள் செய்தார்களாம். ராத் தா சிலவேளை அதுபற்றி எனக்குச் சொல்லி இருக்கிறான். மச்சான் 'பக்கீர் சாயிவைப்' போல உடுத்துக் கொண்டு திரிவதாக யாரோ சொன்னார்கள். அது அவளுடைய சுய கௌரவத்தைத் தாக்கியதுண்டு. அவள் எதற்கும் பதில் சொல்வதில்லை. இவர்கள் யாரைப் பற்றித்தான் நன்றாகச் சொல்கிறார்கள் என்று அவள் அதை ஒதுக்கி விடுவாள். பதில் சொல்லப் போனால் பேச்சு வளர மனஸ்தாபங்கள் ஏற்படும் என்று அவள் நினைப்பாள். மச்சானிடம் அவள் அதுபற்றி ஒன்றும் சொல்வதில்லை.

அவளைப் பொறுத்தவரை அவரது நோக்கத்தில் உள்ள தூய்மையை அவள் நம்பினாள். அவர் யாரையும் ஏமாற்றுவதற்காகவோ, தனது சொந்த நன்மைக்காகவோ வேஷம் போடவில்லை என்பது அவளுக்குத் தெரியும். அவருடைய பிரயாணங்களும் கெல்லாம் அவருடைய சம்பளத்தில் இருந்துதான் அரைவாசிக்கு மேல் செலவாகியது. தான் உண்மை என்று மனசார நினைப்பதை, தனக்குச் சரி என்று மனப்பூர்வமாக நம்புவதைத் தான் அவர் செய்கின்றார் என்பது மற்ற யாரைக் காட்டிலும் அவருடன் ஒரே கட்டிலில் துயிலும் அவளுக்கு நன்றாகத் தெரிந்திருந்தது. அவர் அதுவாகவே மாறிப்போய் விட்டார். எப்போதும் மறு உலக வாழ்க்கை பற்றியே அவர் நினைத்தார். அதற்காகவே அவர் உழைத்தார். இரவிலே

அவள் தூங்கிய பிறகும் நீண்ட நேரம் அவர் தொழுகையில் நின்றார். பக்தி நிலையிலே அவர் பல சந்தர்ப்பங்களில் கண்கலங்கி அழுதும் இருக்கிறார்.

ஆகையினால்தான் அவள் அவருடைய போக்கிலே தலையிடுவதில்லை. அவருடைய நம்பிக்கையும் நடத்தையும் முற்றிலும் சரியானது என்று அவளால் ஒப்புக் கொள்ள முடியாதவிடத்தும் அவருடன் வாதிடுவதற்கோ, அவருடைய நடத்தைகளை விமரிசிப்பதற்கோ அவள் விரும்பவில்லை. என்றாலும் தலையையாசிரியர் பதவியை விட்டுவிடப் போகிறேன் என்று அவர் சொன்ன போது அதற்கு எதிர்ப்புத் தெரிவிக்காமல் இருக்க அவளால் முடியவில்லை. ராத் தா அது சம்பந்தமாக மச்சானுடன் கதைத்தாள். கடைசியாக அவள் இவ்வாறு சொன்னாள்:

"தேர் அன்றாடக் கடமைகளைச் சரியாகச் செய்யறதே ஒரு மார்க்கக் கடமைதானே. அதை விட்டுட்டு இப்பிடி அலைஞ்சு திரியச் சொல்லி யாரு சொன்ன? அதைச் செய்ய வேண்டுமெண்டு கூட நான் சொல்லல்ல. இதையும் ஒழுங்காகச் செய்யலாம்தானே?"

அவளுடைய அபிப்பிராயத்தை அவர் பொருட்படுத்தவில்லை. "உலகப் பொறுப்பைத் தலையிலே கட்டிக் கொண்டு அல்லாவின் வேலையைச் செய்ய ஏலாது" என்று மச்சான் முடிவாகச் சொல்லிவிட்டார். அவர் மேலதிகாரிகளுக்கு விண்ணப்பித்து வேறு ஒரு பாடசாலைக்கு "நியமிக்கப்பட்டேன்" டாக மாறிச் சென்றார். கொஞ்ச நாட்கள் அவளுக்கு மனஸ்தாபம் இருந்தது. ஆயினும் பிறகு அவள் அவற்றை மறந்து போனாள்.

என்றாலும் பிறகு பிறகு மனங்கோணக் கூடிய காரியங்களை அவள் எதிர் நோக்க வேண்டி இருந்தது. அவர்களுடைய எட்டு வருட தாம்பத்திய வாழ்க்கையில் இல்லாத அளவு மச்சான் அவளுடைய தனிப்பட்ட விருப்பங்களில் தலையிட்டார். ராத் தாவை அவளுடைய பாடசாலை விளையாட்டுப் போட்டியில் கலந்து கொள்ள வேண்டாம் என்று மச்சான் தடுத்து விட்டார். அது அவளுக்கு ஒரு மனக் குறையாக இருந்தது. தனக்குச் சுகமில்லாததனால்தான் தான் விளையாட்டுப் போட்டிக்கு வரமுடியவில்லை என்று அவள் பாடசாலையில் பொய் சொல்ல நேர்ந்தது. வேறு ஒரு முறை அவளுடைய பாடசாலையில் கலைவிழா நடந்தது. அது மார்க்கத்துக்கு விரோதமானது, ஹரூமானது என்று மச்சான் சொன்னார். அன்றையத் தினமும் ராத் தா பாடசாலைக்குப் போகவில்லை. அதற்கும் தனக்குச் சுகமில்லையென்று அவள் பொய்தான் சொன்னாள். அவள் எவ்வளவு மறைக்க முயன்ற போதிலும் அவளைப் பொது நிகழ்ச்சிகளில் கலந்து கொள்வதற்கு மாஸ்டர் விடுவதில்லை என்ற விஷயம் எப்படியோ தெரிந்துவிட்டது. அவளது சக ஆசிரியைகள் அவளை அனுதாபத்துடனும், ஏளனமாகவும் நோக்கினார்கள். ஒவ்வொரு நாளும் ராத் தாவுக்கும் மச்சானுக்கும் இடையே சண்டை நடப்பதாக அவளுடைய பாடசாலையில் கதை கட்டத் தொடங்கினார்கள். ராத் தா அதனால் அதிகம் மனவருத்தம் அடைந்தாள்.

ராத் தாவின் மனவேதனையை ஆத்திரமாகவும் நீங்காத அதிருப்தியாகவும் மாற்றிய ஒரு நிகழ்ச்சி நடந்தது. இருந்தாற்போல் ஒரு நாள் ராத் தா

வேலையை விட்டுவிட வேண்டும் என்று மச்சான் புத்தி சொன்னார். முதலில் அது அவளுக்கு அதிர்ச்சியாக இருந்தது. பிறகு ஆத்திரமாக மாறியது. 'நீங்க எந்த உலகத்தில் இருந்துக்கிட்டீப் பேசறீங்க' என்று மட்டும் தான் அவளால் கேட்க முடிந்தது. வெகுநேரம் அவள் ஒன்றும் பேசாமல் நின்றாள்.

'இங்க இருந்துதான் சொல்றன்: நீ உத்தியோகம் பார்க்கிறது முந்தி எப்படியோ. இப்ப எனக்கு நல்லாப் படல்ல. இவர் மார்க்கம் பேசித் திரியறதென்ன. இவர் பொஞ்சாதி தெருவழிய உத்தியோகம் பார்க்கப் போறதென்ன? என்று நாலுபேரும் நாலைக் கதைக்கிறாங்க. மனிசனும் கனக்க ஆசைப்படக்கூடாது. எனக்குக் கிடைக்கிறதைக் கொண்டே நாங்க சிவிச்சுக்கலாம்' மச்சானுடைய பேச்சைக் கேட்டதும் அவளுக்கு எரிச்சலாக இருந்தது. இப்படி ஒரு நிலைமை உண்டாகும் என்று யாரும் கற்பனை பண்ணவில்லை. அவள் வாசலுக்கு வந்து வானத்தைப் பார்த்துக் கொண்டு நின்றாள். வேலையில் இருந்த ஈர்க்கிலைக் கிழித்து முறித்து முறித்து விசிக்கொண்டு நின்றாள்.

தனது எதிர்கால வாழ்க்கை இருண்டு கொண்டு வருவதாக அவளுக்குத் தோன்றியது. தனது சம்பாத்தியம் இல்லாமல் இந்தக் குடும்பத்தைக் கொண்டு நடத்துவதைப் பற்றி நினைக்கையில் திகைப்பாக இருந்தது. அவளுக்கும் அவளுடைய குழந்தைகளுக்காக இருக்கிற வீட்டைத் தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை. வாப்பா மிகுந்த சிரமம் பட்டுத்தான் இந்தக் கலியாணத்தைச் செய்து வைத்தார். அவர் அவளுக்குச் சேர்த்து வைத்த பெரிய சொத்து அவ

பருவ காலங்கள்

இலை குழையும்
நீலமாகும்
காலமொன்று.

இனி-
வானெங்கும்
பச்சை பற்றும்
காலமொன்று.

-இவை
இலங்கைத்தீவின்
பருவங்கள் இரண்டு!

'சோழன்'

னைப் படிப்பித்து ஆசிரியை ஆக்கியதுதான். அவளும் சம்பாதிப்பவள் என்ற காரணத்தினால் தான் மச்சானும் துணிந்து கல்யாணத்துக்குச் சம்மதித்தார் என்பது ஊர் அறிந்த விஷயம். எல்லாவற்றையும் விட அவளுடைய சொந்தப் பிரச்சினை அவளைப் பயமுறுத்தியது. அவளுடைய இரண்டு பெண்குழந்தைகளும் வளரும்போது அவர்களுக்கு வகைசெய்ய வேண்டி இருக்கும். இன்னும் பெண்குழந்தைகள் பிறக்காமல் இருக்கும் என்று சொல்வதற்கும் நிச்சயம் இல்லை.

மச்சானும் எல்லாவற்றையும் யோசித்துப் பார்த்துவிட்டுத்தான் அந்த முடிவுக்கு வந்திருந்தார். அவர் பல நாட்கள் அதுபற்றி அவளுக்கு உபதேசம் செய்தார். அவள் அதற்குச் சரியான பதில் எதுவும் சொல்லவில்லை. எப்படியும் அவளைத் தன்வழிக்குக் கொண்டு வந்து விடலாம் என்றுதான் அவர் நினைத்தார். அவள் மட்டும் சம்மதித்து விட்டால் அவர் தன் சகாக்கள் மத்தியில் துணிச்சலோடு தலையிட நின்றுநடக்கலாம்.

அன்று இரவு மச்சான் அந்தப் பேச்சை மீண்டும் தொடங்கினார். இருண்டு கிடந்த முகட்டைப் பார்த்துக் கொண்டு அவர் சொன்னார், 'நானும் எல்லாத்தையும் யோசிச்சுப் பார்த்திட்டன். பின்னுக்கு நடப்பதைப் பற்றி நமக்கு என்னவும் சொல்ல முடியுமா? எல்லாம் அல்லா நாடிய படிதான் நடக்கும். நம்மட பிள்ளைகளை வளர்த்துக் காப்பாத்தறது நாம் இல்லை. படைச்சவனுக்கு எல்லாத்தையும் பரிபாலிக்கவும் தெரியும்...' அவர் மிகவும் ஆறுதலாகவும் பலனில்லாமலும் பேசிக்கொண்டிருந்தார். ராத்தா எதையும் காதில் வாங்காதவனோப் போல இருந்தான்.

'என்ன நான் சொல்றது கேக்குதா?' அவள் கேட்காதவனோப் போல் சுவரைப் பார்த்துக் கொண்டு இருந்தான். விருந்தை யில் இருந்து படித்துக் கொண்டிருந்த எனக்கு ஒவ்வொரு சொல்லும் தெளிவாகக் கேட்டது. மச்சான் தொடர்ந்து சொன்னார்: 'போன காலமெல்லாம் போச்சு, இனியாதல் நாங்கள் பிழையில்லாமல் பாத்துக் கொள்ள வேணும். இந்த உலகம்தான் பெரிசெண்டு நாங்கள் எவ்வளவு காலத்துக்குத் தான் கிடக்க ஏலும்?' நாங்களும் அல்லாக்கிட்டப் போற நாள் ஒன்று இருக்கல்லவா? எங்கட பிழைகளுக்கொல்லாம் நாங்க அவனுக்குப் பதில் சொல்ல வேண்டி வருமல்லவா? அப்ப நாங்க என்னத்தச் சொல்வித் தப்பலாம்...?' அவர் தன்பாட்டில் பேசிக் கொண்டே போனார். இப்போது நாங்கள் என்ன பிழை செய்கிறோம் என்றே எனக்கு விளங்கவில்லை. அவருடைய தீவிரமான பக்தி அறிவின் அடிப்படையில் இல்லை என்றே எனக்குத் தோன்றியது. இடையில்

திருமணத்திற்கு முன்பு எல்லாப் பெண்களையும்விட எனது மனைவி மிக அழகியவளாக இருந்தாள். திருமணத்திற்குப் பின்பு எனது மனைவியைவிட மற்றெல்லாப் பெண்களுமே அழகானவர்களாகத் தெரிகிறார்கள்.

கிருஷ்ணவதி

குறுக்கறுத்து ஏதும் சூடாகப் பேசவேண்டும் என்று எனக்குத் தோன்றியது. மச்சானுடன் எனக்கு அப்படிப் பேசிப் பழக்கமில்லை. அது மரியாதைக்குறைவுபோல் பட்டது. ராத்தா ஒன்றும் பேசாது இருந்தான். மச்சானின் வார்த்தைகள் மீண்டும் கேட்டன. 'நீ வேலைக்குப் போறவரையில என்னுடைய மார்க்கம் பேச ஏலாது. நமக்குள்ள ஊத்தைய வச்சிக்கிட்டு மத்தவனைப்பற்றி நாம் எப்படிப் பேசற? எல்லாத்தையும் யோசிச்சுப் பார்க்கலாம் என்ன... நான் சொல்றது விளங்குதோ?'

'இதில யோசிக்கிறதுக்கு ஒன்றும் இல்லை' கடைசியாக ராத்தாவின் வார்த்தைகள் கேட்டன. அவள் முணுமுணுப்பதைப் போல் சொன்னாள்: 'நாம் எல்லாத்தையும் உதறிப் போட்டு தெருவில ஓடு ஏந்திக்கிட்டுப் போகலாம். நீங்க ஜமாகத்தில போறத்துக்காக செலவழியுங்க. அடுப்புக்கட்டுல காளான் முளைக்கட்டும். அப்படி இருந்தாத்தான் ஆண்டவனும் விரும்புவான்'

அவள் இந்த வார்த்தைகளை மிகவும் அசந்து போய்ச் சொன்னாள். மச்சானுக்கு அவள் பேசு

இலங்கையில் 'மல்லிகை' என்ற மாதசஞ்சிகை சிறப்பான இலக்கியசேவை செய்து வருகிறது. தரமான வேற்றுமொழிப் படைப்புக்களை தமிழில் மொழி பெயர்த்து வெளியிட்டுவருவது குறிப்பிடத்தக்கது.

குணசேன விதானவின். 'பாலம்' போன்ற அருமையான சிறுகதைகளை வெளியிட்டு வரும் 'மல்லிகை' ஆசிரியருக்கும், அவற்றின் மொழிபெயர்ப்பாளர்களும் எமது நன்றிகள் உரித்தாகட்டும்.

'லோட்டஸ்'

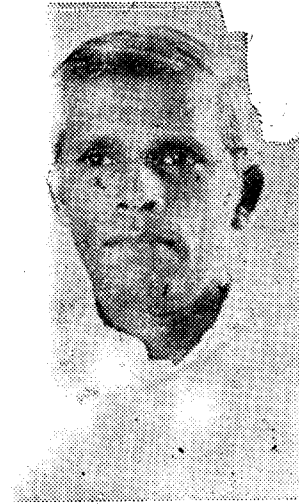
அஃப்ரோ ஏஸியன் ரைட்டிங்ஸ்

வது விளங்கி இருக்கும். இவள் எவ்வளவு அறியாமையுடன் இருக்கிறாள் என்றே அவர் நினைப்பார். அவர் சொன்னார்: 'அல்லாவை எல்லாம் மறந்து கதையாதை. அல்லாட பாதையில போறவங்களை அல்லா ஒரு நாளும் கைவிட்டதில்லை. இந்த உலகத்தைப் பற்றி யோசிக்கிற வங்களுக்கு இதுதான் பெரிசாத் தெரியும்' அவருடைய பேச்சைக் கேட்பது அவளுக்கு அலுப்பாக இருந்திருக்க வேண்டும். ராத்தாவின் கடைசி வார்த்தைகள் கேட்டன.

*எந்த உலகத்துக்குப் போற தெண்டாலும் இந்த உலகத்தில இருந்துதான் போகவேணும். நீங்க என்னத்தை நினைச்சாலும் சரி வேலையை உடுவதுக்கு எனக்கு விருப்பம் இல்லை. ஆகா சத்தில இருந்து எங்களுக்குச் சாப்பாட்டுத் தட்டம் வராது'

தன்னை அவள் எடுத்தெறிந்து பேசிவிட்டாள் என்று மச்சான்

நினைத்திருப்பார்: அவள் தனக்குக் கட்டுப்பட்டவளாக இல்லை என்ற உண்மை அவருக்கு இப்போது புரிந்திருக்கும். அவள் அவரிலே தங்கி இருக்கவில்லை. அவர் இல்லாமலும் அவளால் நிலைநிற்க முடியும். அது அவருடைய கணவன் என்ற ஸ்தானத்துக்கு அவரது தன்மைக்கு சவாலாக இருந்தது போதும். அவர் அவளை ஒங்கி அறைந்த சத்தம் கேட்டது. அவள் அதை எதிர்பார்த்திருக்க முடியாது. இதற்கு முன் ஒருபோதும் மச்சான் அவளை அடித்ததில்லை. அவள் விசம்பலை அடக்க முயன்றாள். இதற்கு ஒரு முடிவு காணாமல் இனியும் அவர்களால் ஒத்து வாழ முடியாது. 'எனக்குச் சரியான ஒரு முடிவு கிடைக்கும் வரையில் இந்த வீட்டில் பச்சத்தண்ணி கூட எனக்கு வேணும்' மச்சானின் குரல் உறுதியாகக் கேட்டது. அவர் வெகு நேரம் வீட்டுக்குள் அங்கும் இங்குமாக நடந்தார். பிறகு தனது உடுப்புப் பெட்டியை எடுத்துக் கொண்டு ஒன்றும் பேசாது அந்த இருட்டுக்குள் வெளியேறினார். அவர் தாய் வீட்டுக்குத்தான் போவார். ராத்தா அவரைத் தடுக்கவில்லை. நான் அவளைப் பார்த்தேன். அவளுடைய முகத்தில் ஒரு கசப்பான தோற்றம் தெரிந்தது. அவள் என்னை ஏறிட்டு நோக்கினாள். 'மச்சான் கோவிச்சக் கொண்டு போறார்' என்று ஒரு கசந்த புன்னகையோடு சொன்னாள். 'நான் போய்க் கூட்டிக்கொண்டு வாறேனே!' என்றேன். 'அது சரிவராது. நீ ஒண்ட வேலையைப் பாரு' என்று சொல்லிய வாறே வாசற்கதவை அடித்துப் பூட்டிவிட்டு குழந்தைகள் படுத்துக் கிடந்த அறையை நோக்கிச் சென்றாள் ராத்தா. *

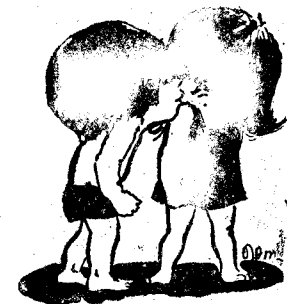

குணசேன விதானவின்

சுதந்திரமாக வாழ்கிறார்கள்

தமிழில்:

ராஜ ஸ்ரீகாந்தன்

61 சின்ன மெதுவாக நித்திரைவிட்டெழுந்தாள். தலையை உயர்த்தி சுற்றியுள்ள பிரதேசத்தைக் கண்களால் அளந்தாள். கோட்டை புகையிரத நிலையத்தின் மின்சார விளக்குகள் மீண்டும் ஏற்றப்பட்டுவிட்டன. காலை ஐந்து மணிக்குப் புறப்படும் கண்டிப் புகையிரதம் புறப்படுவதற்குத் தயாராக விலகித் துக் கொண்டு இரைந்தது. இருக்கைகளையும் தலைக்கு மேலால் உயர்த்தி கலைந்திருந்த கூந்தலை ஒன்றுசேர்த்து கொண்டையை குடுமி கட்டிக் கொண்டே சுற்றிவரப் பார்த்தாள். புகையிரத நிலையச் சுவரின் முன்பாகத் தூங்கிக் கொண்டிருந்த பிச்சைக் காரர்கள் தூக்கத்தில் முனகிக் கொண்டிருந்தார்கள். துறைமுகப் பக்கத்திலிருந்து கப்பல்களின் சைரன் ஒலி.

மெதுவாக எழுந்து சென்று சீமெந்து நிலத்தில் நிர்வாணமாகப் படுத்திருந்த தனது இரு குழந்தைகளின் அருகிற குந்தினை. மற்றப் பிள்ளைகளுக்கு முன்னரே சார்லியை ஒல்கொட்சிலியடிக்கு அனுப்பிவிட வேண்டும்.

'சார்லி, எழுந்திரு மகனே. மற்றப்பையன்கள் திரும்புவதற்குள் நீ அங்குமே விடவேண்டும்'

தூக்கக் கலக்கத்துடன் அந்தச் சிறுவன் கண்களைத் திறந்து பார்த்தான். அவனுடைய உடலில் எஞ்சியிருந்த இரத்தத்தை நுளம்புப் பட்டாளமொன்று குடித்துக் கொண்டிருந்தது. இரண்டு கைகளாலும் உடல் முழுவதும் காணப்பட்ட தழும்புகளைத் தேய்த்தான். அருகில் நிலத்தை முத்தமிட்டுக் கொண்டு தூங்கிக் கொண்டிருந்த தங்கையாரைப் பொருமையுடன் பார்த்தான்.

தான்: எசுவின் ஆலமரத்தின் கீழிருந்த வாட்டின் ஐயாவின் தேனீர்ப்பாணையருகே சென்றான்.

பன்னிரண்டு வயதான சார்லி முதல்நாள் மாலை தாய் தனக்கிட்ட கட்டளையை நினைவு கூர்ந்தான்.

‘ஒரு சதம் கூட என்னிட மில்லை. நாளைக்கு வெள்ளிக் கிழமை. இங்குள்ள எல்லோருமே பிச்சைக்குப் போவார்கள். நீ பிச்சைக்குப் போகாமல் கட தாசி பொறுக்கப் போ’

சாஹுல் ஹமீத், பியதாசா இன்னும் நூற்றுக் கணக்கான பிச்சைக்காரர்கள் ஆழ்ந்த நித்திரையிலிருந்தார்கள். வானத் துக் கூரையின் கீழ் நிலப்பாயின் பஞ்சணையில் தூங்குவதை விட, அவர்கள் வாழ்க்கையில் வேறெந்த இன்பங்களும் இல்லை; சந்தையிருந்த திசையில் காகங்கள் இரைந்தன. ஒல்கொட் சிலையின் கீழ் யாரோ மூத்திரம் பெய்யும் சத்தம் துல்லியமாகக் கேட்டது.

‘இந்தப் பயல்களால் நாங்கள் நிம்மதியாக நித்திரைகூடக் கொள்ள முடியவில்லையே. நேற்று யாரோ கனவான் வந்து ‘நாய்ப்பயல்களே நீங்கள் தொடர்ந்து இந்த இடத்தை அசுத்தப்படுத்தினால் உங்கள் எல்லோரையும் துரத்திவிடுவேன். ஒல்கொட்டின் பெருமையை அறியாத கிறுக்கர்கள் உலகத்து ஆபாசங்கள் அனைத்தையும் அவருடைய சிலையின் கீழே செய்கிறார்கள்’ என்றார்.

‘ஆனால் ஒல்கொட் என்பவர் யார்? அவர் ஒரு பறங்கியாக இருக்கலாமென்று சாஹுல் ஹமீத் சொன்னான். அது உண்மையாக இருக்க முடியாது. ஒருநாள் பெரிய சனக்கூட்டமும் புத்த துறவிகளும் வந்து இந்தச் சிலைக்கு மாலை போட்டுவிட்டுச்

சென்றார்கள். அடுத்த நாள் நான் அந்த மாலையைக் கழற்றி தங்கச்சியின் கழுத்தில் போட்டேன்’

‘இந்தா, இதிவிருந்து கொஞ்சம் தேனீர் குடித்துவிட்டு விரைவாகப் போ. முழுவதையும் குடித்துவிடாதே; அந்தப் பெட்டைக்கும் கொஞ்சம் வை’

சார்லி தேனீரைக் குடித்துக் கொண்டிருக்கும்போதே தாய் மகிளா சமீதிக் கட்டிடத்தின் அருகிற் சென்றுவிட்டாள். பொழுது முற்றாகப் புலருமுன்னரே அவள் பேரை ஆற்றில் தனது நாளாந்தக் கடமைகளை முடித்துவிடுவாள்.

‘கழிவு கடதாசியின் விலை கொஞ்சம் கூடியுள்ளதாக அவர்கள் சொன்னார்கள். மற்ற விசர்ப் பையன்களுடன் சேராமல் நீ விரைவாகப் போய்விடு

முதல் நாளிரவு தாய் தனது தலையைக் கோதியபடி கூறிய அறிவுரையை நினைவு கூர்ந்தான். இரண்டு மூன்று தடவைகள் உறுஞ்சிவிட்டு தேநீர்ப் பேணியைத் தங்கையின் அருகில் வைத்தான். சிலிங்கோ ஹவுஸ் கட்டிடம் தெளிவாகத் தெரிந்தது. ஒல்கொட்டினைப் போல் பசி: பட்டினியில்லாமல் வாழ்ந்தால் அந்த வாழ்வு எவ்வளவு அற்புதமாகவிருக்கும்’

‘தங்கச்சி, எழுந்திரும்மா. உனது முதுகில் வெய்யிற் கடுகிறது. அம்மா கக்கசுக்குப் போய்விட்டா. நீ இந்தத் தேனீரைக் குடி, நான் இன்றைக்கு ஏதாவது கொண்டுவருகிறேன்’

ஒரு பழைய சாக்கைத் தூக்கித் தோளிற் போட்டுக் கொண்டு ரோட்டோரமாக நடந்தான். அவன் சிறிய பையனாக இருந்த போதிலும் சங்கடமான பல வேளைகளில் தாயைக்

காப்பாற்றியிருக்கிறான். மதிய போசன வேளையில் கந்தோர் ஊழியர்கள் யாராவது தமக்கு மீந்த உணவை அவனுக்குக் கொடுப்பார்கள். இவ்வாறான நேரங்களில் சார்லி தங்கையை யும், தாயையும் அழைத்துவந்து ஒல்கொட் சிலையின் நிழலில் அமர்ந்து அந்த உணவைப் பகிர்ந்து உண்பான். இது எப்போதும் நிகழ்வதில்லை.

அனேகமாக குப்பைத் தகரங்களைத் தான் கிளறிக்கொண்டு தங்கையாரைப் பிச்சைக்கு அனுப்பிவிடுவான். தகரங்களைக் கிளறுவது ஒரு தனிக் கலை. அவனுக்கும், தங்கைக்கும்; தாய்க்கும் வேண்டிய பல பொருட்கள் அந்த அட்சய பாத்திரத்திலிருந்து அவனுக்குக் கிடைக்கும். ஒரு குப்பைத் தகரத்தில் தான் தேடியது கிடைக்காவிட்டால் சார்லி சோர்ந்து விட மாட்டான். அடுத்த குப்பைத் தகரத்தை வைரச் சுரங்கமாகவே கருதுவான்.

தபாற்பெட்டியின் அருகிலிருந்த பறவா அப்புவை அவருடைய மொட்டந் தலையைக் கொண்டு சார்லி இனங்கண்டு கொண்டான். சிதல் வழிந்தொழுகும் தனது காலிலுள்ள புண்களைக் காட்டிப் பிச்சையெடுத்து வந்தார் அவர்.

‘சிதலொழுகும் இந்தக் கால்தான் எனது வாழ்க்கையைக் கொண்டு செல்ல உதவும் ஒரேயொரு பற்றுக்கோல். காலிலுள்ள இந்தப் புண் மாறிவிட்டால் அத்துடன் எனது வாழ்க்கையும் முடிந்துவிடும்’

‘தாத்தா உங்களுடைய புண் குணமாகிவிட்டால் நீங்கள் வேறு வேலை செய்யலாமல்லவா’ சார்லி கேட்டான்.

‘நாய் மகனே, உனது அம்மாவைப் போலக் கேடுகெட்ட

வாழ்க்கை வாழச் சொல்கிறாயா? எனது கால்களின் உதவியுடன்தான் நேர்மையான வாழ்க்கை நடத்துகிறேன். எனக்குத் தெரியும், சில வேளை மகன்களுக்கு இது பொறுக்கவில்லை’

சார்லி தலையைக் குனிந்த வாறே கண்ணாடிக் கூடைக்கு முன்னிருந்த குப்பைக் கூடைக்குச் சென்றான். அங்கிருந்த நாயொன்றைத் துரத்திவிட்டுத் திரும்பியபோது கடைக் காவலாளி அங்கு வந்தான்.

‘ஐயா குப்பைகளைக் கொட்டிவிடாமல் நான் கழிவுகடதாசிகளை எடுக்கட்டுமா?’

‘நாய்ப்பயலே சொன்னபடி நீ நடக்காவிட்டால் உதைத்து அனுப்பிவிடுவேன்’

காவலாளி அப்பால் சென்றதும் சார்லி ஓடிச்சென்று இரண்டு கைகளாலும் குப்பையைக் கிளறினான். அருகிற் சென்று கொண்டிருந்த நாகரீக மானுடனது கைக்குட்டையால் மூக்கினைப் பொத்திக் கொண்டு சுகாதாரத்தைப் பேணினான். அடிப்புறத்திலிருந்து புதிய மணமொன்று வீசியது. சார்லி இரு கைகளையும் ஆவலுடன் உள்ளே விட்டு அதனை வெளியே எடுத்தான்.

‘ச்சீ, செத்த பூனை!’

அதன் உடலிலிருந்து ஊனம் வழிந்து கொண்டிருந்தது. சில இடங்களில் புழுக்கள் நெளிந்து கொண்டிருந்தன.

‘ஐயோ பாவம் பூனைக்குட்டியாரோ இதன்மேல் காரை ஏற்றிவிட்டார்கள் நசிந்துபோய் விட்டது’ என்று கூறியவாறு மெதுவாக அதன் உடலை அருகில் வைத்துவிட்டு குப்பையை மீண்டும் கிளறினான். அவனுடன் இன்னும் சில பையன்களும் சேர்ந்து கொண்டார்கள். ஒரு வயோதிப மானுட அங்குவந்தான்.

‘டேய், விளையாடுவதற்கு உங்களுக்கு இந்த இடமாகிடைத்தது? ஒடுங்கோடா’ என்று அவர்களை விரட்டினான். அவனைக் கேலி செய்துகொண்டே ஓடினார்கள். சிறிது நேரத்தின் பின் வந்து அந்தக் குப்பைத் தகரத்தைத் தூக்கிச் சென்று காலி செய்தபின் இன்னொரு வீட்டின் முன் போட்டுச் சென்றார்கள்.

நன்கு உடையுடுத்த ஒரு கனவான் தனது இரு குழந்தைகளுடன் நடந்து வந்தார். கண்ணாடி அலுமாரிகளில் வைக்கப் பட்டிருந்த அழகான பொம்மைகளிலொன்றைத் தனக்கு வாங்கித் தருமாறு சின்னக் குழந்தை கேட்டது. அவர்கள் பொம்மை வாங்கிக் கொண்டு கண்ணிலிருந்து மறையும்வரை அவர்களுையே இமைக்காமல் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான் சார்லி.

‘அவர்களுக்கு ஒரு அப்பா இருக்கிறு. வாழ்வதற்கு வீடு இருக்கிறது. நான் அப்பாவிற்கு எங்கே போவேன்? பாவம் தங்கச்சி. அவளுக்குக் கூட அப்பா இல்லைத்தானே. அப்பா எங்கே யெனக் கேட்கும் போதெல்லாம் அம்மா கோபமடைகிறேன். அது ஏன்?’

இதைப்பற்றிக் கேட்கும் போதெல்லாம் தாய் கூறும் ஒரே பல்லவியை சார்லி நினைவு கூர்ந்தான்.

‘அந்த இரண்டு நயவஞ்சகர்களும் எனது கண்ணிற் பட்டவே கூடாது. இருவருமே ஏமாற்றக்காரர்கள், என்னை ஏமாற்றிவிட்டு அனாதரவாக விட்டுப் போய்விட்டார்கள்’ கைகளால் நாடியைத் தாங்கிக் கொண்டு கடந்த காலங்களிற் சஞ்சரிப்பான். ‘தயவு செய்து உனது தந்தையைப் பற்றி மீண்டும் கேட்காதே. அவர்கள்

மிருகங்கள். பெற்ற குழந்தைகளைப் பற்றிச் சிந்தனையையில்லாத கொடியவர்கள். அந்த ஊத்தை நாய்கள் வரட்டும் பார்த்துக் கொள்ளுகிறேன். வாய்க்காலோரம் பிறக்கும் குழந்தைகளுக்கு அப்பாவே கிடையாது’

கோபம் வரும்போதெல்லாம் மலிபன் வீதிக்குப் போய் ஒரு வருடன் அடிக்கடி சண்டை போடுவான்.

‘நேற்றிரவு நாங்கள் நித்திரை செய்யுமிடத்தில் நீ மூத்திரம் பெய்துவிட்டாய். எங்களை அங்கிருந்து துரத்திவிட்டு யாரோ வொரு வேசையுடன் படுக்கவா போகிறாய்? வாடா பார்ப்பம் எழிய பயலே. வாடா உன்னைத் தூங்க வைக்கிறேன், நிரந்தரமாகவே, தூங்கவைக்கிறேன்’

அப்போதெல்லாம், சிறிபுர றெஸ்ரோறன்ற முதலாளி மெதுவாக வெளியே நழுவிச் செல்வதை சார்லி அவதானித்திருக்கிறான். மருதானையை நோக்கி நடந்து சென்று அங்கிருந்த குப்பைத் தகரமொன்றைக் கிளறிக்கருகிப்போயிருந்த பாண்துண்டொன்றை எடுத்து திருப்தியுடன் சாப்பிட்டான், சார்லி. கண்ணுப்பத்திரியருகே சென்று சிறிது நேரம் நின்றான்.

‘தங்கச்சி பிறப்பதற்கு முன்னர் ஒருநாள் இந்த விரூந்தையில் அம்மா என்னை விட்டுவிட்டுப் போனாள். ‘நான் திரும்பி வரும்வரைக்கும் இங்கேயே இருந்துகொள். எப்படியாவது சாப்பிடு, யார் கூப்பிட்டாலும் போய்விடாதே, இரண்டொரு நாளில் திரும்பி விடுவேன்’ எனது கையில் இருபத்தைந்து சதக் குற்றியொன்றை வைத்து விட்டு பிரசவ வைத்திய சாலைக்குப் போனவள் தங்கச்சியுடன் திரும்பி வந்தாள்’

நகரசுத்தி லொறி வர முன்பே ரெஸ்மீட் பிளேஸிற்கு வந்துவிட்டான். அங்கிருந்த பெரிய விடொன்றின் முன்னால் நின்று சிறிது நேரம் அதனையே கூர்ந்து நோக்கினான்.

‘என்றவது ஒருநாள் இப்படியொரு வீட்டுக்கு சொந்தக்காரனாவேன். முடியுமானால் இந்தப் பென்னும் பெரிய வீடுகளில் வாழும் பணக்காரர்களுையெல்லாம் ஒல்கொட்டின் சிலையடிக்கு விரட்டிவிட்டு அங்கிருக்கும் ஏழைகளையெல்லாம் இங்கே குடியமர்த்துவேன்’

அந்த வீட்டு வாசலில் அழகிய குழந்தையொன்று நின்றது. சாக்கை நிலத்தில் இறக்கி வைத்துவிட்டு அந்தச் சிறுமியைத் தனது தங்கையுடன் ஒப்பு நோக்கினான் — இருவருக்கும் ஒரே வயதுதான் இருக்கும்.

இவள் எவ்வளவு அழகாக இருக்கிறாள்! இந்தக் குழந்தைகள் மீது எனக்குக் கோபமில்லை. ஒல்கொட் சிலையின் கீழ் வெய்யிலிலும், மழையிலும் உணவு உடையின்றி இவர்கள் எப்படி வாழ்வார்கள்? இவர்களை இந்த வீடுகளிலிருந்து துரத்துவது பெரும் பாவம். நான் இந்த வீட்டை எடுத்துக் கொண்டால் இந்தக் குழந்தையை எனது தங்கச்சியுடன் விளையாட வைத்திருப்பேன்’

பொரனையில் உதித்த சூரியன் கோட்டைக்கு வருமுன்னரே லொறிகள் வந்து குப்பைத் தகரங்களைக் காலிசெய்து போய் விட்டன. நடைபாதையில் யாரோ முன்குவது கேட்டது, சுற்றி நின்ற கூட்டத்தை விலக்கிக்கொண்டு நடுவிற சென்றான். அங்கு ஒரு மனிதன் நிலத்தில் உழன்று கொண்டு நிலத்தைக் கைகளால் விருண்டிக் கொண்டிருந்தான்.

‘ஹா சாரோ மாமா..... இங்கு என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறீர்கள்?’ என்று கேட்டவன், அவர் தன்னைக் கொச்சைவார்த்தைகளால் ஏசுவாரென்பதை உணர்ந்து கொண்டதும் ஓரமாக ஒதுங்கினான்.

சன நடமாட்டம் மிகுந்த இடங்களில் சாரோ இந்த நாடகத்தை நிகழ்த்துவார். அவரை அறியாத இரக்கமிக்க சிலர் கொடுக்கும் பணத்தை எடுத்துக் கொண்டு மலிபன் வீதிக்குப் போய் கசிப்பு அடித்துவிட்டு யாராவது தாசிகளுடன் இரவைப் போக்குவார்.

களைப்பு மிகுதியால் சார்லி சோர்ந்துபோனான். விகாரம்ஹா தேவி பூங்காவில் பசும் புற்தரையில் சாக்கைத் தலையணையாக்கி ஒரு குட்டித் தூக்கம் போட்டான். நித்திரை விட்டே முந்தவுன் பசியால் வாடும் தங்கையின் நினைவு வந்தது. சாக்கைத் தூக்கி தான் சேகரித்த கடதாசியை நிறைபார்த்தான். அதைப்போல இன்னும் இரு பங்கு கடதாசியைச் சேர்த்தாலே அன்றைய இரவு உணவை வாங்க முடியும்.

கோல்பேஸ் கடற்கரைக்குப் போனால் கடலைச் சரையளைப் பொறுக்கலாம் என்றெண்ணியவன் கொம்பனித் தெருவினாடாக அங்கு விரைந்தான், பாடசாலைச் சிறுவர்களும். இராணுவத்தினரும் அங்கு நிறைந்திருந்தனர். இராணுவபான்ட் வாத்தியத்திற்கேற்ப பள்ளிச் சிறுவர்கள் அணிநடை நடந்து கொண்டிருந்தார்கள். சார்லி தனது சாக்கைக் கீழே போட்டுவிட்டு அதன்மேல் அமர்ந்து கொண்டு ஆர்வத்துடன் அதனைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

‘டேய் பயலே இங்கிருந்து ஓடிவிடு. இன்றும், நாளை யும் இங்கே பிச்சைக்காரர்கள் வரக் கூடாது. நாளைக்கு இங்கே சுதந்திரதினக் கொண்டாட்டம் நடைபெறப் போவது உனக்குத் தெரியாதா?’ என்று கூறிய பொலீஸ்காரன் சார்லியைத் துரத்தினான்.

‘ரூலாமி, இந்த அணிவகுப் பைப் பார்க்க ஆசையாயிருக்கு, ஒரு கொஞ்ச நேரமாவது இத ணைப் பார்க்க விடுகிறீர்களா?’ என்று அவன் கெஞ்சினான்.

‘சரி, அப்படியானால் அந்தக் கம்பிக்குப் பின்னால் நின்றுபார், உள்ளே வந்தால் காலை அடித்து முறித்து விடுவேன்’ என்று எச்சரித்தான் பொலீஸ்காரன்.

சிறிது நேரம் அணிவகுப் பைப் பார்க்கக் கொண்டிருந்த வனுக்குத் திடீரெனத் தங்கையின் நினைப்பு வந்தது. ‘அரை ரூத்தல் பாணும் ஒரு கின்னம் கறியும் வாங்குவதற்கு ஒரு ரூபாவேண்டும்’ சாக்கைத் தூக்கிப் பார்த்தான். முகம் வாடியது. சமுத்திரா ஹோட்டலின் முன்னால் காகங்கள் கரைந்தன. அங்கேஓடினான். அவன் அதிர்ஷ்ட சாலிதான், பள்ளிக்கூடச் சிறுவர்கள் தாங்கள் உணவு சுற்றி வந்த கடதாசிகளை குப்பைத் தகரங்களில் திணித்திருந்தார்கள். அவற்றை இரண்டு கைகளாலும் அள்ளித் தனது சாக்கினுள் அடைந்தான்.

‘இன்றைக்கு நிறையக் கடதாசி சேர்ந்துள்ளது. தங்கச்சிக்கு, அம்மாவுக்கு, எனக்கு— மூன்று பேருக்கும் போதுமான உணவை வாங்கலாம்’

விரைந்துவரும் ரோட்டோடு போட்டி போட்டுக் கொண்டு ஓடினான். கடையை மூடிவிட்டார்கள் — ஓரேயொரு பலகை

ஞானப் பறவைகள்

யதார்த்த தோட்டத்தில் நாளும் சிறகடிக்கும் ஞானக் குருவிகள் மானிடப் பூங்காவில் மண்டிய மார்சத்தை வழியனுப்புகின்றனர்! நிதர்சனம் தேடிவரும் புதுக்(கவி) குயில்கள் ஞானக் குருவிகளோடு கூடல் புரிந்து புது உயி ரொன்றையும் புஷ்பிக்கப் போகின்றன!

தில்லையடிச் செல்வன்

திறந்திருந்தது. சத்தமிட்டு முதலாளியைக் கூப்பிட்டான்.

‘முதலாளி, இன்றைக்கு நான் சாக்கு நிறையக் கடதாசி சேர்த்துவிட்டேன். சுதந்திர தினக் கொண்டாட்டத்தில் பங்கேற்க வந்த பள்ளிக்கூடப் பிள்ளைகள் அனைவரும் தங்களுடைய உணவுப் பொட்டலங்கள் சுற்றிவந்த கடதாசியை சமுத்திரா ஹோட்டல் குப்பைத் தகரத்திற்குள் போட்டிருந்தார்கள். நான் அவற்றையெல்லாம் பொறுக்கி வந்துவிட்டேன்’

‘நாய் மகனே, கொஞ்சம் நேரத்தோடை வந்திருக்கலாமே? பொம்பிளை பின்னால் சுத்தினியா? என்னிடம் இப்போ தராசும் இல்லை. உனக்குத் தருவதற்குப் பணமும் இல்லை. நாளைக்கு அல்லது அடுத்தநாள் வந்து ஒரு ரூபா வாங்கிப்போ’ அவனுடைய சாக்கினைப் பறித்தெடுத்து கடையினுள் வீசிஞர் முதலாளி. ‘சரி நீ வெளியிலே போ...’

ஒற்றைப்பலகையும் இழுத்து மூடப்பட்டது. திறப்பினால் கதவு பூட்டப்படும் ஓசையைத் துல்லியமாகக் கேட்டான் சார்லி. ✽

ஈழத்துத் தமிழ்ச் சினிமா நேற்று — இன்று — நாளை

தொகுப்பு:

நெல்லை க. பேரன்

இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கமும் எழுத்தாளர் கூட்டுறவுப் பதிப்பகமும் இணைந்து கொழும்பு தமிழ்ச் சங்க மண்டபத்தில் ஏற்பாடு செய்திருந்த மேபடி கருத்தரங்கில் இடம் பெற்ற கருத்துக்கள் பல. திரு. பிரேம்ஜி ஞானசுந்தரம் தலைமை வகித்த இக் கலந்துரையாடலின்போது தெரிவிக்கப்பட்ட மிக முக்கியமான கருத்துக்களை மாத்திரம் இங்கு தொகுத்துத் தருகிறார் நெல்லை க. பேரன்.

பிரேம்ஜி

இன்று ஈழத்து இலக்கிய சஞ்சிகைகள், நூல்களின் வளர்ச்சிக்குக் குந்தகம் விளைக்கும் வெளிநாட்டுச் சஞ்சிகை இறக்குமதி பற்றி எமது முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் வர்த்தக அமைச்சர் திரு. லலித் அத்துலத் முதலியுடன் பேச்சு வார்த்தைகளை மேற்கொண்டபோது அவர் எம்மை இறக்குமதிக் கட்டுப்பாட்டாளருடன் தொடர்பு கொள்ள வைத்தார். நாம் இவருக்குச் சகல விபரங்களையும் திரட்டிக் கொடுத்துள்ளோம். முடிவு விரைவில் தெரியவரும் ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சியில் ஆர்வம் கொண்ட சகலரும் பரவலாக நாட்டின் சகல பகுதிகளிலும் குப்பைச் சஞ்சிகைகளின் இறக்குமதிக்கு எதிராகப் பிரச்சார இயக்கங்களை நடாத்த வேண்டும். ஈழத்துச் சினிமா தரமான மட்டத்தை அடையும்போதுதான் அது மக்களால் வரவேற்கப்படும். தொழில் நுட்ப ரீதியான வளர்ச்சியும் கலையம்சமும் கவனிக்கப்படல் வேண்டும். தயாரிப்புச் செலவுக் கணக்குகள் சரியாக வைக்கப்படல் வேண்டும். கூட்டுத் தயாரிப்பைப் பொறுத்தவரை தென்னகத்தில் கேரளம், வங்காளம், இத்தாலி மற்றும் வளர்ச்சிகண்ட சோஷலிச நாடுகளுடன் கூட்டுத் தயாரிப்பில் ஈடுபட வேண்டும். மக்களின் உளவியல், சந்தைப் படுத்தல் முறைகளைத் தெரிந்து கொள்ள இலங்கையில் பல மட்டங்களிலும் ஆய்வுகள் நிகழ்த்தப்படல் வேண்டும். ஈழத்துப் படங்கள் சாகசவதமாக வளர்ச்சியடைவதற்குத் தென்னிந்தியத் தமிழ்ப் படங்களின் வருகை மட்டுப்படுத்தப்பட வேண்டும்.

செல்லையூர் செல்வராசன்

‘சமுதாயம், படத்துடன் ஆரம்பமாகும் ஈழத்துத் தமிழ்ப் படத்துறை இன்று அநுராகம்வரை வளர்ந்துள்ளது. இயல்புக்கு மாறான சுவைகளைத் திரைப்படம் ஏற்படுத்தினால் ரசிகன் விசனப்படுவான். குத்துவிளக்குக் கதையுடன் நான் பிரச்சனைப் பட்டவன். அதில் நவாந்துறை மீன்காரப் பெண்கள் தலையில் கடகத்துடன் மார்புக் கட்டிடன் மீன் வாடிக்கு நடந்துபோகும் காட்சிக்கு நகைச்சுவைத்

தன்மை கொடுக்கும் பின்னணி இசை கொடுக்கப்பட்டது. 'பைலட் பிரேம்நாத்' யாழ்ப்பாணத்தில் காண்பிக்கப்பட்டால் ஈரானில் நடந்தது போன்று தியேட்டர்களைக் கொழுத்துவோம் என்று யாரோ பயமுறுத்தியுள்ளார்களாம். கலாச்சாரச் சீரழிவான படங்களையும் இயல்புக்கு மாறான காட்சிகளையும் காட்ட முனைந்தால் இத்தகைய எதிர்ப்புக்கள் வருவது சகஜந்தான். தென்னிந்திய குட்டி முதலாளித் துவத்தின் தந்திரோபாயந்தான் இந்தக் கூட்டுத்தயாரிப்பு. கூட்டுத் தயாரிப்பில் உண்மையான நாட்டமுள்ளவர்கள் விரும்பினால் தங்களது மூலதனத்தை இங்கு கொண்டு வந்து நடிக்கர்களுக்குப் பணம் கொடுத்துப் படம் எடுக்கட்டும். இங்குள்ள தயாரிப்பாளர்களையும், கலைஞர்களையும், இயற்கைக் காட்சிகளையும் சுரண்டிக் கொண்டு முதலீடாக 12 லட்சம் ரூபாவையும் வாரிக்கொண்டு போகவேண்டாம். ஒருவர் மரணிக்கும்போது இயல்பான நடிப்பை எமது இலங்கை நடிகர் உதயகுமாரிடம் நான் கண்ட அளவிற்கு நடிகர் திலகம் சிவாஜி கணேசனிடம் கூடக் காணமுடியவில்லை. பாத்திரத்தின் தன்மையை உணர்ந்து நடிக்காமல் ஓவராகவும். உணர்ச்சியாகவும் நடித்துவிடுவதால் எவரும் திலகங்கள் ஆகிவிடமுடியாது. ஈழத்தில் வானொலி நட்சத்திரங்களாக கே. எஸ். ராஜா, மயில்வாகனம் போன்றோர் மிளிர்கிறதேபோல இந்தியாவில் வானொலி நட்சத்திரங்கள் என்று கூற யாருமே இல்லை. எமது நடிகர்களை வளர்க்க நாம் முன்வர வேண்டும்.

வி. பி. கணேசன்

இலங்கைத் தமிழ்ப் படத்துறையில் திருப்பத்தை ஏற்படுத்திய 'புதிய காற்று' மலைநாட்டுத் தொழிலாளரது வாழ்க்கை முறையைச் சித்தரிக்க வேண்டும் என்ற எனது நீண்டகால ஆவலின் பயனாக எழுந்தது. யாழ்ப்பாணத் தமிழில் படம் எடுத்தால் ஓடாது என்ற கருத்துத் தவறானது. தான் ரசிகர்களைக் கவரமுடியும் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

பிரேம்நாதி

முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் இந்தக் கருத்துடன் முரண்படக் கூடும். இந்தியப் பாணியைவிட ஈழத்தின் தனித்துவத்துடன்தான் படங்கள் எடுக்கப்பட வேண்டும். நடிப்பு, கலையம்ச உயர்வுகளால் இப்படங்கள் உலகப் படங்களுடன் ஒத்துவர வேண்டும். கேரள, வங்கப் படங்கள் இதற்கு உதாரணமாகும்.

கமலினி செல்வராஜன்

மொழி நடை ஒரு கலையின் வளர்ச்சிக்குப் பாதகமாக இராது. இதற்கு உதாரணமாக வானொலியால் 'தணியாத தாகம்' நாடகத்தைக் கேட்ட இந்தியத் தமிழர் ஒருவர் இலங்கை வந்தபோது 'யோகம்' பாத்திரமேற்ற எனது வீட்டை விசாரித்துத் தேடிவந்து பாராட்டினார். யாழ்ப்பாணத் தமிழ் இவருக்கு விளங்காமல் போகவில்லை. உணர்வையும் நடிப்பையுமே இவர் கவனித்தார்.

வி. பி. கணேசன்

திரைப்படக் கூட்டுத்தாபனம் எமது கதைகளில் கத்திரிக்கோல் வைக்காமல் இருக்க வேண்டும்.

காவலூர் இராசதுரை

ஈழத்துத் தமிழ் ரசிகர்களை மட்டும் நம்பிச் சினிமா எடுத்து முன்னேற முடியுமா? 'பொன்மணி' ஒரு ஓட்டகத் தயாரிப்பு ஆகி விட்டது. பல மூளைகள் சேர்ந்தும் படம் தோல்வியாகி விட்டது. கூட்டுத்தாபனத்தை நம்பி நாம் தமிழ்ப் படம் வளர்க்கமுடியாது. நாமேதான் வளர்க்க வேண்டும்.

அந்தனி ஜீவா

வரலாற்று ரீதியாக 'சமுதாயமா? தோட்டக்காரியா முதலில் வெளிவந்தது?

சில்லையூர் செல்வராசன்

16 மில்லி மீற்றர் புரெஜக்ட்டில் பொறளை வை. எம். ஏ. ஏயில் சமுதாயம்தான் முதலில் காண்பிக்கப்பட்டது. ஆனால் திரையில் முதல் 'தோட்டக்காரி' தான் காண்பிக்கப்பட்டது.

சண்முகலிங்கம்

யாழ்ப்பாணத் தமிழை வானொலியில் பதிக்காகப் பாவிப்பது போன்று திரையிலும் பாவிக்க முன்வரக்கூடாது. மொழி நடையில் யாழ்ப்பாணத் தமிழ் மட்டும் பாவிப்பது வெற்றி தருமா என்பது சிந்திக்கப் படவேண்டிய ஒன்று.

நெல்லை க. பேரன்

பணம் போடுபவர்களே கதாநாயகர்களாக நடிக்கும் நிலைமாறி உண்மையான கலைஞர்களுக்குச் சந்தர்ப்பம் வழங்க வேண்டும்

இரா. சிவச்சந்திரன்

வி. பி. கணேசன் சொல்வது போன்று கூட்டுத் தயாரிப்பு எமது பட வளர்ச்சிக்குக் குந்தகமானது என்றால் அவர் விரும்பும் இந்தியப் பாணி படங்களின் வளர்ச்சிக்கா அல்லது இலங்கைத் தனித்துவத்தைக் காட்டும் தரமான படங்களின் வளர்ச்சிக்கா என்பது பிரச்சினைக் குரியது.

இரவு ஒன்பது மணிவரை, மிகவும் கலகலப்பான சூழ்நிலையில் நடைபெற்ற இக்கருத்தரங்கின் போது ஏராளமான கலை, இலக்கிய ஆர்வலர்களும் விமர்சகர்களும் வருகைத்தந்திருந்தனர். இங்கு பலராமம் தெரிவிக்கப்பட்ட கருத்துக்களை எமது படத் தயாரிப்பாளர்கள் மனங்கொண்டு ஆரோக்கியமான தமிழ்ப்பட வளர்ச்சிக்கு ஆவன செய்ய வேண்டும்.

இறக்குமதிக் கட்டுப்பாடுகள் தளர்த்தப்பட்டுச் சுதந்திர வர்த்தகத் திற்குக் கதவுகள் அகலத் திறந்து விடப்பட்டுள்ள இன்றைய காலகட்டத்தில் தமது வளர்ச்சிக்காக ஒருங்குகூடிப் போராடவேண்டிய சூழ்நிலைக்கு ஈழத்துக் கலைஞர்கள் முன்தள்ளப்பட்டுள்ளார்கள் என்ற தேசிய உணர்வை இந்தக் கருத்தரங்கில் காணக்கூடியதாக இருந்தது.

குருதியும் விதையும்

அகஸ்திணே நெட்டோ

தமிழில்: கே. கணேஸ்

அகண்டு பரந்த எம் ஆப்பிரிக்க நாட்டின்
அழிக்கமுடியா நெடுமரக் காடுகள்
அவற்றிலோடும் ஆறுகள் ஒலியில்
முரசொலி நாதம் முற்றியக் கலக்கும்
ஆர்வமும் ஆவலும் அளவற்ற வளத்துடன்
சேர்ந்து பாயும் வாழ்வின் உயிரோட்டம்.
வஞ்சக நெஞ்சினர் வழித்தடை கடந்து
வெஞ்சினங் கொண்ட வீரஇளைஞர்
விழிகளின் வழிசெலும் வீரர் பல்லாயிரம்
துயரும் நம்பிக்கையும் தோய்ந்த கரங்கள்
ஆயிரம் ஆயிரம் ஆயிரம் பல்லாயிரம்

அகண்டு பரந்த எம் ஆப்பிரிக்க நாட்டில்
கொடிய நகங்களின் பிழிகளின் கீழே
துன்பங் கடக்கத் துணியை வேண்டி
இன்னல் கலந்த எதிர் பார்ப்போடு
இரத்தம் கொட்டும் ஏங்கிய துயருடன்
பருத்தித் தோட்டத்தின் பலவந்த வேலையால்
குருதியாய் வியர்வை கொட்டிய ஆங்கே
பட்டினி ஏமாற்றம் பாமரச் சாவு
கறுப்பினக் குழந்தைகள் தோள்களில் காணும்—
வெறுப்புறு காயமும், வெதும்பிடு தாயர்
நேர்மையில் காணும்—
குருதியும் விதையும்

அகண்டு பரந்த எம் ஆப்பிரிக்க நாட்டில்
கறுப்பர் யாம்,
படுபலமிக்க விடுதலை நடையுடன்
காலைக் கதிரொளி கவினையொத்த
சாலநட்பின் கரத்தை நீட்டுதும்
எமது குரலொலி,
ஆவேசக் குரல்களின் ஆர்வ முணர்த்தும்
முரசொலி முழக்கம் முழுவலக மக்களும்
உரமுடை உளத்தொடு உலகிலில் கதிரவன்
விதையென வளர்ந்திட விளைந்திடும் இசைகள்.
ஆப்பிரிக்க அழகுரல்,
கையினில் விலங்குடன் கடலினில் செல்கையில்
ஐயகோ என அலறிய அழகுரல்
குருதியும் விதையும்
இதோ எம் கரங்கள் இணைக இம்மனுக்குலம்
சதாநாள் அமைதியும் சகோதரத் வமும்
உரிமையும் பெற்றிட உலகுக்கு நீட்டுதும்.

எம்கண்கள்,

அகில உலகிலும் அன்பினை நாடி

அழைத்திடும் கரங்களை ஆர்வமோடு அணுகும்
துடிப்பு நிறைந்த ஆப்பிரிக்காவை
மானிதம் மிக்க மாண்புடை நாடாம்

அகண்டு பரந்த எம் ஆப்பிரிக்க நாட்டை
அழைத்திடும் துணைக்கரம் அவற்றை நாடும்
நம்பிக்கை ஒளியில் நல்லுயிர் பெற்று
இல்லாமையெனும் பொல்லாங் கொழித்து
எல்லா நாட்டொடும் இணைக்கரங் கோத்து
அமைதி நாடி அடியெடுத்து வைக்கும்

குருதியும் விதையும்

இதோ எம்

கண்கள் — எதிர்காலத்திற்கு

குரல்கள் — அமைதி நாடி

கரங்கள் — அமைதி காக்க

ஆப்பிரிக்காவின் அன்புடன் ஒன்றியே.

அரசியல் நீதி நடக்கிறது

உழைப்பவன் ஒருவன் உண்பவன் ஒருவன்
உலகினில் இதுதான் நடக்கிறது.
தழைப்பவன் ஒருவன் தாழ்ப்பவன் ஒருவன்
தரணியில் இன்றும் இருக்கிறது.

இன்பத்தில் ஒருவன் துன்பத்தில் ஒருவன்
இத்தரைக்குள்ள மாட்சியிது
அன்பினில் ஒருவன் வன்பினில் ஒருவன்
யாமினம் காணும் காட்சியிது.

கடமையில் ஒருவன் களவினில் ஒருவன்
காசினி காட்டும் உண்மையிது
உடைமையில் ஒருவன் வறுமையில் ஒருவன்
உலகியல் வாழ்க்கைத் தன்மையிது.

வாய்மையில் ஒருவன் பொய்மையில் ஒருவன்
வையகம் சொல்லும் வாழ்க்கையிது
தூய்மையில் ஒருவன் தீமையில் ஒருவன்
தொடர்கதையாகும் செய்தியிது.

குடிசையில் ஒருவன் கோபுரத் தொருவன்
குவலய மீதில் நிலைக்கிறது
அடிமையாய் ஒருவன் ஆள்பவன் ஒருவன்
அரசியல் நீதி நடக்கிறது.

காரை செ. சுந்தரம்பி

புகமை நினைவுகள்

‘நாவேந்தன்

நான் எழுத்துலகில் ஒரு படைப்பாளியாகப் பிரவேசஞ் செய்து முப்பது ஆண்டுகளாகி விட்டன. நூற்றுக்கு மேற்பட்ட சிறுகதைகள், கவிதைகள், திறனாய்வுக் கட்டுரைகள், நாடகங்கள், உரைச் சித்திரங்கள் முதலான துறைகளில் எல்லாம் எழுதியிருக்கிறேன். அவற்றை எல்லாம் ஒருசேரச் சேர்த்து வைக்கும் கவனம் என்னிடமிருக்கவில்லை. பத்திரிகைகள், வாடுலிப் பேச்சுக்கள், கவிதைகள் என்பன கூடக் கவனிப்பற்ற நிலையில் மறைந்து விட்டன. சமீப நாட்களில் நான் எழுதத் தயாராகக் கொண்டிருக்கும் பரிட்சை ஒன்றுக்காகச் சில குறிப்புக்களை எடுக்க உதவியாக, எனது சொந்தப் பாவிப்புக்கான அறையை ஒழுங்குபடுத்தி, துப்பரவு செய்தபோது தெரிந்து கொண்ட சம்பவங்கள் என்னைப் பிரமிப்படையச் செய்ததுடன், மீண்டும் எழுத்துலகுக்குத் திரும்ப வேண்டும் என்ற மனக்குமுறலையும் உண்டாக்கின. அத்துடன் கடந்த காலங்களில் நான் எழுதிய நாட்குறிப்புப் புத்தகங்களில் (டைரிக்ஸ்) இருந்து எவ்வெங்காலத்தில் எவ்வெப் பத்திரிகைகளில், வாடுலிப்பில் எனது படைப்புக்கள் எவ்வளவு அதிகமாக வெளிவந்தன என்பதும் புலனாகியது.

அந்த டைரிகளையே இப்போது தான் நான் மிகவும் ஆவலோடு இரண்டு தினங்களாகப் படித்துப் பார்த்தேன். அதற்காக எழுதவுள்ள பரிட்சைக்கான பாடங்களைப் படிப்பதையே இருநாள் கள் நிறுத்த நேர்ந்தது. என்றாலும் அதில் ஒரு மனநிறைவும், மகிழ்ச்சியும் புதிதாக ஏற்பட்டது!

கொள்கைப் பிடிப்புடன், பொருளாதார மலின் நிலையுடன், ஒரு தரமான இலக்கியப் பத்திரிகையைப் பதினென்கு ஆண்டுகளாகத் தொடர்ந்து நடாத்தி, ஆண்டு மலர்களையும் வெளியிடுவதென்றால் இலேசான காரியமல்ல. இது ஜீவாவின் மாபெரும் சாதனை. அவரது சலியாத உழைப்பு, மனோதிடம், எதையும் தாங்கும் இதயம், அணுகுமுறைகள் என்பவற்றுக்கு, அரசியல் இலக்கியக் கருத்து வேறுபாடுகளின்றி யாருமே தலைவணங்கத்தான் வேண்டும்! நான்கூட ஒரு பத்திரிகையாளரை இருந்திருக்கிறேன். தமிழ்க் குரல், சமீகப்பலகை. நாவேந்தன் என்பன நான் நடாத்திய பத்திரிகைகள். ஆனால் அவை இலக்கிய, அரசியல் துறைகளில் ஏற்படுத்திய தாக்கங்களை விடப்

பொருளாதாரத் துறையில் எனக்கு ஏற்படுத்திய தாக்கங்கள் பொறுமைக்குச் சோதனையாகின. அதனால் ஓரிரு ஆண்டுகளில் அவை நின்றுவிட்டன.

1964-ஆம் ஆண்டு எனது ‘வாழ்வு’ சிறுகதை தொகுதி இலங்கைச் சாகித்திய மண்டலப் பரிசிலைப் பெற்றது. 1964-ஆம் ஆண்டு எனது இரண்டாவது சிறுகதைத் தொகுதி ‘தெய்வமகள்’ வெளியானது. இரு சிறுகதைத் தொகுதிகளும் மொத்தமாக 2500 பிரதிகள் அச்சிடப்பட்டன. அவற்றில் எதுவுமே இப்பொழுது என்னிடமில்லை. எனது ஆரம்பகாலச் சிறு வெளியீடுகளான ‘நான் ஒரு பிச்சைக் காரன்’ தலைவர் வன்னியசிக் கம், ‘சிற்றி அளித்த சிறை’ முதலான அரசியல் சார்புள்ள நூல்களும் விற்பனையாகி விட்டன. 1969-இல் வெளியிட்ட ‘சிலப் பதிகாரச் செந்நெறி’ என்னும் சிறு நூலின் சில பிரதிகள் மட்டுமே என்னிடம் உள்ளன. இவற்றைவிடக் கடந்த முப்பதாண்டுக் காலகட்டத்தில் பிரசுரமான சில தரமான படைப்புக்கள், உதிரியாகச் சில கிடைத்துள்ளன. இவற்றைத் தொகுத்து ஒரு நூலாக வெளியிட வேண்டும் என்று அவாவுகின்றேன். அன்றும் இன்றும் இவ்வளவு தொகையாக எழுதியுள்ளவர்கள் மிகச் சிலரேயாவர். ஆனால் எனது ‘கவலையினம்’ பெரிய இரும்புத்திரையாகி விட்டதனை இப்போதுதான் உணருகிறேன். முப்பதாண்டுகளை நினைத்துப் பார்க்கும்போது நான், டொமினிக் ஜீவா, கே. டானியல், என். கே. ரகுநாதன், தில்லைச் சிவன், எஸ். பொ. அமரராகி விட்ட நாகராசன் போன்றோர் ஒரு சத்திய வேள்வியாகவே

எழுத்துலகில் பிரவேசித்தோம்? எங்களிடையே எழுதும் ஆர்வம், ஆற்றல் இருந்தது. ஆனால் பொதுவான கோட்பாடு இருக்கவில்லை. இன்று எப்படியோ? என்னைப் பொறுத்தவரை எனது எழுத்துக்கள் அத்தனையும் ஒரு சேர இருந்தால் எத்தனையோ ‘வால்யூம்’களாக வெளியிடலாம். ஈழத்து வாசகர்கள் கண்ணதாசனையும், ஜெயகாந்தனையும், மற்றும் சில இந்திய எழுத்தாளர்களையும் தலையில் தூக்கி வைத்துக்கொண்டாடும் போது, எங்கள் நிலையென்ன என்பதையும் தெரிந்து கொள்ள வாய்ப்பு ஏற்பட்டிருக்கும். துரதிர்ஷ்டவசமாக அத்தகைய நூற்பிரசுர வாய்ப்பு எங்களுக்குக் கிடைக்க வில்லை.

நேரடியாகவும், மறைமுகமாகவும் தொடர்ந்த, இலக்கியம் — அரசியல் — பத்திரிகைத் துறை என்பன இடையீடின்றி நடந்த, இந்த முப்பதாண்டுக் காலத்திலும் நான் பழகாத எழுத்தாளர்கள், அரசியல் தலைவர்கள், பத்திரிகையாளர்கள் இலங்கையிலும், இந்தியாவிலும் மிகச் சிலரேயாவர். கண்ணதாசன் தனது ‘தென்றல்’ பத்திரிகையில் 1961-இல் தனது ஆசிரியத் தலைங்கம் இடம்பெறும் முற்பக்கத்தில் — எனது கட்டுரையைப் பிரசுரித்துப் பாராட்டி எழுதினார். எழுத்தாளரும் படத் தயாரிப்பாளருமான தி. மு. க. அரங்கண்ணல் தமது ‘அறப்போர்’ இதழின் மூன்றாம் பக்கத்தில் எனது படத்துடன் கட்டுரையை வெளியிட்டார். இவ்வாறே இலக்கியச் சஞ்சிகைகளான உமா, நவயுகம், கலைமன்றம், தமிழ் சினிமா என்பனவும் எனது கதை, கவிதைகளை வெளியிட்டன. அந்தக் காலகட்டத்தில் இலங்கையிலும்

புதிய பாதையில் இளம் எழுத்தாளர்கள்

வி. லெவ்ரெத்ஸ்காயா

லுள்ள எந்தப் பெரிய தமிழ் அரசியல் தலைவருக்குத்தானும் இப் பத்திரிகைகள் இத்தகைய முக்கியத்துவம் கொடுத்ததில்லை.

இன்று சில இந்தியப் பத்திரிகைகளும் 'வெத்துவேட்டுக் கடிதங்கள்' எழுதுபவர்களே இலக்கியப் பிரம்மாக்களாகக் கொட்ட மடிப்பதைப் பார்க்க எனக்குச் சிரிப்புத்தான் வருகிறது! தமிழ் மூக்காக வாழச் சபதமெடுத்துள்ள எமதினம் இன்னும் 'தமிழ் வளர்' இந்தியாவையே நம்பிக் கொண்டு, இங்குள்ளவர்களின் திறமைகளைப் போர்த்து மூடி வைத்துவிட்டுத் தூங்குகிறது! எந்தவொரு வள்ளலும் எங்களைப் போல எழுதிக் குவித்துவிட்டு, 'என்ன சம்பாதித்து விட்டோம், என்ன சாதித்து விட்டோம்' என்ற விரக்தியில் 'வீழ்ந்து' கிடப்பவர்களுக்கு உதவியதாக வரலாறு இல்லை. ஆனால் தமிழுரிமைக்கும், தமிழ் வளர்ப்பு ஆரவாரம், குறைகளுக்கும் குறைவில்லை!

'ஆத்மாவின் உயிர்ப்பு ஒலிகளைச் செவிமடுக்காத ஒரு சமுதாயத்திலிருந்து எப்படி மகாபரிசுத்தமான விடுதலை பிறக்கும் என்பது எனக்குப் புரியவில்லை!' இந்தக் கட்டுரையை இவ்வாறு நீட்டிக் கொண்டு போக நான் விரும்பவில்லை. முப்பதாண்டு எழுத்துலக வாயிலான பல விடயங்களைத் தொட்டும் தொடாமலும், பட்டும் படாமலும் சொல்ல முயன்றிருக்கின்றேன். இது எனது 'சுயபுராண' மல்ல! அத்தகைய 'சுயபுராணிகர்களுக்கு' இப்போது வசதியாக 'வழக்காடு மன்றங்கள்' கிடைத்துள்ளன! நான் நினைப்பதும், எழுதுவதும் எனது எழுத்துலக சுமையான நினைவுகள் கிலவே.

நதிமூலம்

உன் சலன மௌனத்தில்
மெல்லிய இசையின் நிழல்;
உன்னில்—
கருங் கூந்தல்களின்
நர்த்தனம்!

ஈரக்கரையோரங்களில்
மஞ்சள் வெயிலின் தக்தகப்பு!
வயல்வெளி செழிப்பு
ஒவியத்தை வரையும்
ஒவியன் நீயே!
பசுமைதானே
உன் மானசீக ராகம்?

ஓடமேனிகள்
உன் நீர் மஞ்சத்தில்
சுகம் கொள்கின்றன!

காலம் உன்னை ஆசீர்வதித்ததினால்
நீ—
மௌன பிராத்தனை
செய்கிறாய் போலும்!
இயற்கையின் கண்ணீர்
உன் மீது பொழிவதனால்
நீ—
கோபத்தின் ரூபமாகிறாய்!

ரிஷிமூலத்தை அடையும்
ஆத்மா உன் கரையில்
தவம் கொள்கிறது!

எங்கோ ஒரு தேசமண்ணில்
உன் மூலத்தில் ஆத்மா
மோட்சம் காண்கிறது!
எங்கோ ஒரு தேசமண்ணில்
உன் மூலத்தில் ஆத்மா
சிவப்பாகிறது!

நிர்வாண வாழ்வுதான்
கடலோடு
உன் சங்கமம்!

'மேமன்கவி'

நம் காலத்தின் இளம் எழுத்தாளர்கள் எப்படி இருக்கின்றனர்? இலக்கியத்திற்கு அவர்கள் வழங்கும் புதிய போக்குகள் யாவை? முந்திய தலைமுறைகளில் இளம் எழுத்தாளர்களிலிருந்து இவர்கள் எவ்வாறு மாறுபட்டுள்ளனர்?

இன்றைய இளம் எழுத்தாளர்களில் பலர், உயர்கல்வி நிலையங்களில் இருந்து நேராக இலக்கிய அரங்கத்தில் பிரவேசித்தவர்கள் அல்லர். வாழ்க்கை மற்றும் தொழில் அநுபவமுள்ள, முழுப் பக்குவம் பெற்ற மனிதர்கள் இவர்கள். தமது முதல் புத்தகத்தின் மூலம் இப்போது வாசகர்களைக் கவர்ந்துள்ள ஆசிரியர்களில், ஒரு சுரங்கத் தொழிலாளர், ரசாயன இயலாளர், சுரங்க எஞ்சினியர், ஒரு மாணவன், ஒரு பத்திரிகையாளர், ஓர் ஆலைத் தொழிலாளர் மற்றும் பலர் உள்ளர். இதிலிருந்து, செர்கி அந்தோவ் என்ற சோவியத் எழுத்தாளர், கீழ்க்கண்ட முடிவுக்கு வருகிறார்:

"இந்த எழுத்தாளர்கள், கதையம்சங்களையும், சம்பவங்களையும் தேடி அலை வேண்டிய அவசியமில்லை; மிக நவீனமான, புதுமையான, வசீகரமான விஷயங்களை, அவர்களது வாழ்க்கை அநுபவமே அவர்களுக்கு ஏராளமாக வழங்கியுள்ளது."

இன்றைய இளம் எழுத்தாளர்களின் கதைகள், சோவியத் எதார்த்தம் பற்றிய முக்கியமான பிரச்சினைகளை எழுப்புகின்றன; ஆசிரியர்களின் வாழ்க்கை அநுபவத்தின் அடிப்படையில் அவை அமைந்துள்ளன.

இன்றைய எழுத்தாளர்களின் படைப்புகள், நொடி விழுந்த பழைய கவடுகளில் செல்லவில்லை. பியோதர் அப்ரமோவ், வாக்ஸில் பெலோவ், விக்டர் அஸ்தாபியேவ் ஆகியோரால் கையாளப்படும் "கிராமிய உரைநடை" யைப் பின்பற்றி; இளம் எழுத்தாளர்களான அனதோலி கிரிவனசோவ், ஆந்திரிஸ்கலோன், யூரிஸ்காப் ஆகியோர் வளர்ந்து வருகிறார்கள். அதே வேளையில், இன்றைய கிராமப்புறம் பற்றிய இவர்களது அணுகுமுறையில் வித்தியாசம் உள்ளது. கிராமியப் பண்புகளை தீப்பிரும் விஷயத்தில் இவர்கள் மிகக் கருராகவும் கண்டிப்பாகவும் உள்ளனர்.

தமது படைப்புகளில் மிக உயர்ந்தபட்ச எதார்த்தத் தன்மையைப் பெற விரும்பும் இவர்கள், மனித வாழ்வையும் பணியையும் அதன் முழுமையில் சித்திரிக்க விரும்புகின்றனர். உற்பத்தித் துறைப் பிரச்சனைகள் பற்றிய இவர்களது கதைகளில், சொந்தப் பிரச்சனைகளும் குடும்பப் பிரச்சனைகளும் நெருங்கியதாக இணைந்துள்ளன. இந்த அம்சத்தில் அலெக்சாந்தர் புரகோவ்ஸ்கி 'நேரம்: நண்பகல்'

நிப்பிடத் தக்கது. மனிதன், இயற்கை, எந்திரம்
யு அம்சங்களும் இந்நூலில் பிணைந்துள்ளன.

இளைஞர்களால் படைக்கப் பெறும் இன்றைய இலக்கியம், கடமை உணர்வு மிக்க ஒரு கதாநாயகனைச் சித்திரிக்க வேண்டும், என்று பிரபல சோவியத் எழுத்தாளரான வாசிலி சுஷ்கின் கூறினார். இத்தகைய கதாநாயகனை இன்றைய உரைநடை உருவாக்கி வருகிறது; அது சித்திரிக்கும் மக்களும், வெவ்வேறு வகையினராக உள்ளனர்.

இன்றைய எழுத்தாளர்களின் கதாநாயகன், அவனைப் படைக்கும் ஆசிரியர்களைப் போலவே, முழுமையான ஆளுமை பெற்றவன்; தனது ஆற்றல்களை வாழ்வில் நிரூபித்தவன், ஆனால் சமுதாய வீறுணர்ச்சி என்பது, ஒரே நாளில் கிட்டுவது அல்ல; ஒருவர் தமது செயலின்மைக்கு எதிராக நடத்தும் கடினமான போராட்டத்தில் தான் அது கிட்டுகிறது. இந்தப் போராட்டத்தில் பெறும் வெற்றி, மிகச் சிறந்தது; ஏனெனில் மகிழ்ச்சி என்பது, சமுதாய வாழ்வில் தமது பாத்திரத்தை ஒருவர் உணர்ந்து, கொள்வதில் அடங்கி உள்ளது.

இன்றைய இளம் எழுத்தாளர்கள், சோவியத் இலக்கியத்தின் தலைசிறந்த அம்சங்கள் அனைத்தையும் தமதாக்கிக் கொள்கிறார்கள்; இது அவர்களின் வளர்ச்சிக்குத் தடையாக இல்லை; மாறாக ஒளிமயமான புதிய பாதைகளில் அவர்கள் பிடுநடை போடுவதற்கு உதவியாக உள்ளது.

✽ ஆபிரிக்காவில் ஒருவகை மரத்திலிருந்து 'விந்தையான பழம்' கிடைக்கிறது. இப்பழத்தை புசித்த பிறகு புனிப்பான் அல்லது வேறு எந்தவிதமான கனிகளைப் புசித்தாலும் அவை சர்க்கரை போல இனிப்பாகவே இருக்குமாம். இப்பழத்தைப் பற்றி இல்லியயான்ஸ் இரசாயன ஆய்வாளர்கள் ஆராய்ச்சி செய்துள்ளனர்.

✽ தென் அமெரிக்காவில் உள்ள ரியா என்ற பெயரை உடைய நெருப்புக் கோழிகள் உள்ளன. கால்களில் மூன்று விரல்கள் மாத்திரமே உள்ளன. சிறந்த நீச்சல் அடிக்கும். பறக்கத் தெரியாது. நிலத்தில் குழிகள் செய்து இலைகளைப் பரப்பி பெண்கோழிகள் முட்டை இட ஆண்கள் அடைகாக்கும். குதிரையிலேறி இவற்றை வேட்டையாடுவார்கள்.

✽ குள்ளர்களான பிக்மி இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் ஐக்கிய அமெரிக்காவின் விமான தளத்தை பாதுகாத்து வருகிறார்கள். இரண்டாம் உலகப் போரில் அமெரிக்க கொரில்லாக்களுடன் சேர்ந்து ஜப்பானியரை முறியடிக்க இவர்கள் உதவி இருக்கிறார்கள். விஷம் சோந்த அம்புகளினால் ஜப்பானியரை தாக்கி அழித்த தோடல்லாமல் ஜப்பானியர் கூடாரங்களில் உறங்கும்போது அவர்களை அலாக்காகத் தூக்கி வந்திருக்கிறார்கள்.

இன்றைய உலகம்

கிராமிய
நாடக மரபும்

சி. மௌனகுரு

இன்றைய உலகம் என்றதும் நமது மனதில் வருவன ரெலி விஷன், சினிமா, நகரம், ஆங்கிலம் பேசும் அல்லது பேசாத கார்சட்டை அணிந்த 'நாகரிகமான மனிதர்' புதிய உத்திகள் நிறைந்த டிரூமா, வசதியான தியேட்டர், மின்சார விளக்கு, மின்சார விசிறி ஆகிய உருவங்களே.

கிராமிய நாடகங்கள் என்றதும் நமது மனதில் வருவன கீற்றுக் கொட்டகை, திறந்த வெளி, குடுமியைத்து வெற்று மேலுடன் திரியும் ஆண்கள், கிராமம், விடிய விடிய அங்கு நடக்கும் ஆட்டம், மத்தளம், சல்லரி, ஹார்மோனியம், காதைப் பிளக்கவைக்கும் பாட்டோசை, நித்திரை விழித்துச் சிவந்த கண்களையுடைய சோர்வு தட்டிய முகங்கள், கடலைக் கொட்டைக் கடை, குப்பி விளக்கு, பெற்றோல் மெக்ஸ் விளக்கு ஆகிய உருவங்களே.

இவ்விரு வேறுபட்ட உருவங்கள் நமது மனதில் ஏன் தோன்றுகின்றன? இருவேறு உலகங்களைப் பற்றி நாம் சிந்திப்பதனாலேயே இருவேறு காட்சிகள் நம் மனதில் எழுகின்றன. ஒரு உலகம் பழைய உலகம்: மற்ற உலகம் புதிய உலகம். ஒன்று

நகரம், மற்றையது கிராமம்; பொருளாதார பாஷையில் இரண்டு வேறு வகையான பொருளாதார அமைப்புகள் யவை என்று கூறலாம். ஒன்று நிலமானிய அமைப்பினைக் கொண்ட கிராமம்; இன்னொன்று முதலாளித்துவ அமைப்பு முறையினைக் கொண்ட நகரம்;

முதலாளித்துவ அல்லது புதிய பொருளாதார அமைப்பு நிலமானிய அமைப்பினைத் தகர்த்து ஹிந்தபோது நிலமானிய சமுதாயத்தின் பிரதான கலை வடிவங்களையும் வலி குன்றச் செய்தது. இன்னொரு வகையிற் சொன்னால் புதிய பொருளாதார அமைப்பு சிருட்டித்து விட்ட கலை வடிவங்களின் முன்பழையவை ஈடுகொடுக்க முடியவில்லை.

இப்புதிய பொருளாதார அமைப்பே கிராமிய நாடகங்களின் எதிரியாகும்; எமனுமாகும். '19-ஆம் நூற்றாண்டில் ஆங்கிலக் கல்வி புகுத்தப்பட்டதைத் தொடர்ந்து அதனால் ஏற்பட்ட நாடக உணர்ச்சியினால் 'பிக்சர் பிதேமிங் ஸ்ரேச்' தமிழ் நாட்டில் புகுந்தது. விக்டோரியா கால நாடக மரபு தமிழில் வந்தது. சேக்ஸ்பியர் நாடகங்களைப் போல் தமிழில் நாடகங்

கள் எழுதப்பட்டன. புரர் னி வழி நாடக மரபு தமிழில் தலை எடுத்தது. இதனால் நமது கூத்துக்குரிய திறந்தவெளி மரபு அழிந்தது. வளர்ச்சிப் போக்கில் சினிமா வந்தது. மக்கள் அனைவரையும் தன்பக்கம் இழுத்துக் கொண்டது. நாட்டுக் கூத்து பரிசீலிப்பிற்குரியதாகிற்று.

இந்தியாவிலும் இலங்கையிலும் மிகப் பெரிய கிராமிய நாடக - கூத்து மரபு ஒன்று அன்று சிறப்பாக இருந்தது. இன்றும் உள்ளது. வங்காளத்தின் 'யாத்ரா' எனப்படும் கிராமிய நாடகங்கள் சிறப்பானவை; இதே போல வட இந்தியாவில் நாதுங்கி, ரஸலீயா, ராமலீயா ஆகியனவும் குஜராத்தில் பாகவியும், மகராஷ்டிரத்தில் தமாசாவும், தமிழ்நாட்டில் தெருக்கூத்தும், கன்னடத்தில் யலேடி கானமும், ஈழத்துச் சிங்கள மக்கள் மத்தியில் கோலம், சொக்கரி நாடகம் ஆகியனவும், ஈழத் தமிழர் மத்தியில் தென்மோடி, வடமோடி, விலாசம், அண்ணாவி மரபு நாடகம், சபா, வாசாப்பு ஆகியனவும் கிராமிய நாடகங்களாக இருந்தன என்று அறிகிறோம். இவற்றுட் பல இன்றும் பேணப் படுகின்றன. மக்களால் ஆடவும் படுகின்றன. இந் நாடகங்களைப் பார்க்க ஒருகாலத்தில் திரளாக மக்கள் கூடினார்கள். இன்றும் கிராமப் புறங்களில் அதே பழைய உணர்வோடு இத்தகைய நாடகங்களைக் காண மக்கள் குழுபுகிறார்கள். திறந்த வெளியும், பரந்த கிராமச் சனக் கூட்டமும் இக் கூத்துக்களின் அடித்தளங்களாயின. ஆனால் புதிய பொருளாதார அமைப்பின் கவர்ச்சிசரமான கலை வடிவமான 'தமிழ்ச் சினிமா' நாட்டுக் கூத்தின் இவ்விரண்டு அடித்தளங்களையும் நொருக்கிவிட்டது. தியேட்டர்கள் சனக்

கூட்டம் நிரம்பி வழியும் திறந்த வெளிகளாயின. நாட்டுக் கூத்து நாயகரைப் போன்ற குணதீசய முடைய 'கிராமிய நாயகர்கள்' கிராமிய மக்கள் மனதைக் கவர்ந்தனர். சுருங்கச் சொன்னால் தமிழ் நாட்டில் கூத்து வகித்த இடத்தை சினிமா பிடித்தது. கூத்து சிதையத் தொடங்கியது.

புதிய பொருளாதார அமைப்பினை எமது நாட்டில் புகுத்திய ஆங்கிலேயர் வருமுன்பு தென்கிழக்காசிய நாடுகளிலே இரண்டு விதமான நாடக மரபுகள் இருந்துள்ளன. ஒன்று செம்மொழி நாடக மரபு, மற்றது கிராமிய நாடக மரபு. செம்மொழி நாடக மரபுக்கும் கிராமிய நாடக மரபுக்கும் மிடையே பாரிய வேறுபாடு களுண்டு.

கிராமிய நாடக மரபு சுயமாகத் தோன்றியது. இதுவே ஆதி நாடகமரபாகும். முர்க்கத் தனமானது! ஆபாசம் நிறைந்தது. பாலுணர்வுப் பகிழ்களை உள்ளடக்கியது. கரடு முரடானது. சாதாரண ரசிகனும் ரசிக்கக் கூடியது. மக்கள் அனைவரையும் தமது பார்வையாளராகக் கொண்டமையினால் கிராமிய நாடக மரபு இத்தகைய அம்சங்களைப் பெறவேண்டியது தவிர்க்க முடியாததாகிற்று.

செம்மொழி நாடக மரபு சுயமாகத் தோன்றியதன்று அது கற்றோரால் சிருஷ்டிக்கப்பட்டது. இறுக்கமானது, நளி னமானது, சிக்கல் நிறைந்தது, மக்கள் அனைவருக்கும் உரிய தன்று, உயர்ந்தோருக்கு மாத்திரமே உரியது.

இவ்விரண்டு நாடக மரபுகளுமே ஒன்றிலிருந்து ஒன்று பெற்றுக் கொண்டன; கொடுத்

தும் கொண்டன; நாடக வரலாறு இதை நமக்கு உணர்த்துகிறது: உதாரணமாக இராமன்கதை கிராமியமாக இருந்து பின்னர் காவியமாகி, காவியத்திலிருந்து செழுமை பெற்ற கிராமியமாகியுள்ளது. நமது கண்ணகி கதையும் இவ்வாறே. கண்ணகி கதை கோவலன் கதையாகி கிராமிய மக்கள் மத்தியில் செல்வாக்குப் பெற்றுள்ளது.

பிற்காலத்தில் மதத்தையும் அறநீதிக் கருத்துக்களையும் பரப்ப இக் கிராமிய நாடகங்களையே படித்தோர் கையாண்டனர். போர்த்துக்கேயர் வருகையின் பின் ஈழத்தில் சபா, வாசாப்பு, விலாசம் என தமிழ் நாடக வடிவங்கள் வளர்ந்தமைக்குக் காரணம் கிறித்தவர்கள் தமது மதம் பரப்பும் கருவியாக கிராமிய நாடகங்களைக் கொண்டமையினாலேயாம்.

இக் கிராமிய நாடக மரபு ஒரு குறிப்பிட்ட கூட்டத்தினரை மாத்திரமன்றிச் சகல மக்களையும் பங்குபற்றச் செய்யும் தன்மையது. எனவேதான் இதனை 'பொப்பூலர் தியேட்டர்' என அழைக்கின்றனர். காரணம் இது இலகுவானதாகவும், சிக்கலற்றதாகவும் இருப்பதே. மக்கள் உணர்வோடு சம்பந்தப்பட்ட விடயங்கள் ஆங்கு கூறப்படுவதும் இது வெகுஜன நாடகமாக ஒரு காரணமாயிற்று. ஆங்கிலேயரை எதிர்த்து மடிந்த கட்ட பொம்மன், உயர்வுப் பெண்ணை மணந்ததனால் அரசு நீதியால் கொல்லப்பட்ட தாழ்ந்த குல வீரனான மதுரை வீரன், சொத்துரிமையினால் அவதிப்பட்ட நல்லதங்கள் ஆகியோரில் மக்கள் தம்மைக் கண்டார்கள். சமூக அடக்கு முறைகள் கிராமிய நாடகங்களில் நேரடியாகவோ, மறைமுகமாகவோ காட்

டப்பட்டன! மக்கள் கவரப்பட இதுவும் ஒரு காரணமாயிற்று.

மக்களைக் கவரும் இத்தன்மைகளைப் பின்னாலவந்த சினிமா பெற்றுக் கொண்டது. சிக்கலில்லாத இலகுவான கதைகளைச் சினிமா ஆரம்பத்தில் கைக் கொண்டது. மரபு நாடகங்கள் வகித்த இடத்தினைச் சினிமா பிடித்தது. மரபு வழி நாடகங்களும் வீணிக்கத் தொடங்கின.

எனினும் இம் மரபு வழி நாடக மரபு முற்றாக இன்னும் அழிந்து விடவில்லை. வங்காளத்திலே உத்பால்தத் என்னும் பிரபல நாடக ஆசிரியர் வங்காளத்தின் கிராமிய நாடகமான யாத்ராவை நவீன தேவைக்கு ஏற்ப செழுமைப் படுத்தியுள்ளார். தெரு நாடகங்களாக அவர் நடத்தும் நாடகங்கள் மக்கள் பிரச்சனை, பற்றியவை. மக்களுக்காகவும் அரசியல் பிரசாரத்திற்காகவும் நடத்தப்படுபவை.

இன்று யாத்ரா கோஷ்டியினரின் மாத வருமானம் சில வேளைகளில் 15,000 ரூபாய் வரை செல்லும் என்றும், பிரதான பாத்திரமாக நடிக்கும் சகோட்டபானி என்பவர் மாத வருமானமாக 3,300 ரூபா பெறுகிறார் என்றும், பல்வந்த கார்க்கி என்பவர் தமது 'ஃபோக் தியேட்டர் ஓஃப் இந்தியா' என்னும் நூலிற் கூறியுள்ளார். இதுவே வங்காளத்தில் கிராமிய நாடக மரபு இன்று வகிக்கும் செல்வாக்கினைக் காட்டுகிறது.

ஈழத்தில் வடமோடி, தென்மோடி மரபுகள் 1960 தொடக்கம் செழித்து வளர்ந்தமையை இவ்விடத்தில் நினைவு கூருவது நன்று. 1969-இல் ஈழத்தில் வடபகுதியில் நடந்த தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் போராட்டத்தில்

கந்தன் கருணை, சங்காரம் ஆகிய கிராமிய மரபுவழி வந்த நாடகங்கள் அப்போதைய பிரச்சனையைக் கருவாகக் கொண்டு எழுந்தன.

கிராமிய நாடக மரபு சம காலத் தேவைகளுக்குப் பாவிக்கப் பட்டதனையும், படுவதனையும் மேற்குறிப்பிட்ட யாத்ராவும், ஈழத்து மரபு வழி நாடகங்களும் காட்டி நிற்கின்றன.

இந்தப்பின்னணியில் ஈழத்து மரபு வழி நாடகங்களைப் பொருத்திப் பார்ப்பதும், நமது இன்றைய தேவைகளுக்கியைய அதனை வளர்த்தெடுத்துச் செழுமைப் படுத்துவதும் ஈழத்துக் கலைஞர்களுக்குள்ள பெரும் பொறுப்பாகும்.

ஆங்கிலேயர் எம் நாட்டை ஆண்டபோது கிழைத் தேயத்த வர்களிடம் சிறந்த கலாசாரம் இல்லை என்றும் அவர்களுக்கு நவீன அறிவுத் துறைகளையும், கலாசாரங்களையும் காட்டியோர் தாமே என்றும் பொருள்பட சரித்திரங்களை ஆக்கினார்கள். இத்தகைய ஒரு பின்னணியிலே தான் நாம் நமது கிராமிய நாடகங்களைப் பேணும் நிலைக்கு வந்தோம். அதுவே நவீன உலகில் நாம் நமது கிராமிய நாடகங்களுக்கொட்டிய வைத்த முதற் சுவடு ஆகும்.

எமது ஈழத்தமிழ்க் கிராமிய நாடக மரபு 14-ம் நூற்றாண்டிலிருந்து ஆரம்பிக்கிறது. அப்போதுதான் பன்னூல்கள் ஈழத்தில் எழு ஆரம்பிக்கின்றன. 17-ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்தே கிராமிய நாடக நூல்கள் எழுத்துருவில் எமக்குக் கிடைக்கின்றன. இக்கிராமிய நாடகங்கள் யாழ்ப்பாணத்திலும், மட்டக்களப்பிலும், மன்னரிலும், மலை நாட்டிலும் அவ்வப் பிரதேசத்திற்குத்தக மாற்றமுற்று ஆடப்பட்டன. மத சம்பந்தத்தோடு

தொடர்புடைய இந் நாடகங்கள் விடிய விடிய ஆடப்பட்டன. முழுக்க முழுக்கப் பாடல்கள் நிரம்பிய இந் நாடகங்களில் ஊர் முழுவதும் பங்கு கொண்டது. இம் மரபையே நாங்கள் முதலிற் பேணிணும்.

1956-ஆம் ஆண்டு ஈழத்தில் அரசாங்கத்தால் தொடக்கப் பட்ட கலைக் சமூகத்தின் தலைவராக இருந்த பேராசிரியர் வித்தியானந்தன் இதற் பெரும் பங்கு கொண்டார். அண்ணாவி மாணாக்கெளரவித்தும் கூத்து நூல்களைப் பதிப்பித்தும் கூத்துப் போட்டிகளை நடாத்தியும் பேணும் முயற்சி மேற்கொள்ளப் பட்டது.

1960 களிலே பேணுவதுடன் இம் மரபு வழி நாடகங்களை நவீன மேடை வசதிக்கும் நவீன பார்வையாளருக்குமாக நவீனப் படுத்தி வளர்க்கும் முயற்சியும் மேற்கொள்ளப்படுவதனைக் காணுகின்றோம். இது நாம் பதித்த இரண்டாவது சுவடாகும். நிலமானிய அமைப்பின் கலை வடிவமான கூத்து இயந்திரயுக அமைப்பின் நவீன வசதிகள் பெற்று புதிய பரிமாணம் பெற்றது இக்காலத் தலைதான். பழைய அண்ணாவியாரை விட நவீன தயாரிப்பாளர்கள் முக்கியத்துவம் பெறத் தொடங்கியது இக்காலகட்டத்திலே தான். பேராசிரியர் வித்தியானந்தன் அளித்த கர்ணன் போர், நொண்டி நாடகம், இராவணை சன், வாலிவதை என்பன இதற்கு உதாரணங்களாம். அப்பணியில் இவருடன் முன்னின்றுழைத்தோருள் சலாநிதி சிவத்தம்பி, கலாநிதி சண்முகதாஸ், சி. மௌனகுரு ஆகியோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்.

உருவம் புதுமை பெற்றதாகவும், உள்ளடக்கம் பழமை கொண்டதாகவும் அமைந்து மத்தியதர வகுப்பினரை மகிழ்

வித்த இக் கிராமிய நாடக மரபு 1969களிலே இன்னுமொரு வகையான வளர்ச்சியைப் பெற்றது. இது நாம் பதித்த மூன்றாவது சுவடாகும். மௌனகுரு அளித்த சங்காரமும், அம்பலத் தாடிகளின் கந்தன் கருணையும் இதற்கு உதாரணங்களாகும். இவை இரண்டும் உள்ளடக்கப் புதுமை கொண்டவை. சங்காரம் சமூக வரலாற்றினையும் சமூகத்தில் வர்க்க பேதங்கள் ஏற்பட்டமையையும் அதன் தீர்வு எப்படி இருக்கும் என்பதனையும் சித்தரிக்கும் நாடகம். கந்தன் கருணை தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் நடாத்திய கோயிற் போராட்டம் பற்றியது.

1975 களிலே நமது கிராமிய நாடக மரபு இன்னொரு வகை உணர்ச்சியைப் பெற்றது. இது நான்காவது சுவடாகும். தாசியஸ் அளித்த கந்தன் கருணை இதற்கு உதாரணமாகும். பழைய கந்தன் கருணை இவர் தயாரிப்பில் இன்னும் மெருகு பெற்றது. கண்டிய நடனம், வடமோடி ஆட்டம், பரத நாட்டியம் போன்ற சகல ஆட்ட முறைகளையும் கலந்து உருவாக்கிய இக் கூத்து ஆட்ட முறையில் தேசியத் தன்மை பேணியது. இதன் பின்னணியில் நின்ற இளைய பத்மநாதன், மௌனகுரு, முத்துலிங்கம், சிவானந்தன் ஆகியோர் இங்கு நினைவு கூரத்தக்கவர்கள்.

இதே ஆண்டிற்குதான் பரத நாட்டியத்தையும், வடமோடியையும் இணைத்த கார்த்திகாவின் இராமாயணமும் மேடை யேறியது. எனவே 1975 களை நாம் கிராமிய நாடக மரபின் பரிசோதனைக் காலம் எனலாம்.

இதே ஆண்டுகளிலேதான் புதிய புத்திஜீவி வகுப்பினர் கூத்தின் சில ஆட்டமுறைகளையும், கிராமிய நாடகங்களின் சில அம்சங்களையும் எடுத்துத்

தமது நவீன நாடகங்களுக்குப் பாவிக்கத் தொடங்குகிறார்கள். இதனை நாம் ஐந்தாவது சுவடு என அழைக்கலாம். சுந்தரலிங்கத்தின் விழிப்பு, மகாகவியின் புதியதொரு வீடு, இ. சிவானந்தனின் காலம் சிவக்கிந்து ஆகிய நாடகங்கள் இங்கு உதாரணம்.

மரபு வழி நாடக முறைகள் இந் நவீன நாடகங்களில் உத்தி முறைகளாகவும், கருவை விளக்கும் கருவியாகவும் பாவிக்கப் படுகையில் கருவும் சிறக்கிறது. நமது மரபும் பேணப்படுகிறது.

பேட்டல் பிரசத் போன்ற மேதாவிளாசம் பொருந்திய நாடக ஆசிரியர்கள் மரபு வழி முறைகளைப் பேணுவது நமது நவீன தயாரிப்பாளர்களுக்கு வழி காட்டும் செய்தியாகும். நம்மிடம் பாரிய கலை மரபுகள் உள்ளன. கிராமிய நாடக மரபு நம்மிடம் செழித்து வளர்ந்து வந்துள்ளது. அவற்றில் வேண்டியவற்றைத் தெரிந்து நவீன மேடைக்கு ஏற்பக் கலப்பதன் மூலம் நமது மரபு வழி நாடக மரபையும் நாம் பேணவும் வளர்க்கவும் முடியும். அப்போதான் நவீன உலகையும் நமது மரபு வழி நாடக மரபையும் நாம் இணைக்க முடியும்.

மேற் குறிப்பிடப்பட்ட இத்தகைய முயற்சிகள் படித்த சிறு கூட்டத்தினராலேயே மேற்கொள்ளப் படுவதும், அவை பரவலாக வளராது இருப்பதும் இவ்விடம் மனங்கொள்ளத் தக்கதொன்றாகும். இதே நேரத்தில் மட்டக்களப்பு, மன்னார், முல்லைத்தீவு போன்ற கிராமப் புறங்களில் இன்னும் கிராமிய மக்கள் மத்தியில் பழைய முறைப்படியே கிராமிய நாடகங்கள் நடைபெறுவதும் சிலி மாத் தாக்கம் அந்நாடகத்தில் நிரம்பி வழிவதும் சமூக இயல்பீதியில் ஆராயப்பட வேண்டிய ஒரு விடயமாகும்.

விசயா

அ
மு
த்
த
க
ம்

209, பழைய சோனகத் தெரு,
கொழும்பு 12

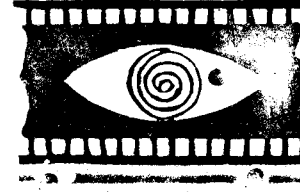
தொலைபேசி
32816

எந்த வர்த்தகமானாலும்
எழிலார்ந்த அச்சுக் கலையால்
ஏற்றம் பெறுவது இயல்பே.

அந்தச் சிறப்பிற்கு நீங்கள்
அணுகவேண்டியதும் எமையே.

அழகான
அட்டைப் பெட்டிகளை
ஆக்கித் தருவோர்

மூன்றாவது மண்டல நாடுகளுக்கிடையிலான
மிகச் சிறந்த படம்

வானிலிருந்து பூமிக்கு

ஆ. மகாதேவன்

கடந்த ஓக்டோபர் மாதம், எகிப்தின் தலைநகராகிய கெய் ரோவில் நடைபெற்ற சர்வ தேசத் திரைப்பட விழாவில், 'மூன்றாவது மண்டல நாடுகளுக்கிடையில் மிகச்சிறந்த திரைப்படம்' என்ற விருது, 'அஹஸன் பொலொவட்ட' (வானிலிருந்து பூமிக்கு) என்னும் ஈழத்துச் சிங்களத் திரைப்படத்திற்குக் கிடைத்தது. இலங்கைச் சிங்களத் திரையுலகு, மும்பதாண்டு கால குறுகிய வரலாற்றையே உடையதெனினும், இதற்கிடையில் சர்வதேச ரீதியில் அது ஈட்டியுள்ள வெற்றிகள், குறிப்பிடத்தக்க சாதனைகள் ஆகும். போதிய தொழில்நுட்ப வசதிகள் அற்ற நிலையிலும், ஈழத்து மக்களின் வாழ்கையை யதார்த்த பூர்வமாக அணுகி, வெளியிடப்படும் சிறந்த கலைப்படைப்புக்கள் சர்வதேச ரீதியில் பாராட்டுப் பெறுகின்றன. அந்த வரிசையில் 'அஹஸன் பொலொவட்ட' பெற்றுள்ள வெற்றி இலங்கைக் கலையுலகம் பெருமைப்படத்தக்க விடயமாகும்,

இலங்கையின் மிகச்சிறந்த இயக்குனரான லெஸ்டர் ஜேம்ஸ் பீரிஸ் (இம்மாதம் புது டில்லியில் நிகழவிருக்கும் சர்வதேச திரைப்பட விழாவில் நடுவராகப் பணியாற்ற அழைக்கப்

பட்டிருந்தார்) அவர்களால் நெறிப்படுத்தப்பட்ட இப்படம், பிரபல பெண் எழுத்தாளராகிய 'அய்லின் சிரிவர்த்தன்' அவர்கள் எழுதிய நாவலைப் பின்னணியாகக்கொண்டது. கெய்ரோ விழாவில் இப்படத்திற்கு 'அக்னோட்டன்' 'சிலை பரிசாக வழங்கப்பட்டது. இந்தப்படம் இலங்கை மக்களின் வாழ்க்கையை யதார்த்த பூர்வமாக விளக்குவதோடு, ஆழ்ந்த கலை நுணுக்கங்களையும் கொண்டு விளங்குவதாக — நடுவர் குழுத் தலைவர் குறிப்பிட்டுள்ளார். இவ்விழாவில் கலந்துகொண்ட நூறு படங்களில் 'வானிலிருந்து பூமிக்கு' மட்டுமே கறுப்பு — வெள்ளைப் படமாகும். ஏனைய யாவும் வர்ணத்திரைப்படங்கள். கெய்ரோ திரைப்பட விழாவில் ஜேம்ஸ் சமஷ்டிக் குடியரசின் சார்பில் திரையிடப்பட்ட 'தமெயின் அக்டர்' என்ற படம் உலகில் மிகச்சிறந்த படமாக தெரிவு செய்யப்பட்டது. இப்படத்திற்கு பொற்கிழை பரிசாக வழங்கப்பட்டது.

'வானிலிருந்து பூமிக்கு' இப்போது ஈழத்துத் திரைகளில் காட்சியளிக்கிறது. படத்தின் கதை வருமாறு—

டாக்டர் சரத்தின் மனைவி வினீதா முதற் பிரசவத்திலேயே இறந்து விடுகிறாள். வாழும் காலத்தில் தான் அவளை நடாத்திய விதம் தவறானதென்றும், அவளுடைய மரணத்திற்குக்கூட தானே காரணமென்றும் எண்ணியெண்ணி கழிவிரக்கத்துடனும் மனக்குழப்பத்துடனும் வாழ்க்கை நடாத்துகிறார் சரத். இந்த உளச்சிக்கலை மேலும் கிளறிவிடுகிறது, அவர் முதலாவதாக மேற்கொள்ளும் பிரசவசிகிச்சை. துரதிர்ஷ்ட வசமாக நெறிதவறிய பெண்ணொருத்திக்கே அவர் முதன்முதலாக சிகிச்சை செய்ய வேண்டி ஏற்படுகிறது. இந்த சிகிச்சையை ஒழுங்கு செய்தவன் சரத்தை வளர்த்த இசபெலா மாமி. கருணையுள்ளம் கொண்ட விதவையான இவள், தனது தோழியின் மகளுக்கு உதவுக மாகவே இதைச் செய்வித்தாள்.

டாக்டர் சரத், வினீதாவை முதலிற் சந்தித்தது அவருடைய நண்பரான டாக்டர் விஜயவின் வீட்டிலேயே. விஜயவின் தங்கையான வினீதாவுடன் ஏற்பட்ட காதலால் அவளை மணந்து கொண்டார். பின்னர் அவள் கர்ப்பமுற்றிருக்கும் போது, அவள் முன்னாட்களில் வேறொரு ஆடவனுடன் சேர்ந்து எடுத்த புகைப்படங்கள் சரத்தின் கைக்கு அகப்படுகின்றன. இதனால் ஆத்திரமடைந்த அவர், அவளை பேச்சிலுளும் செய்கைகளாலும் இம்சிக்கிறார். ஆயினும் அவள் இவ் விவகாரம் பற்றி பூரணமாகக் கூறவில்லை, தயக்கம் காட்டுகிறாள். மானஸீக ரீதியாக குழப்பம் அடைந்திருந்த வினீதா, பிரசவத்தின் போது இறந்துவிடுகிறாள். குழந்தையும் இறந்து விடுகிறது.

கடந்த காலத்தை எண்ணிக் கவலையுடன் வாழ்கிறார் சரத்.

சரத்தின் நண்பர் விஜய மேல் நாட்டிலிருந்து வந்தபின் இருவரும் பழைய நிகழ்வுகளை பரஸ்பரம் விளக்குகிறார்கள். தனது தங்கை வினீதா, தனது மைத்துனன் முறையான ஒருவனுடன் மிகச் சிறுவயது முதல் பழகி வந்தாள் என்றும், அவன் இளைஞனாக இருக்கையில் விபத்தொன்றில் மரணமானான் என்றும் அவர்களுக்கிடையில் இருந்தது அன்பா, காதலா என தான் விளங்கிக் கொள்ளவில்லை என்றும் விபரிக்கிறார் விஜய. நிலையை விளங்கிக் கொண்ட சரத் தான் மனைவியைத் துன்புறுத்திய நிகழ்வுகளைக் கூறியும் விஜய ஆத்திரமடையவில்லை. சரத்தை அவர் நேற்றுகிறார். குழப்பிப் போயிருந்த சரத், விஜயவின் மற்றொரு தங்கையான புஷ்பாவின் ஆறுதல் வார்த்தையிலும் அன்பு மொழியிலும் அமைதி கண்டு இறுதியில் அவருடன் இணைந்து புதுவாழ்வு தொடங்குகிறார். கடந்தகாலக் கற்பனை உலகில் முழுகிக் கதிகலங்கிப் போயிருந்த சரத்தை நிஜ உலகிற்குக் கொண்டு வருகின்றார் புஷ்பா.

சாகாரண காதல் கதைகளைப் போலல்லாமல் சண்ணை—மனைவிக்கிடையில் இருக்க வேண்டிய ஆழ்ந்த மன ஒருமையோடு பூரணமாகப் புரிந்து கொள்ளாமையால் ஏற்படும் பிரச்சனைகளையும் சித்தரிக்கிறது இப்படம். சரத், வினீதா ஆகியோரின் பாத்திரப் படைப்புக்கள் மிகச் சிறப்பாக உள்ளன. வினீதா சிறு நிகழ்வுகளையும் பெரிதாக எடுத்துக் கொண்டு பதற்றம் அடைபவளாகவும் சரத் மனைவியை விளங்கிக் கொள்ளாதவர் ஆகவும் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளனர். இசபெலா

மாமியின் பாத்திரம் கதையில் உள்ளது போல படத்தில் சிறப்பு அமையவில்லை.

படம் முழுவதிலும் இயக்குநரின் அபார திறமையை அவதானிக்கக் கூடியதாயிருக்கிறது. அனைவரினதும் ஆரவாரமற்ற அமைதியான நடிப்பு, மிக இயல்பான காட்சிகள் ஆகியவற்றில் லெஸ்டின் முத்திரைகளைக் காண்கிறோம். டாக்டர் சரத்தின் பாகமேற்று நடிக்கும் ரோணி றணசிங்க தனது பாத்திரத்தை நிறைவாகச் செய்துள்ளார். பொதுவாக கழிவிரக்கச் சிந்தனைகளில் மூழ்கி நிற்கும் போதும், சிறப்பாக மனைவி பற்றி அறிந்து ஆத்திரமடையும் போதும் இவரின் நடிப்பு மிகச் சிறப்பு. புஷ்பாவாக வரும் வஸந்தி சதுராணி தனது களிவாலும் கவர்ச்சியாலும் மனங்களில் நிறைகிறார். நோயுற்ற தாயைப் பராமரிக்கும் காட்சியில், அருகிலிருந்து தூங்கும் காட்சியில் நன்றாக நடித்துள்ளார். மற்றும் விஜய குமாரதுங்க, ருக்மணிதேவி, சிரியாணி அமரசேன, நாணயக்கார ஆகியோரது நடிப்பும் இயல்பானதே.

படத்தில் இடம்பெறும் இரு பாடல்களையும் ஒகஸ்ரஸ் விநாயகரத்தினம் எழுதியுள்ளார். ருக்மணிதேவி சொந்தக் குரலில் பாடும் தாலாட்டுப்பாடல் இதமாக இருக்கிறது. மொத்தத்தில், சர்வதேச ரீதியில் பரிசு பெற்ற இப்படம், இலங்கைக் கலைஞர்களின் இணையற்ற ஆற்றலுக்கு ஓர் எடுத்துக் காட்டு—யதார்த்த பூர்வமான ஒரு கலைப்படைப்பு.

தண்டனை

ஏழைக்கு உபகாரி
மற்றவர் பசித்திருக்க
இவரோ புசித்தறியார்.
கலிகாலக் கொடை வள்ளல்
பாரியின் மறுபிறப்பு
என்று
ஊராரால் புகழப்பட்டவர்
ஒரு நாள்
தன் வீட்டுக் கோழி
அடுத்த வீட்டில்
முட்டை ஒன்று இட்டதென்று
நன்றி கெட்ட கோழி என்று
திட்டித்தீர்த்து
வெட்டி முறித்து
சட்டியிலே வைத்துவிட்டார்.

கே. சண்முகம்

மல்லிகை இதழ்கள் ஒவ்வொன்றையும் வருங்காலத் தேவை கருதி மிகப் பாதுகாப்பாக வைத்திருங்கள். இதழ்களைத் தவற விட்டு விட்டுப் பின்னர் எம்முடன் தொடர்பு கொண்டு அதைப் பெற்றுத் தொகுப்பில் இணைக்கலாம் என்ற எண்ணத்தில் தற்காலிகமாக அசட்டையாக இருந்துவிடாதீர்கள். பின்னர் உங்களது தொகுப்பிற்கு அந்த இதழ் கிடைக்காமலே போய்விடலாம். இப்படியாகத்தான் பலர் பழைய இதழ்களைக் கேட்டு எழுதுகின்றனர். பழைய இதழ்கள் கிடைக்கலாம் என்பது உத்தரவாதமல்ல. குறிப்பாக உயர் கல்வி மாணவர்களும் தரமான இலக்கியச் சுவைஞர்களும் மாதா மாதம் தங்களுடைய பிரதிகளைப் பத்திரப் படுத்திக் கொள்ளவேண்டும். எக்காரணத்தை முன்னிட்டும் இதழ்களை இரவல் கொடுக்க வேண்டாம்.

மல்லிகை இதழ்களின் பெருமை உடனடியாகப் புரியாமல் இருக்கலாம். காலம் போகப் போகத்தான் அதன் பெறுமதி விளங்கும். எனவே சேமித்து வைக்கப் பாருங்கள்.

— ஆசிரியர்

விஸ்வ ரூபங்கள்

கண்ணீரைக் கடந்துள்ளோம்.
வியப்புகளை மீறியுள்ளோம்.
உணர்ச்சிச் சுழிப்புகளை உதறிவிட்டோம்.

இழப்புகளைப் பற்றிய ஏக்கமில்லை.
தகர்வுகள் பற்றிய தயக்கமும் இல்லை.
ஒருபெரும் நிகழ்வைத் தரிசித்துள்ளோம்.
அதன் பலத்தில்,
அதன் விறைப்பில்
அதன் லயத்தில்
அதன் துணிவில்
நிமிர்ந்து நிற்கிறோம்
நினைத்து நினைத்துச் சிரிக்கவும் செய்கிறோம்.

வேலிகள் வீழ்ந்தன.
மதில்கள் தகர்ந்தன.
தென்னை மரங்கள் சிதறிப் பறந்தன.
ஆலைகள், அரசுகள்
அடியோடு சாய்ந்தன.
கிடுகு திருகிக் கிடக்கும் கூரைகள்—
ஓடுகள் வீழ்ந்து உடைந்த முகடுகள்—
மறைப்புகள் மறைந்த வரலும் வெளியும்.

மறைப்புகள் அற்ற வானவெளியிலே
அகண்டமாய்,
நாங்களும் எங்கள் குடிசையும்—
அகண்டமாய்
நாங்களும் எங்கள் நம்பிக்கைகளும்—
இரவின் இருளில்,
ஊ ஊ என்றந்த ஓசைப் பிரளயம்
வீசி அடித்த விஸ்வரூபத்தில்
சிறியபேச்சுக்கள் செத்துப் போயின.
சிணுங்கல்,
கலங்கல்,
இரங்கல் என்னும்
அசட்டுத் துனங்களும் அற்றுப் போயின.
நிசத்தை நோக்கி நிமிர்ந்து நிற்கிறோம்.
ஆமாம்,
கண்ணீரைக் கடந்துள்ளோம்
வியப்புகளை மீறியுள்ளோம்
உணர்ச்சிச் சுழிப்புகளை உதறியுள்ளோம்.

சண்முகம் சிவலிங்கம்

ரன்பக் — மூட்டைப் பூச்சிக் கொல்லி

ரன்ரெட் — எலிக் கொல்லி

ரன் இன்செக்ட் கில்லர் — சகல பூச்சிக் கொல்லி

ஈவா கொஸ்மெடிக்

சகலவித பேப்பர் பேக்ஸ் சைஸ்கள்

தயாரிப்பாளர்:-

அப்துல்லா இன்டஸ்ரீஸ் அன்
பேப்பர் பேக்ஸ் மெனுபெக்ஷரி

72, பார்பர் வீதி, கொழும்பு-13.

தொலைபேசி: 33952

- * நாவுக்குச் சுவையான உணவு வகைகளுக்கு
- * சுத்தமான பலகாரங்களுக்கு, சிறுநுண்டிகளுக்கு
- * தரமான மதிய போசனத்திற்கு

சிறந்த ஹோட்டல்

திறி கொயின் ஹோட்டல்

73, கஸ்தூரியார் வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

கட்டுரையாக்கமும்

உளச் செயற்பாடும்

சபா. ஜெயராசா

கட்டுரை இலக்கியம் உயர் உள்ளத் தொழிற்பாட்டின் மொழிவடிவமான உருவமாகப் பிறப்புக் கொள்ளுகின்றது. உயர் உள்ளத் தொழிற்பாட்டின் ஆதார சுருதியாக விளங்குவது மொழியாகும். மொழியின் குறியீட்டுத் தன்மையும், எண்ணக் கரு வடிவங்களும், உட்பெர்ருள் கொள்பாங்கும், தருக்க மரபையொட்டித் தொகுக்கப்படக் கூடிய வண்ணமும், சிந்தனையை இயக்கவும் கட்டுரைகளை உருவாக்கவும் காரணமாகின்றன. மொழியின் பேச்சு வடிவங்களும் எழுத்து வடிவங்களும் முக்காலத் தொடர்புகளை ஏற்படுத்துகின்றன. எமது முந்திய சந்ததியினரின் சிந்தனைகள் சமகாலத்துடன், சங்கமமாகி எதிர்காலத்தை நோக்கிப் பாய்வதற்கு வாய்மொழியாகவும் எழுத்து வடிவிலும் அமைந்த கட்டுரைகள் பெரும் பயன்சார் கருவிகளாகின்றன.

கவிதை ஒலிக்குறியீட்டுக்கு வயப்பட்டு விட்டது. காவியங்கள் வீர புருஷர்களுக்கு வயப்பட்டு விட்டன. நாடகமும், கதையும் சம்பவங்களின் இணைப்புக்கு இரையாகும் வாய்ப்பைப் பெறுகின்றன. அத்தகைய பண்புகளுக்காக நொய்ந்து படும் தன்மை கட்டுரை இலக்கியத்தை அதிக தூரம் தாக்காமையால், கோடானு கோடி சிந்தனைகளும்,

அனுபவங்களும் கருத்துக்களும், நயப்பென்ற வடிவிலேயே விகாரமாக முலரம் பூசப்படாது வழங்கல் செய்யும் ஆற்றலைக் கட்டுரைகள் பெறுகின்றன.

கருத்துக்களும் அனுபவங்களும் சிந்தனைகளும் ஒன்றிணைந்து, பலவகையான உளத் தொழிற்பாடுகளையும் இணைக்கக் கூடிய பண்பு பொருந்திய திரளமைப்புகளாக உருக் கொள்கின்றன. ஒருவரது எண்ணத் திரளமைப்பிலிருந்து உருவாகும் கட்டுரை, அதனைப் படிப்பவரின் எண்ணத் திரளமைப்பைச் சென்றடையும் பொழுது, கருத்துக்களும் அனுபவங்களும் திரளமைப்பினுள்ளே தன்மயமாக்கப்படுகின்றன. கருத்துக்கள் முன் அனுபவங்களும் அந்நியமானவையாய் இருப்பின், ஏற்கனவே ஒருவரிடத்துள்ள சிந்தனைத் திரளமைப்பு மாற்றியமைக்கப்படுகின்றது. இவ்வாறாக திரளமைப்புக்கள் மாற்றியமைக்கப்பட்டு, அறிவுச் சுவாலை மேலோங்கி எழுதற்குக் கட்டுரைகள் பெரும் பணியாற்றுகின்றன.

உளத் தொழிற்பாட்டின் வாயிலாக ஈடேற்றப்பட வேண்டிய— மொழிவடிவம் பெறவேண்டிய— ஓர் இலக்குத் தோன்றும் பொழுது, உள்ளம் சுறுசுறுப்படைகின்றது. இலக்கை நோக்

கிய சிந்தனைத் தெறிப்புகள் தோன்றுகின்றன.

கட்டுரையின் இலக்கை வரையறுத்தல், அதனுடன் தொடர்புடைய தகவல்களைத் தொகுத்தல், விளக்கம் பெறல். வேண்டியவற்றைத் தெரிவு செய்தல் என்றவாறு தொடர்ந்து செல்கின்ற உளத் தொழிற்பாடுகள் அவரவர் ஆற்றலுக்கும் அனுபவங்களுக்குமேற்ப உருவாகின்றன. அவற்றை அடியொற்றிக் கட்டுரையின் உள்ளடக்கப் பொலிவும் உருவத்திறனும் அமைகின்றன.

ஒரு கட்டுரைக்குரிய பொருளை ஒருவர் எவ்வாறு விளங்கிக் கொள்கின்றார் என்பதும், கட்டுரை அவரது நுண்மதிக்கு எத்துணை அறைகூவலை விடுக்கின்றது என்பதும் நோக்குதற்குரியன. கட்டுரைக்குரிய மிகப் பொருத்தமான விஷயங்களைப் பெறுத்திறன், பெறக் கூடிய வாய்ப்பு என்பவற்றினால் மட்டும், கட்டுரையின் சிறப்பு அமைந்து விடாது. பெற்ற விஷயங்களை ஒழுங்கமைத்தலும், தலையங்கமும் விடுத்த அறைகூவலை அணுகும் பாங்கும் கட்டுரைக்குச் சிறப்பளிக்கின்றன.

தலையங்கம் என்பது தற்செயலானது அன்று. அது கட்டுரைக்குரிய முத்திரையும் அன்று. கட்டுரையின் முழு ஆன்மாவுடனும் ஈடுபாடுடைய குறியீடே கட்டுரையின் தலைப்பு ஆகும். ஒரு கட்டுரைக்குப் பல தலைப்புக்களை இட முடியுமாயினும் அவை கட்டுரையின் உள்ளியல் போடு உறவு கொண்டவையாகவே இருக்கும். அந்த உறவு இல்லாவிடில், தலைப்பு அறுந்த பட்டமாகிவிடும்.

கல்வி, முன்னனுபவம், உளச்சார்பு, மனப்பாங்கு ஆகிய

திறன்களின் அடிப்படையிற் கட்டுரைகளின் கருவும் உருவும் மெருகூட்டப்படுகின்றன. பழக்கப்பட்ட ஒழுங்கமைப்புகள், சொற்கள், சொற்றொடர்கள், கருத்துக்கள் முதலியவை ஒருவரது கட்டுரையாக்கத்தைப் பாதித்தலும் உண்டு.

சமகாலக் கட்டுரையமைப்புக் கட்டமைப்பிலிருந்து விடுபடும் கட்டுரையாக்கங்கள் புதிய கோணங்களிலே பாய்ந்து செல்லும் பொழுது தொடர்புகொள் நிதானத்திலிருந்து வழுவாது பாதுகாத்தல் அவசியமாகின்றது. தொடர்புகொள் நிதானத்தை வஞ்சித்தல், அறிவைத் தனியுரிமையாக்கும் சாகசங்களுள் ஒன்றாகும்.

கட்டுரைகள் சிக்கனத்தையும் தொழிற் பிரிவையும் ஆதார பீடங்களாகக் கொள்ளுதல் வேண்டும். அறிவு நிதியம் அதிகரித்துச் செல்லுமளவுக்கு மனித வாழ்வு நீட்சியுறவில்லை எனவே மிகச் சுருங்கிய காலத்தில் விரிந்து பரந்து கிளைபரப்பிச் செல்லும் அறிவுத்தேட்டத்தைக் கற்கவேண்டிய மனிதனுக்குச் சிக்கன முறைகள் தவிர்க்க முடியாது வேண்டப் படுகின்றன. அரைத்த மாவை அரைத்தாலும், கூறியது கூறலும், அளவோடு கூறுது மிகைபடக் கூறுதலும், கருத்தை நழுவவிட்டு, மொழியழகு என்ற பிரலாபத்தில், சொல்லடுக்கு முறைகளில் அதித கவனஞ் செலுத்துதலும், சிக்கனத்தைச் சிதறடித்து விடுகின்றன.

கட்டுரையாக்குவோரிடத்துத் தொழிற் பிரிவும் சிறக்குமியல்பும் வளர்ச்சி பெறுதல் நவீன கட்டுரையாக்கத்துக் அச்சாணியாகின்றன. தமிழ்வாணனுடைய கட்டுரையாக்கங்கள் வீட்டு வைத்தியத்திலிருந்து விண்வெளியாய்வுகள் வரை மிகவும்

பரந்து சென்றமையாற் கட்டு
ரைகளுக்குரிய ஆழ்ந்த பார்வை
வஞ்சிக்கப்பட்டுள்ளது. குறிப்
பிட்ட ஒரு துறையில் ஆழ்ந்து
ஈடுபடும் பொழுது நுண்ணியல்
பும் கூர்மையும் மிக்க அறிவுச்
செல்வங்கள் கட்டுரை வாயி
லாக வெளிவருகின்றன. கட்டு
ரையாக்கத்திற் தொழிற் பிரி
வைக் கடைப்பிடிக்கும் பொழுது,
சிறக்கும் இயல்பும் சிக்கனமும்
வழிபெறுகின்றன.

பிற இலக்கிய வகைகளைக்
காட்டிலும் கட்டுரை இலக்கியத்
திற் கூட்டு முயற்சிப் பயன்
பாடு மேலோங்கி நிற்பதைக்
காணலாம். கட்டுரையாசிரியர்
தமது கருத்தை வலியுறுத்த,
பிறரது கருத்துக்களையும், ஆய்
வுகளையும், ஆய்வு முடிவுகளையும்,
அனுபவங்களையும், அறிந்
தும், அறியாமலும், வேண்டு
மென்றும், திட்டவாட்டமாகவும்
கையாள வேண்டியுள்ளது.
ஏனைய இலக்கிய வடிவங்களிலி
ருந்து விசாலமாக வேறுபட்டு
நிற்கின்றது.

கற்றல் இடமாற்றம் பற்றிய
கருத்தும் கட்டுரையாக்கத்துடன்
இணைத்து நோக்கப்பட வேண்
டியதொன்றாகும். ஒரிடத்திற்
கற்ற ஒத்த மூலக் கூறுகள்,
தேவை நோக்கி இடமாற்றம்
செய்து கொள்ளப்படும் திறன்
வாசகருக்கு உண்டு என்பதைக்
கட்டுரையாசிரியர் உணரத்
தவறுமிடத்து, கட்டுரைகள்
வளங்குறைந்து வரண்டுவிடுகின்
றன. 'ஈழ நாட்டின் இன்றைய
கவிதை வளர்ச்சி' என்ற
பொருள் பற்றிக் கட்டுரையாக்
கஞ் செய்பவர் ஈழம் என்ற
சொல் எவ்வாறு உருவான
தென்றே அதன் பொருள் பற்
றியோ விளக்க முற்படுவாரா
யின் எத்துணை அவலட்சணமாக
இருக்குமென்று பேசத் தேவை
யில்லை. கி. வா. ஜ. இரசிகமணி
டி. கே. சி. போன்றோரின் கட்
டுரையாக்கங்களில் மேலோங்கி
நிற்கும் சொற்பொருள் விளக்கங்
கள் கட்டுரைகளை நொய்ம்மைப்
படுத்தியும் விடுதல் இங்கு
நோக்கத்தக்கது. *

தமிழகத் தயால்

வல்லிக்கண்ணன்

1978 முடிந்து விட்டது.

சென்று போன அந்த ஆண்டு தமிழகத்தில் 'நூற்றாண்டுகள்'
சிலவற்றின் வருஷமாக மதிக்கப்பட்டது தமிழின் முதலாவது
நாவலின் நூற்றாண்டு. தந்தை பெரியார் பிறந்ததின நூற்றாண்டு,
சக்கரவர்த்தி ராஜகோபாலாச்சாரியார் பிறந்த நாள் நூற்றாண்டு
என்றவாறு.

அரசியல் தலைவர்களின் பிறந்தநாள் கவனிப்பைப் பெறக்
கூடிய அளவுக்கு ஒரு இலக்கிய நிகழ்ச்சி நாடு நெடுகிலும் பரந்த
கவனிப்பைப் பெற முடியாது தானே! ஆயினும், ஒரே அடியாக
கவனிப்பைப் பெறாமலும் போய்விடவில்லை அது.

சென்னையில் கிறித்துவ இலக்கிய சங்கத்தைச் சேர்ந்த 'நண்பர்
வட்டம்' ஆண்டுதோறும் முன்று நாள் நாவல் கருத்தரங்கு நடத்
துவது வழக்கம். 1978 ஜனவரியில் நிகழ்ந்த இக்கருத்தரங்கில்,
'தமிழ் நாவல்களின் நூற்றாண்டு வளர்ச்சியில் காணும் செய்தி'
என்ற பொதுத் தலைப்பில், சமுதாய விமர்சனம், தேசிய உணர்வு,
பொழுது போக்கு நாவல்கள், பரிசோதனைகள், சமகாலப் பிரச்சி
னைகள், பண்பாட்டு உணர்வு, சமய உணர்வு, கொள்கைப் புரட்சி
ஆகிய பல்வேறு நோக்குகளில், தமிழ் நாவல்கள் ஆய்வு செய்யப்
பெற்றன.

1978 மார்ச் மாதம் மாயூரம் தெய்வத் தமிழ் மன்றம்
இரண்டு நாள் நாவல் விழா நடத்தியது. தமிழின் முதல் நாவல்
என மதிக்கப்படும் 'பிரதாப முதலியார் சரித்திரம்' படைத்த
வேதநாயகம் பிள்ளையின் ஊரான மாயூரத்தில், இலக்கியப்
படைப்பாளிகளும் விமர்சகர்களும் கூடி, தமிழ் நாவல்கள் பற்
றிய ஆய்வுரைகள் நிகழ்த்தி, கலந்துரையாடி இவ் விழாவைச்
சிறப்பித்தனர். இச்சந்தர்ப்பத்தில் 'தமிழ் நாவல்கள் 50 பார்வை'
என்ற நூலும் வெளியிடப் பெற்றது.

தமிழ்ப் பத்திரிகைகள் — இலக்கியப் பத்திரிகைகள் கூட —
தமிழ் நாவலின் நூற்றாண்டு விசேஷத்திலோ, அதன் நூற்றாண்டு
வளர்ச்சியிலோ, இன்றைய நாவல்கள் பற்றியோ அக்கறை
காட்டவில்லை.

எமது கிளைகளில்

நிங்கள் விரும்பும் பொருட்களைக் குறைந்த விலையில்
பெற்று மகிழ்ந்திடுவீர் இன்று.

உங்களுக்குத் தேவையான மோட்டார் உதிரிப்பாகங்களுக்கு

புஸ்பா ஸன் கோ.

279, ஸ்ரான்லி ரோட்,
யாழ்ப்பாணம்.

சீற் குஷன்ஸி, தோல் குளோத் வகைகள் மற்றும்
பாத அணி உற்பத்திப் பொருட்களுக்கு

நியூ புஸ்பா ஹாட்வயர்

23, ஜும்மா மொஸ்க் லேன்,
கஸ்தூரியார் வீதி,
யாழ்ப்பாணம்

பத்திரிகைகளை விட, ரேடியோ நிலையங்கள் இவ் விஷயத்தில் பாராட்டத் தகுந்த பணி புரிந்தன. சென்னை நேடியோ நிலையம், வருஷம் முழுவதும், குறிப்பிட்ட கால இடைவெளிகளில், அவ் வப்போது தமிழ் நாவல்கள் சம்பந்தமான பேச்சுக்கள், கலந் துரையாடல்களை ஒளிபரப்பியது. முக்கிய எழுத்தாளர்கள் இந் திகழ்ச்சிகளில் பங்கு பற்றினர்.

திருச்சி ரேடியோ நிலையமும், தகுந்த படைப்பாளிகள் மற் றும் இலக்கிய விமர்சகர்களைக் கொண்டு, தமிழ் நாவலின் பல் வேறு தன்மைகளையும் ஆய்வு செய்யும் பேச்சுக்களுக்கும் கலந் துரையாடல்களுக்கும் ஏற்பாடு செய்தது.

திருச்சி ரேடியோ நிலையம், தமிழ் இலக்கியப் படைப்பாளி களின் நினைவைக் கௌரவிக்கும் முறையில் புதியதோர் திட்டம் ஒன்றைச் செயல்படுத்த முன்வந்துள்ளது. மறைந்து போன இலக்கிய மேதைகளின் வரலாறு, ஆற்றல், படைப்புகள், இயல் புகள் முதலியவற்றைத் தெரிவிக்கும் வகையில், அப் படைப்பா ளிகளை நன்கு அறிந்தவர்களைக் கொண்டு 'கலந்துரையாடல்' நிகழ்ச்சிகள் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டன. முதலாவதாக, புதுமைப் பித்தன் பற்றி தொ. மு. சி. ரகுநாதனும், சுந்தர ராமசாமியும் உரையாடினார்கள். பின்னவர் கேட்ட விரிவான கேள்விகளுக்கு முன்னவர் விளக்கமான பதில்களைக் கூறும் இந் நிகழ்ச்சி ஒரு மணி நேரம் நீடித்தது.

இரண்டாவது நிகழ்ச்சி — ந. பிச்சமூர்த்தி பற்றியது. எம். வி. வெங்கட்ராமும் 'கரிச்சான் குஞ்சு' க் கலந்துகொண்டனர்.

மூன்றாவது, கு. ப. ராஜகோபாலன் பற்றிய நிகழ்வில், இந்திரா பார்த்தசாரதியின் கேள்விகளுக்கு தி. ஜானகிராமன் பதில் அளித்தார்.

நான்காவதாக, கு. அழகிரிசாமி பற்றி கி. ராஜநாராயணன் கேள்விகள் கேட்ட, வல்லிக்கண்ணனின் விரிவான பதில்கள் அவரை நன்கு புரிந்து கொள்ள உதவின.

இத்தகைய உரையாடல்களைப் பதிவு செய்யும் 'டேப்' களை நிலையத்தின் ஆவணத்தில் பத்திரப்படுத்திப் பாதுகாப்போம் என்று இந்நிகழ்ச்சிகளுக்குப் பொறுப்பு வகிக்கும் திருச்சி ரேடியோ நிலைய — புரோகிராம் எக்ஸ்சிக்யூட்டிவ் திரு. அப்பய்யு அறிவித்துள் ளார். எழுத்தாளர்களைக் கௌரவிக்கும் இத் திட்டம் மிகுந்த பாராட்டுதலுக்கு உரியது.

இந்த ஆண்டில், தமிழ் நாவலின் வளர்ச்சிக்குப் பெருமை அளிக்கும் விதத்திலே புதிய சிறந்த நாவல் ஏதாவது படைக்கப் பட்டுள்ளதா என்று ஆராய்ந்தாலோ—

அப்படி எதுவும் வெளிவரவில்லை என்ற பதில்தான் கிடைக் கிறது.

தமிழ் நாட்டின் பத்திரிகை உலக நிலைமை பற்றிச் சிந்திப் பது சுவாரஸ்யமர்வ விஷயமாக அமைபும்.

வர்த்தக நோக்கில் நடத்தப்படுகிற முதலாளித்துவப் பத்தி ரிகைகளின் இறக்குமதியால் இலங்கையின் தரமான இலக்கிய முயற்சிகள் வெகுவாகப் பாதிக்கப்படுகின்றன என்று சுழத்து

இலக்கிய நண்பர்கள் வருத்தப்படுகிறார்கள்; கண்டனம் செய்கி றார்கள்.

தமிழ் நாட்டில் மட்டும் நிலைமை என்ன வாழுகிறது! பல லட்சம் பிரதிகள் விற்பனையாகக் கூடிய முதலாளித்துவப் பத்திரிகைகளின் வியாபார வெற்றி தமிழ் நாட்டில் இலக்கியப் பத்திரிகைகளின் வளர்ச்சியை, தரமான எழுத்து முயற்சிகளின் ஆக்கத்தை, வாசகர்களின் ரசனையை, நல்ல புத்தகங்களின் விற பனையை, இலக்கியத் தரமான படைப்புகள் புத்தகப் பிரசுர மாதலை எல்லாம் மிகுதியும் பாதித்து வருகிறது என்பது நடை முறை உண்மையாகும். ஒருவகையில், நம்பிக்கை தரும் படைப் பாவிதனாக வளரத் தொடங்கும் எழுத்தாளர்களின் வளர்ச்சி யையும் கெடுத்து விடுகின்றன இந்த ஜனரஞ்சகப் பத்திரிகைகள்.

பண பலத்தோடும், விளம்பர உதவிகள் என்ற பக்க பலத் தோடும் நடத்தப்படுகிற, அதிக விநியோகமுள்ள ஜனரஞ்சகப் பத்திரிகைகளோடு போட்டி போட முடியாமல், இலக்கிய ஆர் வலர்களால் நடத்தப் பெறுகிற இலக்கிய சஞ்சிகைகள் திணறு கின்றன; தேய்ந்து மெலிகின்றன; தளர்நடை போடுகின்றன. தமிழில் தரமான 'இலக்கியப் பத்திரிகைகள்' அதிகம் தோன்றா மல் போனதற்கும் — தோன்றினாலும் திடமாக வளர முடியாமல் மறைந்ததற்கும் — இந்த நிலைமை முக்கிய காரணமாகும்.

வாரம் தோறும் பல லட்சம் பிரதிகள் விற்பனை, பண்ணி வாசக உலகத்தைத் தங்கள் கவர்ச்சிப் பிடிக்குள் அழுக்கி வைத் திருப்பது பற்றது என்று, மேலும் அதிகமாகப் பணம் பண்ணும் நோக்கத்தோடு, ஒவ்வொரு முதலாளித்துவப் பத்திரிகையும், 'மாத வெளியீடு' என்ற பெயரில் ஒரு சஞ்சிகையையும் பிரசுரிப் பது சகஜமாகி விட்டது. தங்களுக்குள்ள பல வசதிகளோடு, நாடு நெடுகிலும் னிரைவில் பரப்பக் கூடிய விநியோக வசதியை (ஏஜன்சியை) பயன்படுத்தி, வேகமாக வாசக மார்க்கெட்டைப் பிடித்துக் கொள்வதும் சாத்தியமாகிறது. தபால் கட்டண சலு கைக்காக இம் 'மாத வெளியீடு'கள் 'சஞ்சிகை' எனப் பெயர் பண்ணி, சில குறிப்புகள், துணுக்குகள், ஒரு கதை, கட்டுரை ஆகியவற்றை அச்சிட்ட போதிலும், ஒரு 'முழு நாவல்' மாதம் தோறும் வாணிபப் பொருளாக்குவதையே முக்கிய குறிக்கோளாகக் கொண்டுள்ளன.

மலிவு விலையில் ஒரு 'முழு நாவல்' கிடைக்கிறது என்பது வாசகருக்கு ஒரு கவர்ச்சி அம்சம் ஆகிவிடுகிறது.

அந்த 'முழு நாவல்' எப்படி இருக்கிறது? 'ஜனரஞ்சகமாக இருக்கவேண்டும்' என்பதனால் வழக்கமான சம்பவங்களுக்கு மேல் சம்பவங்கள், மர்மம், செக்ஸ், சஸ்பென்ஸ், மனோரமான முடிவு முதலியவைகளைக் கொண்ட 'ஃபார்முலா நாவல்' வாகவே ஒவ் வொன்றும் இருக்கிறது. எந்த எழுத்தாளர் எழுதினாலும், தமிழ் சினிமாவை மனசில் வைத்துக் கொண்டு உருவாக்கப்பட்ட சினி மாத் தன நாவலாகவே அது அமைந்து விடுகிறது. வாழ்க்கை யைப் பிரதிபலிப்பது, யதார்த்தச் சித்திரிப்பு, தனி மனிதப் போராட்டங்கள், உளப் புரிசோதனை, உணர்ச்சி நிலைமைகள் — சமூக நோக்கு இப்படி என்னென்னவெல்லா 3மா பேசப்பட்டனவே அதை எல்லாம் 'வெற்றிகர' எழுத்தாளர்கள் மறந்துவிட்டார்

கள்; அல்லது ஒதுக்கி விட்டார்கள்: (இவர்களில் பலர் அறிந்து கொள்ளவேயில்லை என்றும் சொல்லலாம்.) நடை நயம், மொழி வளம் பற்றிய கவலை அல்லது உணர்வு யாருக்குமே கிடையாது.

எப்படிபோ 'முழு நாவல்கள்' மாதம் தோறும் உற்பத்தி செய்யப்பட்டு, வேகமாக விநியோகிக்கப் பெற்று, 'வாசகப் பெரு மக்களால்' விழுங்கியும் தீர்க்கப்படுகின்றன.

அதிக விநியோகமுள்ள வர்த்தகப் பத்திரிகைகளில் பிரசுரமாகின்ற 'தொடர் கதை' களும் குறுநாவல்களும் சிறுகதைகளும் அநேகமாக இதே தன்மையில் தான் இருக்கின்றன.

ஜனரஞ்சகப் பத்திரிகைகளில் எழுதி, பெயர்க் கவர்ச்சி பெற்று விடுகிறவர்களது — இவர்களை 'ஸ்டார் எழுத்தாளர்கள்' என்று சொல்லலாமே! — நாவல்கள் தான் (வாரப் பத்திரிகைகளில் பிரசுரமானவையே) விபாபார நோக்கில் புத்தகங்கள் பிரசுரித்து 'பிசினஸ் பண்ணுகிற' வெளியீட்டாளர்களால் விரும்பி ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகின்றன; புத்தகங்களாகத் தயாரிக்கப்படுகின்றன; அநேக விலைவைத்து விற்கவும் படுகின்றன. இவர்களில் அநேகர் 'லைபிரரி ஆர்டர்'களை நம்பியே பிஸினஸ் நடத்துவதாகவும் சொல்லப்படுகிறது.

ஆகவே, எழுத்தாற்றலும் இலக்கியத் துடிப்பும், சோதனை வேகமும் கொண்ட படைப்பாளிகளின் புது முயற்சிகள் அச்ச வாய்ப்பைப் பெற முடியாத நிலைமையே தமிழ் நாட்டில் நீடித்து வளர்கிறது.

இந்தக் குறையைப் போக்குவதற்கு 'சிறு பத்திரிகை'களின் தோற்றம் உதவக் கூடும் என்ற எண்ணம் இருந்தது. ஒருகாலத்தில்! அண்மைக் காலத்தில் சிறு பத்திரிகைகளின் தோற்றமும் செயல்பாடும் — அது வேறொரு சுவாரஸ்யமான விஷயம். இன்னொரு சமயம்தான் பார்க்க வேண்டும்.

நீங்கள் கேட்டவை... வர்த்தக ஒலிபரப்பு.

..... அடுத்த பாடலை விரும்பிக் கேட்டிருப்பவர்கள்: அச்சவேலி வள்ளி, தெய்வி, ஜனவி, லட்சுமி; கொள்ளவந்தை நந்தர், இந்து, செந்தா, சோபனா, பாமினி, அரவிந்தன், செந்திரு; அக்கரைப்பற்று; ஜசீமா, நவீமா, பரீடா, கிரீடா பேகம்; சரவணை மேற்கு சசி, வசந்தி, ராஜி, திவகேஸ்; உருத்திரபுரம் சிவநாதன், சிவயோகம், சிவபாலன், சிவநேசன்; கனகாபதிக்குடி; சம்குடின், மன்குடின், ஜெயனுடின், சலீமா; அளவெட்டி, கார்க்கா, கார்த்திகா, துவாரகன்; நல்லூர்: ஜெயா, கலா, வரதா, லக்ஷி, திருமால்; சுண்டிக்குளி; காயத்திரி, கீதிகா, கவிதா, மீரா, அர்ஜுனா, ரஜீதா சவுதி அரே பியா, நேசன், மேசன்,..... இத்துடன் இன்றைய நிகழ்ச்சி நிறைவு பெறுகிறது, மிகுதிப் பெயர்களை, நேரம் கிடைத்தால் பாடலையும் நாளை தருவோம் — வணக்கம்.

‘அரசு’

நவீனவாதிகளின் சிருஷ்டிகளுக்கு

ஏன் 'மவுசு' இல்லை?

கவரில் பெத்ரோலியன்

அண்மையில் மாஸ்கோவில் இரண்டு நவீன ஓவியக் கண்காட்சிகள் நடைபெற்றன.

இந்த இருநாள் காட்சிகளுக்கும் மக்கள் மத்தியிலிருந்து மிகக் குறைந்த வரவேற்பே கிடைத்தது. என்னைப் பொறுத்த வரையில் இதுபற்றி அதிசயப்படுவதற்கு ஒன்றுமில்லை.

மேற்கு நாடுகளில் பெரிதாகப் பிரபல்யப்படுத்தும் நவீன ஓவியக் கலையும் 'அற்புதச் சிருஷ்டிகள்' எப்படியிருக்கும் என்பதைத் தமது சொந்தக் கண்களாலேயே தரிசிக்க விரும்பிய நூற்றுக் கணக்கான மாஸ்கோ வாசிகள் மேற்படி கண்காட்சிகளைப் பார்க்க ஆர்வத்துடன் சென்றனர். ஆனால் அங்கு எவ்வித அதிசயமோ அற்புதமோ அவர்களுக்காகக் காத்திருக்கவில்லை. ஓவிய 'மன்னர்' களாகத் தம்மைத் தாமே பிரகடப் படுத்திக் கொண்ட நவீன ஓவிய மன்னர்களின் அம்மண சொருபத்தையே அங்கு பிரத்தியட்சமாகக் காணமுடிந்தது. கண்காட்சியில் பங்கெடுத்த 146 ஓவியர்களில் ஒரு பத்துப் பேரை நல்ல ஓவியர்களாகத் தேர்ந்தெடுக்க முடியவில்லை என்பது கசப்பான உண்மையே; காட்சிக்கு வருகை தந்திருந்த மேற்கத்தைய பத்திரிகையாளர்களே இதை ஒப்புக் கொண்டனர்.

1978 லும் இவ்வாறான நவீன ஓவியக் கண்காட்சிகள் பல மாஸ்கோவில் நடைபெற்றன. இவை ஒன்றுகூட கலா ரசிகர்களின் வரவேற்பினைப் பெறவில்லை. நவீன ஓவியர்களுக்குத் தமது ஓவியங்களை அடிக்கடி காட்சிக்கு வைக்கும் வாய்ப்பு வசதிகள் உள்ளன. ஆனால், பரிதாபம்! இவர்களை யாரும் திரும்பிப் பார்ப்பது கிடையாது!

சோவியத் மக்கள் மத்தியில் இந்த நவீன ஓவியர்கள் வரவேற்பினைப் பெறாமலுக்குக் காரணம் என்ன? என்னைப் பொறுத்த வரையில், இதற்கு முன்று காரணங்கள் இருக்க வேண்டும். முதலாவதாக, இந்த நவீனவாதம் கலையிலிருந்து மனித பிரதிமையை அகற்றி விட்டது; மனிதனுக்கான கலையினது பயன்பாட்டின் அனைத்துச் சுவடுகளையும் அழித்தொழித்து விட்டது; நவீனவாதிகளுக்கு மனிதனோ அன்றி மனிதனது பிரச்னைகளோ ஆர்வமுள்ள விஷயங்களாக இல்லை; தாங்களெல்லாம் இந்த

‘அற்ப விஷயங்களுக்கு’ அப்பாற்பட்ட பிரகிருதிகள் என அவர்களே பெருமை பீற்றிக் கொள்கின்றனர்!

இரண்டாவதாக, இந்த நவீனவாதிகள் முன்னேரின் கலாசார பாரம்பரியங்கள் அனைத்தையுமே மறுத்தொதுக்குகின்றனர்; இவையெல்லாம் பயனற்ற ‘பத்தாம்பசலி’ விஷயங்கள் என்று கூறுகின்றனர்.

மூன்றாவதாக, இந்த நவீனவாதிகள் கலையின் நியதிகளை, அதாவது, கலையையே நிராகரிக்கின்றனர். இவர்களினது கற்பனைச் சேர்க்கையாலும், என்மையாலும் பின்னப்பட்ட ‘புதுக் கலை’ப் போர்வையின் பின்னால் வடிவத்துக்கும் வண்ணத்துக்கும் மிஸ்டியான சம்பந்தம், கட்டிற்றுக்கம், கனபரிமாணம் இயக்கம் ஆகிய எல்லாவற்றையும் ‘கைநழுவி’ விடுகின்றனர். ஆனால், நிஜத்தில் கலையானது சில நியதிகளுக்கமையவே வளருகிறது. இந்த நியதிகளை நிராகரிப்போர் இறுதியில் கலை ஆவரண எல்லைக்கு அப்பாலேயே சென்று விடுகின்றனர்.

எல்லாவிதமான ‘நவீனவாத’ங்களிலும் அடிப்படை கலை மூலங்களின் அல்லது கலைச் சாதனங்களின் தட்டுப்பாடேயாகும். தத்துவார்த்தக் கோட்பாடுகள், கருத்துருவங்கள் ஆகியவற்றைப் பொறுத்தளவில் மட்டுமன்றி, கலா ஆற்றல் திறமை ஆகியவற்றைப் பொறுத்தளவிலும் நவீனவாதிகள் மத்தியில் தட்டுப்பாடு நிலவுகின்றதை ஒருவரால் அவதானிக்க முடியும். மறுபுறத்தில் யதார்த்தவாதக் கலையின் அத்திவாரம் கலை மூலங்கள் செழுமியதாக உள்ளன.

நவீனவாதத்தின் முக்கிய அம்சங்களில் ஒன்றாக இருப்பது அதனது ‘சாம்பார்’ இயல்புதான். அது தேசிய தனித்துவ இயல்பினை நிராகரிக்கின்றது. நவீன ஓவியக்காரர்களின் ஓவியங்களில் தேசியப் பிரதிபலிப்பின் இம்மியளவும் காண முடியாது. யதார்த்த உள்ளடக்கத்தைப் புறக்கணிக்கத் தலைப்பட்ட இந்த ‘நவீன’ போக்குத் தவிர்க்கப்பட முடியாதவாறு தேசிய மண்ணிலிருந்து விலகிச் செல்கின்ற ஒரு பண்புக்கு இட்டுச் சென்றுள்ளது.

இந்தியா, பர்மா, மெக்ஸிக்கோ போன்ற வளரும் நாடுகளினது கலை இலக்கியங்கள் ஒரு புதிய வளர்ச்சிக் கட்டத்தினூடாகத் தற்போது செல்லுவதை அவதானிக்கக் கூடியதாகவுள்ளது. அங்கு நவீனவாதத்தின் செல்வாக்கு அகல, அதனிடத்தே தேசிய சமூகரீதியில் அர்த்தபுஷ்டிக்கக் கலை அமரத் தலைப்பட்டுள்ளனது.

இந்த நவீனவாதிகள் கலைத்துறையில் தம்மை ‘புரட்சிவாதி’களாகப் பிரகடனப்படுத்துகின்றனர். ஆனால், நவீனவாதிகளின் ‘புரட்சிகர இயல்பு’ நிஜத்தில் புரட்சிகர இயல்பல்ல, வெறுவனே கலகத்தை அனுகரணஞ் செய்யும் பூர்ஷுவாப் பண்பு மட்டுமே என்பதை அனுபவம் காட்டியுள்ளது.

நவீனவாதம் மட்டுமே பூர்ஷுவா வர்க்கத்தினருக்கு விரோதமானதென்றும், கிருஷ்டி சுதந்திரத்தைக் கட்டுப்படுத்தும் நிர்வாகத்தங்களுக்கு எதிரான நவீனவாதிகள் ‘சன்னத’த்தின் மூலமே

நிஜமான கலா வாய்ப்புகளைப் பெறும் சாத்தியப்பாடு உண்டு என்றும் இந்த நவீனவாதிகள் கூறுகின்றனர்.

இன்று பூர்ஷுவா நாடுகளினுள்ள அரசியல்வாதிகளும் நவீனவாதத்துக்கு உத்தியோகபூர்வ அங்கீகாரம் வழங்கியுள்ளதையாவரும் அறிவர். தனித்தனி செல்வந்த கலா நேயர்கள், மியூஸியங்கள், பல்கலைக் கழகங்கள் ஆகியன மட்டுமன்றி அரசாங்க ஸ்தாபனங்களே நவீனவாதிகளுடன் நேரிடையாக நெருங்கிய உறவாடுகின்றன. இதற்குக் காரணம் நவீனவாதிகள் அவற்றுக்குப் பயன்படக் கூடிய கருவிகளாக இருப்பதுதான்.

மக்களுக்குக் கூறுவதற்கோ, கொடுப்பதற்கோ என்று இந்த நவீனவாதிகள் வசம் எதுவும் கிடையாது. நவீனவாதிகளின் படைப்புகளை ‘சிதப்பர சக்கரத்தைப் பேய்பார்த்தது’ போலவே பார்க்கிறார்கள். ஏனெனில் அவற்றில் தெளிவு என்பது மருந்துக்கு மில்லை.

நவீனவாதக் கலைஞர்களின் படைப்புச் சுதந்திரமானது நட்பு நாகரிக மோஸ்தர்களிலும், பணம் படைத்தோரிலும், அவர்களின் ரசனையிலுமே தங்கியுள்ளது. கலையின் முக்கிய அம்சத்திலிருந்து — அதாவது, நிஜ வாழ்விலிருந்து — மக்களின் கவனத்தைத் திசைதிருப்ப நவீனவாதிகள் முயலுகின்றனர். ❊

இளைஞர்களை உருவாக்க உதவும் இலக்கியம்

செங்கி மிகல்கோவ்

அன்பு, மனிதாபிமானம், பெருந்தன்மை ஆகியவற்றைச் சிறுவர்களுக்குக் கற்றுக் கொடுப்பதே, சிறுவர் இலக்கியத்தின் கடமையாகும்.

வளரும் சமுதாயத்திற்கான இலக்கியம் முதன் முதலாக இளைஞர்களின் உள்ளத்தைக் கிளையும் பிரச்சனைகள் பற்றியதாக இருக்க வேண்டும். எடுத்துக்காட்டாக, உண்மை நட்பு எப்படி இருக்கும்? அநீதியின் பால் எத்தகைய கண்ணோட்டத்தை ஒருவர் கொள்ள வேண்டும்? உதாரணமாக, முதற் காதல் என்ற பிரச்சனையை எடுத்துக் கொள்வோம். பின்னர், மகிழ்ச்சியற்ற இல்லங்கள், பெற்றோர்களின் சண்டை சச்சரவுகள், விவாகரத்துக்கள். ஆகிய பிரச்சனைகள் இருக்கின்றன. இவற்றை ஓர் எழுத்தாளர் புறக்கணிக்கக் கூடாது; ஏனெனில் இந்தப் பிரச்சனைகளிடையே

குழந்தைகள் வளருகின்றன; இவற்றிலிருந்து அவை தனிப்பட்டு நிற்கவில்லை.

இளம் தலைமுறையின் ஆன்மீக வாழ்வில் அதிக ஈடுபாடு காட்டுவதே இன்றைய சோவியத் சிறுவர் இலக்கியத்தின் சிறப்பு அம்சமாகும். அனதோலி அலெக்சின், மரியா பிரிலேஷ்யேவா, செர்கி பருஸ்தின் யூரி யாகோவ்லேவ் ஆகிய தலைசிறந்த சோவியத் இலக்கியப் படைப்பாளிகள், சிறுவர்களுக்காக ஒரு சுவையான கதையை எழுதுவதுடன், அந்தக் கதையில் நாயகன் அல்லது நாயகி தனது அன்றாட வாழ்விலும், பள்ளியிலும், வீட்டிலும், வெளியிலும் உயர் பண்புகளை நாளும் விதத்தையும் சித்திரிக்கிறார்கள்.

விஞ்ஞான, தொழில் நுட்பப் புரட்சி யுகமாகிய இன்றைய விண்வெளி யுகத்தில் சோவியத் சிறுவர் இலக்கியப் படைப்பாளிகள் தேர்ந்தெடுத்துள்ள போக்கு, சரியானது; இளைஞர்களில் தேவைகளை, காலத்தின் கோரிக்கையை, அது நிறைவேற்றுகிறது.

பள்ளிக் கல்வியின் பிரதான பணி என்பது, பலரது கவனத்தையும் ஈர்த்துள்ள பிரச்சனையாகும். இத்துறையில் செயல்படும் போது, காலத்தின் விசேடத் தன்மையையும் நாம் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். இன்று ஏராளமான தகவல்கள் நமக்கு கிடைக்கின்றன. மேலும் இன்று புதிதாக இருப்பது, நாளை பழசாகி விடுகிறது. பள்ளியின் நோக்கம், ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு விஷயத்தைக் கற்றுக் கொடுப்பது மட்டுமல்ல; பண்பாடுகள் ஒரு மனிதனை, தனது பாதையை எளிதில் தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்ளக் கூடிய மனிதனை, ஒரு கலைப்படைப்பின் உண்மை மாற்றப்பை உணர்ந்து கொள்ளக் கூடிய மனிதனை, உருவாக்குவதே ஆகும். சிராக வளர்ச்சியடைந்துள்ள ஓர் ஆளுமையை உருவாக்குவதே தனது பிரதான நோக்கம் என்பதை ஒரு பள்ளிக்கூடம் மறந்து விடலாகாது.

அயல்நாட்டு இலக்கியங்களைக் குழந்தைகளுக்குக் கொடுக்கும் போது, எத்தகைய நூல்களை அவர்களிடம் கொடுக்கலாம் என்பதை நாம் சிந்திக்க வேண்டும். ஆண்டர்சனின் கதைகளும், டிக்கன்சின் நாவல்களும், ஐதல்ஸ் வெர்னேயின் நூல்களும் எனது இளமைப் பருவ விருந்தாக இருந்தன. இன்று ஜென்னி ரோதரி மற்றும் லூயி கரோவின் கதைகள், இளைஞர்களைப் பெரிதும் மகிழ்விக்கின்றன. இவையெல்லாம் அன்பு தோய்ந்த, அருமையான நூல்களாகும். இவை பல லட்சக் கணக்கான பிரதிகளில், சோவியத் நாட்டில் மீண்டும் மீண்டும் வெளியிடப் பெற்றுள்ளன. கிரிம் சுகோதரர்களின் கதைகள் சோவியத் யூனியனின் 48 மொழிகளில், 80 தடவைகள் வெளிவந்துள்ளன; ஆண்டர்சன் கதைகள் 344 தடவைகள் வெளிவந்துள்ளன. இது நடைபெற்றது. 1974 ஆம் ஆண்டில் 'சிறுவர்களுக்கான உலக இலக்கியம்' 50 தொகுதிகளாக வெளிவர இருக்கிறது; ஒவ்வொரு தொகுதியும் 40,000 பிரதிகள் கொண்டதாக இருக்கும்.

இடமாற்றம்

திக்குவல்லு கமால்

'செல்லிச் செல்லிம் அஞ்சி வருஷமாகிட்டேலியன். இந்த வருஷமாவது ஒருமாதிரி தென் டிச்சி ஊருக்கு வரப் பாருங்கொ. இந்த மாதிரி பொறத்தீல நிக்க நிக்க ரெண்டு செலவெலியன். ஏனா முந்தியப்போல காலமென்டால் குத்தமில்ல'

மனைவியின் நச்சரிப்பு மீண்டும் என் காதுகளைத் துளைத்தது. ஏதோ நான் விரும்பித்தான் அங்கே குந்திக்கொண்டிருப்பது போல இப்படி அவள் எனக்குத் துயரபுராணம் பாடினாள்.

'அதுதான் இந்தப் பைணமும் மாத்தம் கேட்டு எழுதிப் போட்டீக்கன். எப்பிடம் கெடக் குமெண்டு நெனக்கியன், வெளி யூரில நாலு அஞ்சி வருஷம் லேலசெஞ்சா மாத்தம் இயான். எனக்கிது அஞ்சிவருஷம்; நான் நெனக்கிய மாதிரிக்கு இந்தப் பைணம் கெடக்கோணும்.....' அவளைச் சமாளிப்பதற்காக நான் எனது விக்கத்தை முன்வைத்தேன்.

'நீங்க இப்பிடித்தான் போன வருஷமும் சென்ன..... கடசில எடுத்தியன் நடந்த? ஒங்களப் பாக்க கொஞ்சகாலம் பொறத்தீல நிண்ட எத்தினையோ

மாஸ்டர்மா ரெல்லம் வந்த..... நீங்க இந்த வருஷமும் அப்பிடிச் செல்லிச் செல்லி நில்லுங்கொ'

அவள் எனது பலவீனத்தை யும் குத்திக்காட்ட முனைந்தாள். எனக்கு அவள்மேல் கோபம் வருவது போலிருந்தது. இன்னொரு பக்கத்தால் பார்த்தால், அவள் சொல்வது சரிதானே?

'இவனியளப்போல தாரயாலும் நக்கிக்கொணுதிரிஞ்சி எனக்கு மாத்தமெடுக்கப் புரியமில்ல' நான் கோபத்தில் இப்படி இரைந்தேன்.

'அப்பிடிச் செல்லிச் சரிவாரன்? ஏனா கொறஞ்சிபோடு எங்கட கஷ்டத்தேம் நாங்க பாக்கோணேன்' அவளது நிலையில் நின்று, அவள் தனது வாதாட்டத்தை விடவில்லை.

இப்படிச் சுற்றி வளைத்து, அவள் வேண்டிக் கொள்வதெல்லாம் அண்மைக் காலத்தில் ஊருக்குப் பெரியவராகப் புள்ளி குத்திக் கொண்டுள்ள 'மரைக் லார் தொர்'யிடம் போய் அரசியல் செயலாகக் காரியத்தை நடாத்திக் கொள்ளுங்கள் என்பதுதான்.

நியாயமாகத் தொழில் புரியும் ஒரு சாதாரண அரச ஊழியன்கூட, அதுவும் அமைப்பு விதிகளின்படி இடமாற்றம்பெற உரித்துடையபோதும் இப்படி 'வால்' பிடித்துத் திரியவேண்டுமா? என்று நினைக்கும்போது என்னு மனதில் ஆவேசம் பொங்கியது.

போதாக் குறைக்கு அந்தப் பேர்வழிகள் அதைப் பெரிய உதவி போலல்லவா நாளைக்கு கொக்கரித்துத் திரிவார்களே! அதுமட்டுமா? அதன்பின்பு அவர்களுக்குக் கடமைப்பட்டவர்கள் போலும்ல்லவா தலைபணிந்து வாழவும் நேரிடுகிறது. இப்படி எட்டுக்கு படிந்து அற்ப உதவி பெற எல்லோருந்தான் விரும்பு வார்களா?

'அந்த அபுஸாலீட மருமகனும் மரைக்கார் தொரயோட எம்பிக்கிட்டப் பெய்த்துத்தான் அநுராசபொரத்திலிந்து மாத்த மெடுத்திக்கிய.....' அவன் வாய் விடாமல் ஒவ்வொரு பொயின் னாக வெளிவிட்டுக் கொண்டிருந்ததற்குக் காரணம், டிசம்பர் விடுமுறையும் அரைவாசிக்கு மேல் கடந்துவிட்ட காரணத்தினால்தான் போலும்!

'உம்மோவ்... உம்மோவ்...'

கின்னவனின் அழகை அழைப்பால் அவன் எழுந்து உள்ளே சென்றது எனக்குப் பெரிய ஆறுதலாகப் போய் விட்டது.

ட்ரயினிங் முடிந்து வெளி வந்ததைத் தொடர்ந்து எனக்கு பொலதறுவைப் பகுதியில் நியமனம் கிடைத்தது. அந்தச் சுவாத்தியமும் இதர வசதிப் பிரச்சினைகளும் உடனடியாக இடமாற்றம் பெறவேண்டும் என்ற உணர்வைக் கொடுத்தாலும் அப்படி நடப்பது இலேசான காரியமா என்ன? எப்ப

டியோ இரண்டொரு வருடங்கழிந்தால் எப்படியாவது மாறிக் கொள்ளலாம் என்று தான் எண்ணியிருந்தேன்.

'கொஞ்சக்காலம் இரன்... வெளி மாவட்டத்தில் ஒரேயடியா குறிப்பிட்டகாலம் சேவிஸ் பண்ணினால் அதுக்குப் பிறகு இலேசா ட்ரான்ஸ்ஃபர் எடுக்கலாம்..... எடுத்தாலும் பிறகு ஊரோட உத்தியோக மென்று இருந்திடலாம். ஸேவிஸ் பிரேக் பண்ணிக் கொண்டு போனால் எப்பவாவது திரும்பவும் வெளியே தூக்கிப் போட்டிடுவாங்க' சகோதர ஆசிரிய ரொருவர் கொடுத்த விளக்கத்தான் இது.

குறிப்பிட்ட காலம் நகர்த்தாகிவிட்டது. இடையில் எத்தனையோ ஆசிரியர்கள் வருவதும் போவதுமாக இருந்தார்கள். சும்மா இருந்து கடிதங்கள், விண்ணப்பங்கள் அனுப்பி இடமாற்றமோ ஒரு சிறுவேலையோ நடக்கும் காலமா இது? ஏழெட்டுமுறை கல்விக் கந்தோருக்கும் போயாகிவிட்டது. ஒவ்வொரு முறையும் ஒவ்வொரு காரணத்தை அவர்கள் காட்டிக்கொண்டே இருந்தார்கள்.

'இது சரிவராதப்பா... இந்தக் காலத்தில் எதுக்கும் பொலி டிகல் இன் ஃபு லு வென்ஸ் வேணும். அந்த வழியில் ட்ரை பண்ணிப் பார்' ஒரு நண்பனின் ஆலோசனை இது.

'என்னத்துக்கு மசான் நாங்க நேர்மையா கடம்பாக் கிறவங்க..... அவங்கட ரூப்படி எங்கட கால் எல்ல கடந்தா... நாங்க ட்ரான்ஸ்ஃபர் கேட்டா தரவேண்டியதுதானே? ஆயிரக் கணக்கான அரசாங்க ஊழியர்கள் இருக்காங்க..... எல்லாருக்கும் பெர்ஸ்டிகல் வால் பிடித்

துக் கொண்டு திரியலாமா?' நான் எரிந்து விழுந்து உறைப்பாகக் கத்தினேன்.

'சரியப்பா இப்படி பேசிப் பேசி இரு..... உனக்கு கடசி வரயில் ட்ரான்ஸ்ஃபர் கிடைக்காத'

'பரவாயில்ல..... நானும் கடசிவரயில் இவங்கட பின்னால போகமாட்டன்.....'

இன்றுவரை இருவர் சொன்னதுமே சரி. இடமாற்றமும் இல்லை; நான் அரசியல் காரணங்களின் பின்னால் அலையவுமில்லை.

'அல்லா காப்பாத்திக் கொளோனும். நெனயா வாக்கில ஒரு ஹயாத்து (பிறப்பு) மௌத்து (இறப்பு) வந்திட்டு... லேசில் அழப்பிக்கேலுமா? அந்தக் காப்பு ரெண்டேம் வட்டிக் கடயால முளாட்டி அத்துப் போருமெண்டு காயிதம். வந்ததுக்கு தந்தியடிச்ச..... அதும் நாலு நாளக்கிப் பொறகெலியன் ஒங்குளுக்கு கெடச்ச.....'

எனது நிம்மதியைக் கலைத்துக்கொண்டு மீண்டும் வேதாளம் முருங்கை மரமேறியது போல அவன் கரகரக்கத் தொடங்கினான்.

அவன் சொல்லும் ஒவ்வொரு விடயத்திலும் நியாயம் இருப்பதை என்னால் மறுக்க முடியவில்லை. அதற்காக அவன் சொல்லும் பரிகாரம்தான் எனக்குக் கொஞ்சமும் பிடிக்கவில்லை. எதிலும் திட்டவட்டமாக நடந்து கொள்ளும் என்னால் இதிலும் அவ்வாதேதான் நடந்துகொள்ள முடிந்தது.

செலவுப் பிரச்சினை, ஆபத்து வேளையில் கஷ்டம், பிள்ளைகளின் முன்னேற்றம் இப்படியெல்லாம் வீழ்ச்சியுள்ளது என்பதை என்னால் மறுக்க முடியவில்லை. என்றாலும் என்னதான் செய்ய?

நம்பிக்கை

முயன்று முயன்று முடியும் வரை முயன்று முடியாத தெனக் கண்டு மூடுவிழாச் செய்த பின்னர் முத்தையன் கவிதைகள் முழுதாக அரங்கேற்றம்!

சி: சதாசிவம்

மாஸ்டர்... மாஸ்டர்..... வெளியே ஒரு குரல்:

'ஆ... வாங்க நியாஸ் மாஸ்டரா?' கதவைத் திறந்துவிட்டேன்.

'எப்படி உங்கட ட்ரான்ஸ்ஃபர் விஷயம்' வந்தவர் கேட்டார்.

'இன்னும் ஒரு செய்தியில்ல' நான் மெல்லப் பதில் சொன்னேன்.

'ரிஸிஸ் ஓடரெல்லாம் அனுப்பிட்டாங்களாமே.....'

'அப்படியா?' எனக்குத் 'திடீ' கென்றது.

'என்னயும் ரிஸிஸ் பண்ணியிருக்கு' நியாஸ் மாஸ்டர் அடுத்த அறிவெடியையும் வைத்தார்.

'நீங்க ட்ரயினிங்குக்குப் பிறகு ரெண்டு வருஷம்தானே வெளியில் வேல செஞ்சீங்க' நான் கணக்குக் கேட்டேன்.

'நான் மரைக்கார் தொரயப் புடிச்சன்..... ரெண்டு நாளேல விஷயம் சரி'

மௌனம்!

'அதுதானே நான் இவருக்கும் செல்விய. அந்தமனிசனுக்குட்டப் போன ஏலாண்டா செல்லப்போற' சுவரில் சாய்ந்தபடி நின்ற எனது மனைவி, வந்தவர் முன்னிலையிலும் தனது கட்சியை வலியுறுத்தினாள்.

எனக்குச் சினம் பொங்கி விட்டது.

'ஹம்... காலத்துக்குக் காலம் கழுத்து நீட்டி இந்த அற்புதங்களிட்ட நான் போக மாட்டன். நான் கௌரவமர் வாழுவன். இப்படிப் போய்த் தான் ட்ரான்ஸ்ஃபர் எடுக்கனுமென்டா அது எனக்கு லாண்' நான் பலமாகக் கத்தி அங்கே அமைதியின்மையை ஆட்சிபீட மேற்றினேன்.

நியாஸ் மாஸ்டருக்குப் பெரிய திண்டாட்டம்; புகைந்து கொண்டிருக்கும்போது இடையில் வந்து எண்ணெய் வார்த்தது போலல்லவா நடந்துவிட்டது. அதற்குமேல் எப்படி அங்கே நிற்பார்?

அதன் பின்பு என் மனைவி எதுவுமே பேசவில்லை. நானும் பேசாமல் கொஞ்ச நேரம் குறுக்கும் நெடுக்குமாக நடந்தேன்.

'ஹம்ஸி.....'

தன் கணவன்தான் இவ்வளவு அன்பாகப் பேசுகிறாரா என்று அவளால் நம்ப முடிய வில்லையோ?

'எனா.....?' அவள் கேட்டாள்.

எனது முகத்திலே கோபக் கொப்பளிப்பு இல்லை; மனதில் ஒருவித சாந்தம் படர்ந்திருந்தது.

'ஒரு முடிவுக்கு வந்திட்டன்' நான் அமைதியாகச் சொன்னேன்.

பிரபல பாடகரும் இசை அமைப்பாளரும் இலக்கிய ஆர்வலருமான திரு. எஸ். கே. பரராஜசிங்கம் இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தில் இருந்து விலகி, தேசிய பேரவையில் குழுநிலை எழுத்தராகக் கடமையாற்றுகின்றார் என அறிகிறோம். திரு. பரராஜசிங்கம் சென்ற இடம் மேலும் சிறப்புப் பெறவும் இலங்கை வானொலி இருந்த இடத்தில் இருந்து சிறப்புப் பெறவும் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

இடமாற்றம் பெற நான் தொண்டை நீர் வற்றும் வரையில் கத்திய 'மரைக்கார் தொர்' வழியைப் பின்பற்ற முடிவு செய்து விட்டாரே என்ற மகிழ்ச்சி அவளுக்குப் பெருமிதத்தை நல்கியது.

விட்டுச்செல்வர்கள் குறைந்து விட்டது போல, குழந்தைகள் குதூகலமாக இருப்பதுபோல, ஒழுங்காக எல்லாக் கருமங்களும் நடப்பதுபோல அவளது கண்ணிமைகளுக்குள் இப்படிப் எதிர்காலக் காட்சிகள்!

'அப்ப முடிவுக்கு வந்திட்டங்களா?'

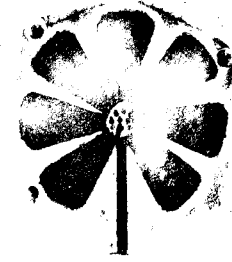
'ஓ..... அங்கே ஒரு வீட்டுத்து எல்லாரையும் கூட்டிக் கொண்டு போகப்போறன்..... புரிந்தானே?'

அவள் எதிர்பார்த்ததா இது?

'அப்ப மாததம் உங்களுக்கல்ல..... எங்களுக்கா' அவள் இதழோரத்தில் புன்னகை படர இப்படிச் கேட்டாள்.

நானும் இனிச் சிரிக்காமலா இருப்பேன்? *

உணவுற்பத்தியைத் துரிதமாக்குக!

தொடர்ந்து ஆரூண்டுகளாக

நிதான விலையில் நிறைந்த சேவை!

“அக்ரோ விலாஸ்”

(AGRO VILAS)

இடைக்காடு,

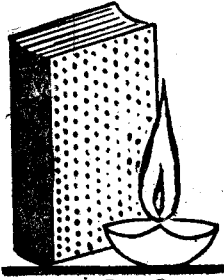
அச்சுவேலி.

சர்வ பூச்சி நிவாரணி:

அக்றி டோல் ஈ 806

இறக்குமதியாளர்: அக்றிக்கோஸ்

ஊரிக்காடு,
வலுவெட்டித்துறை.

நீல பத்மநாபனின் முன்று குறுநாவல்கள்

‘யாதவன்’

அறுபதுக்களில் தமிழ் இலக்கியப் பரப்பில் மிக அழுத்தமாகக் கால்பதித்து முன்னணியில் நிற்பவர்களில் ஒருவர் நீல பத்மநாபன்.

‘சீர்திருத்தவாதியின் பார்வையையோ புராணப் பிரசங்கியின் நோக்கையோ இரவல் வாங்காமல் நூறு சதவிகிதமும் கலைப் பிரக்ஞையோடு சமூகத்தை நெருங்கிப் பார்க்கும் மனப்பூர்வமான முயற்சிகளிலே பட்டுள்ளவர் இவர். இதைத் ‘தலைமுறைகள்’, ‘பள்ளி கொண்ட புரம்’ ஆகிய இரண்டும் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே காட்டின.

முற்றிலும் தனக்கு அறிமுகமில்லாத ஒரு உலகிற்கு கற்பனை என்ற மண் குதிரையை மட்டும் நம்பிக்கொண்டு குதித்து வயத்தில் ஓரீடத்திலும் காரணக் கிடைக்காத கொஞ்சம் உருவங்களை மொழுமொழுவென்று படைத்துவிட்டு ஒய்ந்து விடுவதும் நீலபத்மநாபனுக்குச் சம்மதமில்லை. தம்மைச் சுற்றியுள்ள சமுதாயத்தை ஒரு மனித இயலாளனின் குறுகுறுப்புடன் அணுகிக் கலை நுணுக்கத்துடன் வெவியிடுவதுதான் இவரது எழுத்துக்களிலுள்ள சிறப்பு. இதற்குச் சமீபத்தில் படித்த

இவரது குறுநாவல்களை இங்கு குறிப்பிடலாம்.

‘சமர்’, ‘அனுபவங்கள்’ இவையிரண்டும் மின்சார என்ஜினியர்களைப் பற்றியவை. நீல பத்மநாபனும் ஒரு என்ஜினியர்தான். எனவே அவரால் தம்மைச் சுற்றியுள்ள வாழ்க்கையை அனுபவ ரீதியாக ஆர்ப்பாட்ட மெதுவுமின்றிப் படம்பிடித்துக் காட்ட முடிகிறது.

மனிதனைச் சமூகத்தின் பின்னணியில் வைத்துப் பார்க்கும் நீல பத்மநாபன் அச்சமூக நிகழ்வுகள் எவ்வாறு மனிதனை மாற்றிவிடுகின்றன என்பதைச் ‘சமர்’ இல் காட்டுகிறார். இது வேலை நிறுத்தம் செய்யும் என்ஜினியர்களைப் பற்றியது.

முதலில் வேலைநிறுத்தம் என்றதும் கயங்குகிறான் அசோகன். என்ஜினியர்களும் வேலை நிறுத்தம் செய்வதா! சீழ் நிலை ஊழியர்களுக்குத்தானே சொந்தம்; இத்தகைய ஒரு பூர்ஷுவா மனப்பான்மை அசோகனுக்கு.

‘அப்போ நாளைக்கு போர்ட் ஆபீஸ் நடையில் இங்குலாத் ஹிந்தாபாத் கோஷமெல்லாம் போடுவீங்களா சார்’ குமாஸ்தா ரேவதி கேட்டபோது அவனுக்கு சங்கோஜமாகவிருந்தது. வேலை

நிறுத்தத்தின் முதல்நாள், என்ஜினியர்கள் கோஷம் போடுகிறார்கள். அசோகனும் ரவியும் அவர்களுக்கிடையில் நிற்கிறார்கள். அசோகன் திரும்பி ரவியைப் பார்க்கிறான். பின்னணியை எதிர்பார்த்து நிற்கும் நடிக்கைப் போல் அவன் உதடுகள் மட்டும் அசைந்து கொண்டிருக்கின்றன. அசோகன் தன் குரலைக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக மேலே ஏற்ற முயற்சி செய்தான். இருந்தும் அவன் சத்தம் அவனுக்கே கேட்கவில்லை.

வேலைநிறுத்தத்தின் நாற்பதாவது நாள். நாற்பது வருடமுதனம் வந்துவிட்டது போன்ற உணர்ச்சி அவனுக்கு. யாரையும் எதிர்த்துக் கூச்சல் போடும் அளவுக்கு ஒரு மனத்தின்மை அவனுக்கு.

‘தொழிலாளர் சமர் தோற்ற தில்லை. தோற்பதுமில்லை’ இது அசோகன்.

‘இதில் என்ன பயப்பட? தலைக்கு மேல் போய்விட்டது. நமக்கு நஷ்டப்பட இனி என்ன இருக்கு?’ இது அசோகன்.

அசோகன் மாறிவிட்டான். ‘என்னநான் ஆனாலும் நீங்களும் ஒரு முதலாளிதானே. உங்க உடம்பிலும் பூர்ஷுவா ரத்தம்தானே ஓடும்’ தன் மாம்னாரைப் பார்த்துக் கத்துகிறான்.

அசோகன் மட்டும் மல்ல மற்றும் பலரையும் ‘சமர்’ இல் சந்திக்கிறோம். உதாரணத்துக்கு:

வேலை நிறுத்தத்தின் முதல் நாள் இரவன்று ‘இப்போது துள்ளியை ஒருதடவை பார்க்க வேண்டு’ மென்று கூறும் ரவி, நாற்பதாவது நாளாகியும் வேலைநிறுத்தத்திற்கு ஒரு முடிவும் இல்லையே என்று அவஸைதப்படும் அசோகனிடம்,

‘சரி..... அதெல்லாம் கிடக்கட்டும், நேற்று நம்ம ஓவர்ஸீய ஜாரிஜைச் சந்தித்தேன். அவன் சொன்னது துள்ளியை ஏற்பாடு பண்ணித்தாரேன்னு, அவனை நம்பலாமா அசோகா?’ என்று கேட்கும் ரவி, ‘பர்ஸ் நிறையப் பணமிருக்கும் போது அகப்படாத சரக்கு இப்போ வந்திருக்கே’ என்று அங்கலாய்க்கும் ரவி, இறுதிநாளன்று ‘என்ன ரவி இந்த ஸ்டைரைக் தோற்றுப் போனதில் நீ கொஞ்சம் கூடப் பாதிக்கப்பட்டதாய்த் தெரியல்லே, அது மட்டுமல்ல, இண்ணைக்கு காலம்பர இருந்து நீ மிகவும் சந்தோஷமா இருப்பது போலிருக்கிறது’ என்று கேட்கும் அசோகனிடம் சிரித்து விட்டு, ‘நேற்றிரவு துள்ளி எனக்குக் கிடைத்தது’ என்று கூறும் ரவி, முழுத் தொண்டையையும் திறந்து கோஷம் போட்டவாறு ‘என்ன நீங்க ரெண்டுபேரும் இப்படி கம்மா நீக்கிறீங்க. உரக்கக் கோஷம் போடுங்கோ’ என்று அசோகனிடம் கூறும் ரவி, ‘இதை இப்படியே விடக்கூடாது. பொலீஸும் பட்டாளமும் நமக்கு வெறுப்பு’ என்று கூறும் ரவி, கடைசியில் பொலீஸ் கைது செய்யும் தறுவாயில் நழுவியிடும் ரவி:

அடுத்தது, பதவியுயர்வு பெற்றுப் பள்ளிகொண்டபுரத்திலிருந்து புனல்புரத்துக்குச் செல்லும் என்ஜினியர் சந்திரனின் முதலிரு நாட்களையும் பற்றியதுதான் ‘அனுபவங்கள்’ இரண்டு நாட்களில் இத்தனை அனுபவங்களா என்று எண்ணித் தோன்றுகிறது.

புனல் புரத்தில் பல்வேறு பட்ட மனிதர்களைச் சந்திக்கிறான் சந்திரன். அங்கு வேலை பார்க்கும் ஒவ்வொருவரும் சம்பளம் வாங்குவது அவரவர்

சொந்த வேலைகளை முடிந்தளவு அவரவர் வீட்டிலிருந்தே முடித்துக் கொள்வதற்குத்தான் — இவர்களுக்கு மத்தியில்தான் கடமை உணர்ச்சிமிக்க சந்திரனின் அனுபவங்கள், அவனது வேலையுடன் சம்பந்தப்பட்டவை மட்டுமல்ல. அவன் தங்கியிருக்கும் வீடு, அதன் சுற்றுப்புறம் இவை அனைத்துமே அற்புத சித்திரமாக 'அனுபவங்கள்' அமைந்துள்ளன. பள்ளி கொண்ட புரத்தில் ஸ்கூட்டரில் சஞ்சரித்த சந்திரனுக்கு, புனல் புரத்துக் காட்டிலும் மலைகளிலும் கால் நடையாகவும் சஞ்சரிக்க வேண்டியுள்ளது. பள்ளி கொண்ட புரத்தில் வெறும் கான்சிரீட் கட்டடங்களைப் பார்த்த அவனுக்கு இங்கு காடுகளின் மத்தியிலிருந்த கிராமங்களும், ஜிலுஜிலுவென வரும் குளிர்த மலைக் காற்றும் பச்சைப் பசுமையாய்த் தெரிந்த ரப்பர் தோட்டங்களும் கன்னி வனத்தரங்களும் வயல்களும் உள்ளத்தை நிறைத்து விடுகின்றன.

மூன்றாவது குறுநாவல் 'யாத்திரை'. சிவப்பிரகாசம் இறந்துவிட்டான். அவனுடைய பாடையைத் தூக்கிச் செல்லும் அவனுடைய நண்பர்கள் நால்வர். அவனுடைய சாவைப் பற்றி, அவனுக்கும் தங்களுக்கும் உள்ள உறவைப்பற்றி நினைவு கூருகிறார்கள். ஒரு மனிதனைப் பற்றி நான்கு மனிதரின் நினைவுகள். ஒவ்வொருவரின் நினைவும் ஒவ்வொரு வகைப்பட்டது. ஒருவர் நினைப்பது மற்றவருக்குத் தெரியாது. இது ஒரு புதிய உத்தி.

இவை மிகச் சாதாரணமான கதைகள் தாம். ஆனால் சமுதாயத்தில் நிலவும் நியாய, அநியாயங்களையும், தர்ம, அதர்மங்களையும் மிகச் சிறப்பாகப்

சுவர்

திறக்கக்கூடிய
கதவுகளிருக்கையில்
சுவர்களின் அர்த்தம்
மெலிகிறது.

— 'சோழன்'

படம்பிடித்துக் காட்டுகிறார். ஒவ்வொரு நிகழ்வும் அனுபவ ரீதியாகக் காணப்படும் கவனிக்கப்பட்டுமுள்ளன. அதனால் தான், முன்னுரையாளர் இவற்றை விளக்க இலக்கிய வகையில் உள்ளடக்கியுள்ளார்.

பொதுவாகத், திரும்பத் திரும்ப ஒரே குழுவிலே, ஒரேவிதமான நிகழ்வுகள், பாத்திரங்கள், ஒரே விதமான கதைப் போக்கு ஆகியவற்றிற்கு மத்தியில் யதார்த்த வாழ்க்கையின் தன்மைகளைச் சித்திரிக்கின்ற இத்தகைய படைப்புக்களும் வரத்தான் செய்கின்றன.

நிலபத்மநாபனின் அனுபவங்கள் அற்புதமானவை. அவை இயற்கையாய் கூடியவை, தீவிரமானவை. எவ்வகைத் தத்துவங்களுக்கோ, கோட்பாடுகளுக்கோ, எண்ணங்கள் எவ்வகை ஆட்படாதவை. அவை முழுமையான அனுபவங்கள். அவை உயிரோட்டமுடனும் வரட்சியின்றி ஒரு கனத்தன்மையுடனும் மிளர்கின்றன.

நிலபத்மநாபன் வாழ்க்கைக்கு, உண்மைகளுக்கு வாசனையுடிக் காட்டவில்லை. மாறாக அதை அழகுடனே காட்டுகிறார், அதைக் காட்டுவதோடு மட்டும் நின்றுவிடும் அவர் மிகப் பல விஷயங்களைத் தொனிப்பொருளாகவே விட்டுவிடுகிறார்.

மொழிபெயர்ப்பும் உலகப் பண்பாடும்

கார்த்திகேச சிவத்தம்பி

மொழிபெயர்ப்புக்கள் வழியாக உலகளாவிய ஒரு பொதுப் பண்பாட்டை உண்டாக்குவது பற்றியோ, அன்றேல் மொழிபெயர்ப்பு வழியாக உலகத்துப் பண்பாடுகள் ஒவ்வொன்றையும் அறிந்து விளங்கிக்கொள்வது பற்றியோ அன்றேல் இவற்றுக்கான சாத்தியப்பாடுகள் பற்றியோ திட்டவாட்டமாக ஆராய முனையும் பொழுது, மொழிபெயர்ப்பின் தன்மை, பண்பு பற்றியும், பண்பாடு, அதன் தன்மை பற்றியும் இவையிரண்டுக்கும் ஒன்றன் வழியாக ஒன்றுக்கு ஏற்படத்தக்க தாக்கங்கள் விளைவுகள் பற்றியும் ஆராய்வது தவிர்க்கப்பட முடியாததாகும்.

மொழிபெயர்ப்பு என்பது இங்கு இரு மொழி நிலைப்பட்ட ஒரு தொழிற்பாடாகும். ஒரு மொழியில் எடுத்துக் கூறப்பட்ட ஒரு கூற்றை அன்றேல் பொருளை இன்னொரு மொழியில் எடுத்துக் கூற முனையும் பொழுது மொழிபெயர்ப்பு ஏற்படுகின்றது. மொழிபெயர்க்கப்பட வேண்டிய பகுதியை, அது கூறப்பட்டுள்ள மொழியை மூலமொழி என்றும், எம்மொழியில் எடுத்துக் கூற வேண்டுமோ அம்மொழியை இலக்குமொழி என்றும் கூறுவர். மூலமொழியிலுள்ள ஒரு மொழி நிகழ்வினை இலக்குமொழி நிகழ்

வாக மாற்றுதல் வேண்டும். அம்மாற்ற இறுதியில் மூல மொழியிற் கூறப்பட்ட கருத்து, அர்த்தம், தெளிவு இலக்கு மொழியில் அவ்விதக்கு மொழி தெரிந்தோர்க்கு ஏற்படல் வேண்டும். மூலமொழியிலுள்ள அம்மொழி நிகழ்வு அம்மொழியின் அமைப்பு நெறிகள், வைப்பு முறைமைகள், பொருளுணர்த்து முறைகள் ஆகியனவற்றுக்கேற்ப அமைந்திருக்கும். இதனை இலக்கு மொழியிற் பெயர்க்கும் பொழுது இலக்கு மொழியின் அமைப்பு நெறிகள், வைப்பு முறைகள், பொருளுணர்த்து முறைகள் ஆகியனவற்றுக்கேற்ப அமைத்தல் வேண்டும்.

மொழிபெயர்ப்பின் பொழுது ஏற்படும் மொழித் தொழிற்பாடுகள் இவைதான். ஆனால் இந்த வரைவிலக்கணம் சுட்டுவது போன்று சுலபமானதன்று இம் முயற்சி. மூ.மொ., இ.மொ.ச் சமன்பாடுகளை எம்மட்டத்திலே தொடங்குவதென்பது முதற் பிரச்சினையாகும். சொல் மட்டச் சமன்பாடா? வாக்கிய மட்டச் சமன்பாடா? பந்திமட்டச் சமன்பாடா? அத்தியாய மட்டச் சமன்பாடா? என்பது முதற் பிரச்சினை. அதனைத் தேவை, நிலைமை கண்டு பிடித்துக் கொண்ட பின்னர் சமன்

பாடுகள் உண்மையில் உண்டா என்னும் பிரச்சினை உண்டாகும். அத்தகைய பிரச்சினை தோன்றும் பொழுது மூ. மொழியின் உச்சரிப்புருவத்தை ஒலிபெயர்த்து அப்படியே சொல்லவேண்டியதேயுமாகும். கிலோஹெஸ், ஒக்சிஜின் நாவல், காபறேற்றர், கார் எனப் பலவற்றை ஒலிபெயர்ப்புச் செய்தே பயன்படுத்துகின்றோம். காரணம் தமிழில் இவற்றைச் சொல்ல முற்படும் பொழுது அவை விவரணப்பெயர்களாக அமைகின்ற தன்மையினைக் காணலாம். அதாவது இவை தமிழ் வரலாற்றினூடாக, தமிழ் மரபினூடாக, தமிழ் பண்பாட்டினூடாக வெளிக்கிளம்பும் கருத்துக்கள், பொருட்கள் சொற்றொடர்கள் அல்ல. மொழிபெயர்க்கும் பொழுது இன்னொரு நிலைமையும் ஏற்படலாம். *Factor* என்ற ஆங்கிலச் சொல்லை எடுத்துக் கொள்வோம். தமிழில் இக்கருத்தைத் தெளிவாகக் கூறுவதற்குச் சிறிது இடர்ப்பாடு ஏற்படலாம். 'காரணத்தின் பாற்பட்டது', 'காரணக் கூறு', 'என்கூறு', 'மூலக் கூறு' என்று இடத்துக்கிடம் மாற்றிக் கூறவேண்டி வரும். ஆனால் கலைச் சொல்லாக்க வல்லுநரோ 'காரணி (காரணமாகவிருப்பது)' என்ற சொல்லை நியமித்து, ஃபாக்ற்றர் அத்தனை கருத்துக்களையும் இதற்கு மாற்றிடு செய்தார். கல்வித் தேவைக்காக வகுப்பறை ஒவ்வொன்றிலும் 'ஃபாக்ற்றர்' என்பதற்குக் காரணி என்பது எடுத்துக்கூறப்படவே காரணி என்ற சொல் பெருவழக்காகியுள்ளது. காரணி என்ற சொல்லுக்குள்ள முந்தைய கருத்து (அதாவது உமாதேவியாரைச் சுட்டும் தன்மை) இன்று கருகி விட்டது. இத்தகைய முறையிலே கருத்துக்களை மாற்றிப் பொதிவதை மாற்றிடு என்

பர். இதற்கும் காரணம் இ. மொ. வின் மரபில் அல்லது பண்பாட்டில் குறிப்பிட்ட பிரயோகமில்லாதிருப்பதே.

இவ்வாறு மொழிபெயர்ப்பின் தொழினுட்ப அமிசங்களை விரிவாக ஆராய்கின்ற பொழுது, மொழி என்பது சமூக — பண்பாட்டுப் பின்னணியில், அதன் தோற்றுவாயாகவும் வெளிப்பாடாகவும் பயன்படுத்தப் படுகின்றது எனும் உண்மையினை அறிந்து கொள்ளலாம். மொழி என்பது ஒரு சமூக உற்பத்திப் பொருள். அதுவே சமூகத்தின் தொடர்புக்கு வேண்டிய அத்தியாவசிய சாதனமாக அமைகின்றது. அது பரிணமிக்கும் குழுவே பண்பாட்டுச் சூழல்தான். "சிந்தனையை வெளியிடுவதற்கு மாத்திரமல்ல சிந்திப்பதற்கே மொழி வேண்டும்" ஆனால், குறிப்பிட்ட சமூகப் பண்பாட்டுச் சூழலின் பின்னணியிற் சிந்திப்பதற்கான அல்லது வெளிப்படுத்துவதற்கான குறியீடுகளையே மொழிகொண்டிருக்கும்.

மொழி பெயர்ப்பிலே தொடங்கி மொழியின் பண்புகளைப் பற்றிப் பேசிய நாம் 'பண்பாடு' என்னும் கருதுகோள் பற்றி ஆராய வேண்டிய நிலைக்கு உந்தப்பட்டுள்ளோம்.

பண்பாடு என்பது இன்று 'கல்ச்சர்' எனும் ஆங்கிலச் சொல்லுக்கான மாற்றிடாகும். சிலர் கலாசாரம் என்றும் கூறமுனைவர். அது கலைகளின் நெறியை, ஆசாரத்தை மாத்திரம் குறிப்பிடக் கூடியது. பண்பாடு என்பது முழுமையான ஒரு கோட்பாடு. அறிவியல் நிலைப்பட்ட ஒரு பயிற்சியுறை. உயர் பண்புகளை மாத்திரம் பண்பாடு என்று கூறிவிட முடியாது. மனித இனத்தை விலங்

கிணத்திலிருந்து பிரித்துக் காட்டுவது பண்பாடே. பண்பாடு இல்லாத மனிதக் குழுக்கள் இல்லை. பண்பாடு பற்றிப் பல்வேறுபட்ட வரைவிலக்கணங்கள் உள்ளன. அவை யாவற்றையும் தொகுத்து நோக்கும் பொழுது, பண்பாடானது (அ) மனித நடத்தை, நடத்தை நெறி (ஆ) மனித நிறுவனங்கள், (இ) மனிதனது குணவிசேடங்கள் பற்றியதே என்பது தெரியவரும். மனித நடத்தை, மனித நிறுவனம், குணவிசேடம் என்ப

வாழ்த்துகின்றோம்

தொடர்ச்சியாக டுவிஸ்ட் நடனம் ஆடி ஓர் உலக சாதனையை உருவாக்கியதினால் நமது நாட்டுக்கும் இளம் தலைமுறையின் செயலாக்கத்துக்கும்பெரும்புகழ்தேடித் தந்த ஆழிக்குமரன் ஆனந்தனப் பெருமித்துடன் பாராட்டுகின்றோம். இந்த ஆக்கபூர்வமான இளம் தலைமுறைச் சாதனையையிட்டு இந்த நாட்டு வாழிபர்கள் அத்தனை பேர்களும் நெஞ்சு நிமிர்த்திப் பெருமைப்பட நியாயமுண்டு.

ஆனந்தனின் சாதனை ஓர் உலக சாதனை. உலகமே அவரது பெருமையில் பங்கு கொள்கின்றது. நாமும் நமது மனமகிழ்ச்சியை அவருக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

—ஆசிரியர்

தனைப் பிரத்தியட்ச ரூப்படுத்திக் கூறினால், 'பேச்சு பண்டப் பயன்பாடு, கலை, ஐதீகங்கள், விஞ்ஞான அறிவு, மத அநுட்டானங்கள், குடும்பம் பிற சமூக நிறுவனங்கள். சொத்து, அரசாங்கம் ஆட்சி முறை, போர் ஆதிகளின் பண்பாட்டின் கீழ்வருவன என்பதுதெரியவரும்.

இவற்றுடன் அறம் | மறம் நல்லது | கெட்டது என்ற கோட்பாட்டையும் தெளிவான விளக்கத்திற்காகச் சேர்த்துக் கொள்ளலாம். பண்பாட்டின் அமிசங்களைத் தொகுத்து நோக்கும் பொழுது வாத விவாதங்களுக்கு இடமளிக்காத வகையில் ஒரு வரைவிலக்கணத்தைக் கூறலாம். 'மனிதன் தனது சமூக, வரலாற்று வளர்ச்சியின் பொழுது ஏற்படுத்திக் கொண்ட ஆத்மார்த்தப் பெறுமானங்களின் தொகுதியாகும். குறிப்பிட்ட ஒரு சமூக வளர்ச்சிப் படிநிலையில், குறிப்பிட்ட அச்சமுதாயம் அடைந்துள்ள தொழினுட்ப வளர்ச்சி அச்சமுதாயத்தின் உற்பத்தி, கல்வி, விஞ்ஞானம், இலக்கியம், கலைகள் ஆகியவற்றின் வளர்ச்சியையும் பண்பாடு குறிக்கும். பழக்க வழக்கங்கள், உணர்வுகள், பெறுமானங்கள் ஆகியன இப்பௌதிக, ஆத்மார்த்த ஈட்டங்களுக்கேற்பனவாகவும் அபற்றினை நிலை நிறுத்துவனவாகவும் விளங்கும். பண்பாட்டின் அமிசங்களை ஆழ்ந்து நோக்கினால் அவற்றை இரு கூறுகள் வகுக்கலாமென்பது தெரிய வரும். ஒன்று பௌதிக நிலைப்பட்ட அன்றாட வாழ்க்கைப் பிற்பயன்படுத்தப்படும் பொருட்கள். பண்டங்கள் ஆகியன. மற்றது: வாழ்க்கையோடு சம்பந்தப்பட்ட ஆத்மார்த்தமான விடயங்கள். இவை கருத்து, நம்பிக்கை, பெறுமான உணர்வு என்பன பற்றியது.

பண்பாடு பற்றிய இச்சிறு ஆய்வு, பண்பாட்டில் மொழி பெறும் இடத்தை வற்புறுத்துவதாகவே அமைகின்றது, பண்டப் பிரமாணமான வளர்ச்சி அல்லது நிலைமைகளைத் தீர்த்து மற்றைய யாவற்றையும் பின்பு கொள்வதற்கும் மட்டும் பற்றும் குறிப்பிட்ட அச்சமுதாயம்

பேசும் மொழியே வாயிலாக அமைகின்றது. எனவே மொழியின் அமிசங்கள் அம்மொழி தோன்றும், அல்லது பயிலப்படும் பண்பாட்டுப் பின்னணியால் தீர்மானிக்கப்படுகின்றது என்பது தெரியவருகின்றது. பௌதிக நிலைப் பண்டப் பயன்பாடோ, கருத்து நிலை வெளிப்பாடோ, பெறுமானக் கோட்பாடோ யாவும் மொழி மூலமே வெளிவருகின்றன. பண்பாட்டின் அடிப்படை அமிசங்களில் ஒன்று மொழி. இதை இன்னொரு வகையிலும் கூறலாம்— எந்த ஒரு பண்பாடும், ஏதோ ஒரு மொழியினைப் பிரத்தியேகமான ஆதாரமாகக் கொள்ளாது, இயங்க முடியாது. ஏனெனில் ஏதோ ஒரு மொழியோ, உப—மொழியோ இன்றேல், அப்பண்பாடு தன்னையதானே எடுத்துக்காட்டுவதற்கான தொடர்பு வாயில் அற்றதாகப் போய் விடலாம்.

அப்படியானால், உலகப் பண்பாடு என்ற கோட்பாடு பற்றிய ஆய்வு உலக மொழி என்ற ஆய்வுக்கு எம்மை இட்டுச் செல்லாதா? இட்டுச் செல்லும். அதனைப் பின்னர் சிறிது விவரமாகப் பார்ப்போம். அதற்கு முன்னர் பண்பாட்டின்—வாழ்க்கை முறையின்—பௌதிகப் பொருள் நெறியினை நோக்குவோம். உலகின் இன்றைய வரலாற்றுக் கட்டத்தில் விஞ்ஞானக் கண்டுபிடிப்புகள், தொழினுட்ப முறைகளை மாற்றியமைப்பதன் மூலம், வாழ்க்கைக்கும் வாழ்க்கையின் இயக்கத்தை விளங்கிக் கொள்வதற்கும் அத்தியாவசியமாகியுள்ளன. இக்கண்டுபிடிப்புகள், கண்டுபிடிப்புகளின் அன்றாடப் பிரயோகம், சமனற்ற முறையில் உலகெங்கும் பரவுகின்றன. தொழினுட்பப் பண்பாட்டினடியாகத்

தோன்றும் இவை அதே அளவு தொழினுட்பப் பண்பாடு வளராத பகுதிகளுக்குச் செல்லுவதற்கு, அல்லது அத்தகைய பகுதிகளால் உள்வாங்கப்படுவதற்கு மொழிபெயர்ப்புப் பயன்படுகின்றது. ஒலிச்சமன்பாட்டு முறை மூலமும் மொழிபெயர்ப்புத் தொழிற்பாட்டு, விஞ்ஞானக் கண்டுபிடிப்புகள் பற்றி, தொழினுட்ப வளர்ச்சியால் வரும் புதிய நுகர்வுப் பொருட்கள் பற்றி நாம் அறிகின்றோம். மூக்குக்கண்ணாடி, வானொலி, கசெற், பெல்பொட்டம் ஆகியன மொழிபெயர்ப்பு நிகழ்வுகளால் வந்து சேர்ந்தவையே.

தொழிற்புரட்சியின் பின்னர் ஏற்பட்டுள்ள விஞ்ஞான, தொழினுட்ப வளர்ச்சி, சனநாயகத்தின் வியாப்தியுடன் இணைந்து கொண்டதால் இன்று 'தொழினுட்பப் பண்பாடு' எல்லாப் பண்பாடுகளையும் ஊடுருவி நிற்பதை நாம் காணலாம். இந்த வியாப்திக்கு மொழிபெயர்ப்பு முக்கிய வாயிலாக அமைந்துள்ளது. தொழினுட்ப விடயங்களை விளக்கும் உரைநடையை எடுத்து ஆராய்ந்தால் மொழிபெயர்ப்பின் முக்கியத்துவத்தை உணரலாம். குறித்த தொழினுட்ப அறிவு எம்மொழி வழியாக வந்ததோ அந்த மொழியின் உரையமைதி போற்றப் படுவதை நாம் காணலாம். இவ்வகையிற் பார்க்கும் பொழுது உலகப் பண்பாட்டொருமைக்கு மொழிபெயர்ப்பு வழிவகுக்கின்றதென்பதை நாம் காணலாம்.

ஆனால் "மொழிபெயர்ப்பும் உலகப்பண்பாடும்" என்னும் பொழுது நாம் இதுவரை கூறிய விஞ்ஞான அறிவுப் பகிர்வினை, அதற்கு தவுகின்ற மொழிபெயர்ப்பை, மொழிபெயர்ப்பு முயற்சிகளைக் குறிக்காது ஆக்க

இலக்கியங்களின் மொழிபெயர்ப்புக்கும் உலகப் பண்பாட்டுக்கு முள்ள தொடர்புகளையே மனதில் கொண்டுள்ளோம். அப்பிரச்சினை முக்கியமானதுதான். இந்த உரையைப் பொறுத்த வரையில் அதனை ஆராய்வதே நோக்கமாகவும் இருக்கலாம். ஆனால், மொழிபெயர்ப்புக்கள் மூலம் உலக மட்டத்தில் இன்று பகிர்ந்து கொள்ளப்படும் விஞ்ஞான அறிவு பண்பாடுகளின் தனித்துவத்தை, ஒன்றிலிருந்து மற்றது ஒதுங்கியிருக்கும் தன்மையினைத் தகர்த்து ஒருவித ஒருமையை ஏற்படுத்த முனைகின்றது என்பதனை நாம் மனதில் நிலைநிறுத்திக் கொள்ளல் வேண்டும். பொருளியலாளர், அரசியல்வாதிகள் பேசும் "அபிவிருத்தி" என்ற கோட்பாடு தொழினுட்ப அறிவினைப் பிரதேசப் பயன்பாட்டுக்காகப் பூரணமாகப் பயன்படுத்துவது பற்றியதே, இத்துறையில் மொழிபெயர்ப்பு, உலகப் பண்பாட்டுக்கு வழிவகுக்காவிட்டாலும், உலகப் பொதுமைக்கு வழிவகுக்கின்றதனைக் காணலாம். விஞ்ஞான மொழிபெயர்ப்புக்கள் மொழியின் தனித்துவத்தையும் விஞ்ஞான அறிவின் உலகப் பொதுமையையும் பேணுகின்றன.

அடுத்து ஆக்க இலக்கியத்துறைக்கு வருவோம். ஆக்க இலக்கியம் மொழியின் உள் ளார்ந்த ஆற்றல்களைப் பயன்படுத்துவதன் மூலம் உணர்ச்சி நிலைப்பட்ட ஈடுபாட்டினை ஏற்படுத்துவது. ஆக்க இலக்கியத்தின் அடிவேரான மனித மன உணர்ச்சிக் கோலச் சித்திரிப்பு அவ்வாக்க இலக்கிய மொழியின் பண்பாட்டுச் சூழலிலிருந்து வருவது. இலக்கியம் சுட்டும் அநுபவம் என்பதும், அவ்வநுபவத்தை வாசகனோ கேட்பவனோ பகிர்ந்து

கொள்வது என்பதும் பண்பாட்டுடொருமைப்பாட்டினடியாகவோ அன்றேல் அப்பண்பாட்டை விளங்கிக் கொள்வதற்கான இரு மொழியறிவு காரணமாகவோ தான் தோன்ற முடியும். இலக்கிய மொழியின் அநுபவச் சாயைகள் குறியீட்டுச் சிறப்புக்கள், தொனிக் குறிப்புக்கள் பண்பாட்டை விளங்கிக் கொள்வதன் மூலமோ அன்றேல் பண்பாட்டில் திளைப்பதன் மூலமோ தான் ஏற்படும். எனவே ஆக்க இலக்கிய மொழிபெயர்ப்பானது ஒரு பண்பாட்டுச் சூழலின் வெளிப்பாடான ஒரு மொழியைக் கொண்டு இன்னொரு பண்பாட்டுச் சூழலின் வெளிப்பாடான மொழியிற் கூறப்படுவன வற்றை எடுத்துக் கூறும் ஒரு முயற்சியாகும். பேற்றண்ட் ரஸல் கூறினார் 'சில பற்றி மொழியியல் சாராத அநுபவமில்லாதவர்களுக்கு (அதாவது அதனைக் கண்டு சுவைத்து அறியாதவர்களுக்கு) 'சீஸ்' என்னும் சொல் விளங்காது! புரியாது' இந்தக் கூற்றுச் சில அடிப்படையான தத்துவப் பிரச்சினைகளை எழுப்பக் கூடியதெனினும். இக்கட்டத்திலே நாம் வற்புறுத்த விரும்பும் கருத்துக்கு வாய்ப்பான எடுத்துக்காட்டாக அமையலாம். 'பூவும் பொட்டும்', 'மூதேவி', 'பெற்ற வயிறு' போன்றவற்றுக்குத் தமிழிலுள்ள உணர்ச்சிக் கருத்துக்கள் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பிலும் வருமா என்று பார்க்கும் பொழுது இப்பிரச்சினையின் தாக்கம் ஓரளவு விளங்கலாம்.

முன்னர் கூறப்பட்டது போன்று மொழி என்பது பண்பாட்டின் பண்பும் பயனும் என்றால் மொழிபெயர்ப்பு அதுவும் எவ்வித தொடர்புமில்லாத இரு மொழிகளிடையே நடைபெறக் கூடிய மொழிபெயர்ப்பு—சாந்

தியமற்றது என்று ஆகிவிடும். ஏனெனில் ஒவ்வொரு மொழியினதும் அமைப்பு (சொல் அமைதி) முதல் வாக்கிய அமைதி வரை) அம் மொழியிற் சிந்திக்கும் முறையினையே தீர்மானிக்கின்றது என்பதை அறிவோம். மொழிபெயர்ப்பில் மூ. மொவின் சிந்தனை முறைமை இ. மொவுக்குக் கொண்டு வரப்படுகின்றது. அறிவியற்றுகையில் இதற்குத் தடை கிடையாது. ஆனால் ஆக்க இலக்கியத்துறையில் இது சாத்தியமாகுமா? எனவே கதே சொன்னது போன்று ஒரு பிற மொழிக் கவிஞன் கூறுவதை விளங்கிக் கொள்ள வேண்டுமானால் அவனது நாட்டுக்கே செல்வவேண்டியதாகி விடும்: மொழிபெயர்ப்புப் பயன்பாடற்றதாகப் போய்விடலாம்.

ஆனால் ஏதோ வேளைகளில் ஒரு பெரு பண்பாட்டு வட்டத்துள் வரும் பல்வேறு மொழிகள் உள்ளனவே — திராவிடப் பண்பாட்டு வட்டத்துள் வரும் தெலுங்கு, மலையாளம், தமிழ், இந்தியப் பண்பாட்டு வட்டத்துள் வரும். சமஸ்கிருதம். தமிழ், ஓரிஸா, வங்காளி அவற்றுள் ஒன்றையொன்றில் மொழிபெயர்க்கும் பொழுது பண்பாட்டுப் பிரச்சினை பெருந்தடையாக இருக்காது. இஸ்லாமியப் பண்பாட்டிற் பயிலப்படும் மொழிகளை எடுத்துப் பார்க்கும் பொழுதும், கிறித்துவப் பண்பாட்டை எடுத்துக் கூறும் பல்வேறு மொழிகளைப் பார்க்கும் பொழுதும், இந்தப் பண்பாட்டு வட்டமானது பண்டுதொட்டு வரவேண்டிய ஒன்றன்று. புதிதாகத் தோற்றுவிக்கப்படத்தக்கது என்பதும் தெரிய வரும். பண்பாட்டு வட்டத்துள் அநுபவக் குறியீடுகள் விளங்கிக் கொள்ளப்படுவது கலபமாகவே

மொழிபெயர்ப்புச் சாத்தியமாகின்றது.

மதத்தினால் மாத்திரமே பண்பாட்டொருமை ஏற்படுவதில்லை; அரசியல் வழிவரும் அநுபவ ஒருமையும் பண்பாட்டொருமையை ஏற்படுத்தலாம்; ஆங்கில ஏகாதிபத்தியத்தின் கீழ் வந்த நாடுகள் பல, தத்தம் பண்பாடுகளிலியங்கும் மொழிகளை விடுத்து ஆங்கிலத்திலேயே எழுத முனைந்த பொழுது, ஒரு மொழி பல்வேறு பண்பாட்டு வட்டங்களை எடுத்துக் கூறும் ஒரு நிலைமை உருவாகியது ஆங்கிலத்தில் ரெனசிவில்லியம்ஸ், சின்னுவா அச்சிபே, ஜே மக்ஃபர்சன், வி. எஸ். நய்ப் போல், ஆர். கே. நாராயண், ராஜாராம் முதலியோர் எழுதிய நூல்களை வாசித்தால் ஒரு மொழி பல பண்பாட்டுக் கோலங்களை எடுத்துக் காட்டக் கூடியதாகப் பரிணமிக்க முடியுமென்பதை உணரலாம். ஆங்கில உதாரணம் ஒரு வேளை மொழிபெயர்ப்பின் வெற்றிச் சாத்தியங்கட்கு எதிராகப் பயன்படுத்தப்பட்டலாம், அரசியலனுபவத்தினடியாக, ஆனால் மொழிபெயர்ப்புச் சாத்தியப்பாட்டால் மட்டுமே போஷிக்கப் படுகின்ற ஒரு பண்பாட்டு வட்டம் ஆகிய அஃப்ரோ — இலக்கியமாகும். கொலொனியலிசம், ஏகாதிபத்தியம் ஆகியவற்றின் தாக்கத்துட்பட்ட பண்பாடுகளின் அநுபவப் பொதுமையும் அத்தாக்கத்தைப் புறங்காணுவதில் அவை காட்டும் கருத்துப் பொதுமையும் இவ்விலக்கியக் கோட்பாட்டின் ஆதார கருதியாக அமைகின்றது. இன்று இவ்விலக்கியக் கோட்பாடு வத்தீன்—அமெரிக்க நாடுகளையும் உள்ளடக்கி நிற்கின்றது. தமிழிலக்கியம் உட்படப் பல்வேறு உலக இலக்கியங்களில் வியட்நாமின் அநுபவங்

கள் ஏற்படுத்திய தாக்கத்தினையும், நெருடா போன்ற கவிஞர்களின் தாக்கத்தையும் ஜனாதிபதி நீட்டோ போன்றோர் கவிதையை அரசியல் ஆயுதமாக்கியதனால் விளைந்த தாக்கத்தையும் பலஸ்தின விடுதலைக் கவிஞர்களது தாக்கத்தையும் சிறிதளவேனும் உணர்ந்து கொண்டால் அரசியலனுபவங்கள் வழியாக வரக்கூடிய பண்பாட்டொருமை நன்கு புலப்படும்.

மத, அரசியலனுபவங்கள் ஏற்படுத்தக்கூடிய பண்பாட்டொருமையையும் அந்தப் பண்பாட்டொருமை மொழிபெயர்ப்புக்களால் வெளியிடப்படும் தன்மையையும் பார்த்த நாம், வரலாற்றடிப்படையில், சமூக வளர்ச்சிக்கூட்ட அடிப்படையில் ஏற்படக்கூடிய பொதுமைபற்றி எமது கவனத்தைத் திருப்புவோம். இங்கு உலக இலக்கிய வரலாறு எமக்கு உதவியாக உள்ளது.

உலக இலக்கிய வரலாற்றைப் பார்க்கும் பொழுது, சமுதாயங்கள் ஒவ்வொரு வளர்ச்சிக் கட்டத்திலிருக்கும் பொழுது அவ்வளர்ச்சிக் கட்டத்தினடியாகத் தோன்றும் பொருளியற்றொடர்புகள், சமூக உறவுகள் காரணமாக ஒரு பொதுவான வாழ்க்கை முறை நிலவுகின்றதென்பதும், இப்பொதுவான வாழ்க்கை முறையைச் சித்திரிப்பதற்கான ஒரு பொதுவான இலக்கிய முறைமை உருவம் | உள்ளடக்கம் ஆகிய இரண்டிலும் — தோன்றுவதையும் காணலாம். பிரதேச வேறுபாடு, பண்பாட்டு வேறுபாடுகள் ஆகியன வற்றுக்கிடையே இவ்விலக்கிய ஒருமை காணப்படுகின்றது. வீரயுகப் பாடல்கள், காவியங்கள் ஆகியன குறிப்பிட்ட சமுதாய வளர்ச்சிக் கட்டங்களிலே தோன்றுவனவாகும்

இவ்வளர்ச்சிக் கட்டம் எல்லாச் சகலங்களிலும் காணப்படுமென்பது | வருமென்பது | உண்மையினும் எல்லாச் சமூகங்களிலும் ஒரே காலகட்டத்தில் ஒரே விதமான முனைப்பும் தாக்கத்துடனும் இவை ஏற்படுவதில்லை. புனைகதைவகை நிலமாண்ய அமைப்பின் சிதைவினையும் அதனடியாகத் தோன்றிய புதிய சமுதாய அமைப்பினையும் சித்திரிக்கும் ஓர் இலக்கியவகை என்பது இப்பொழுது எல்லோராலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுமென்பது உண்மையாகும். இன்றைய உலகை நோக்குவோமானால் முதலாளித்துவ சமுதாய அமைப்பினைப் பேணுவதற்கான முயற்சியும், அதனை விடுத்து சமதர்ம அமைப்பினைத் தோற்றுவித்துப் பேணி பொதுவுடைமை அமைப்பை நிலைநிறுத்துவதற்கான முயற்சியும் நடைபெறுவதைக் காணலாம். ஐரோப்பாவில் 18 ஆம் நூற்றாண்டில், அமெரிக்காவில் 19 ம் நூற்றாண்டிலேற்பட்ட அநுபவங்கள், ஆசியாவில், வத்தீன் அமெரிக்காவில், ஆபிரிக்காவில் இப்பொழுதுதான் — கடந்த சில தசாப்தங்களாக ஏற்படுகின்றன. இந்த நாடுகளிலும் ஐரோப்பா, அமெரிக்காவிலேற்பட்ட அநுபவங்கள் மீண்டும் — ஆனால் வெவ்வேறு உருவங்களில் ஏற்படுகின்றன. அந்த நாடுகளின் அவ்வநுபவ வெளிப்பாடாகத் தோன்றிய — தோன்றுகிற இலக்கிய வடிவங்கள், இந்த நாடுகளிலே வாசிக்கப்படுகின்ற பொழுது அநுபவப் பொதுமை வரலாற்றொருமை உணரப்படுகின்றது. மொழிபெயர்ப்புக்களே இவ்வொருமைப்பாட்டினை ஏற்படுத்தி உள்ளன. எமிலி ஸோலா, புஷ்கின், டோல்ஸ்டோய், செக்கோவ், ஹென்றி ஜேம்ஸ், வால்ற்றர் ஸ்கொற், பேரல்ஸாக், ஃப்பனபேர்

சுட்டும் உலக ஒருமைப்பாடு மொழிபெயர்ப்புக்களால் ஏற்பட்டுள்ள உலகப் பண்பாட்டுப் பொதுமையாகும். இந்த அநுபவப் பொதுமையாலேயே இன்று நாவல், சிறுகதை உலகப் பொதுவான இலக்கிய வகைகளாக மாறியுள்ளன. அத்தகைய உலகப் பொதுவான சமூக வளர்ச்சியைச் சுட்டும் இலக்கியங்கள் மொழிபெயர்க்கப்படும் பொழுது, இலக்கு மொழிப் பிரதேசத்தின் அக்காலகட்டப் பிரச்சினைகள் அப்பிரதேச மக்களாலே நன்கு தெளிவாக விளங்கிக் கொள்ளப்படும் நிலைமையையும் நாம் காணலாம். ஒரு நாட்டின் வரலாற்று அநுபவம், அந்த அநுபவத்தைத் திரட்டித் தரும் இலக்கிய வளம், இன்னொரு நாட்டின் வரலாற்றுப் போக்கைத் துலக்க, இலக்கிய வளத்தைச் செழிக்க வைக்கலாம். தமிழ் நாவல், சிறுகதை வரலாறே இதற்குச் சான்றாகும்.

இத்தகைய வரலாற்றனுபவமே புதுக்கவிதை சம்பந்தமாகவும் இன்று தொழிற்படுவதை நாம் உய்த்துணர்ந்து கொள்ளல் வேண்டும். அச்சச் சாதனத்தின் வளர்ச்சி கவிதையைக் கட்புல இலக்கிய வடிவமாக்க, செவிப்புல இலக்கிய வடிவத்துக்கு வேண்டிய இசையமைதி ஓசையமைதி கைவிடப்படலாயிற்று. முதலாம் உலக யுத்தத்தின் பின்னர் ஏற்பட்டு (அப்பொழுதே தொடங்கி) இரண்டாம் உலக யுத்தத்தின் பின்னர் பெருமுனைப்பெய்திய நாகரிகப் பிறழ்வும், சமூகப் பராதீனமும் இவற்றுடன் இணையப் புதுக்கவிதை தோன்றிற்று. சமுதாய மாற்றம் ஏற்பட ஏற்பட அவை பரவிக்கொண்டே செல்கின்றன.

பண்பாட்டு வேறுபாடுகளிடையே, பண்பாடுகளின் தனித்

துவத்தைப் போற்ற வேண்டுமென்ற கோஷங்களுக்கிடையே பண்பாடுகளுக்குப் பொதுவான இலக்கிய வகைகளின் இலக்கிய உணர்வுகளினதும் வளர்ச்சியையும் காண்கின்றோம்.

மொழிபெயர்ப்புக்கள் தோன்றும் சூழல் பற்றியும் அவ்வாறு தோன்றும் மொழிபெயர்ப்புக்கள் ஏற்படுத்தக் கூடிய பண்பாட்டொருமையையும் இதுவரை பார்த்தோம்.

மொழி பெயர்ப்பென்பது எழுத்தறிவுள்ள சமுதாயங்களில் ஏற்படும் ஓர் எழுத்து நிலை முயற்சியாகும். சிந்தனை, கருத்துவிளக்கம், உந்தற்பாடு ஆகியன வழியாக வந்து இலக்கிய வகையாகி நூலுருவியே பேணப்படுகின்றன. உலக வரலாற்றைப் பார்க்கும் பொழுது ஒவ்வொரு நாகரிகமும் அதற்கு முன்னர் நிலவிய நாகரிகத்தின் செம்மையான இலக்கிய, சிந்தனை வெளிப்பாடுகளை மொழி பெயர்ப்பு வகையாகப் பேணிக் கொண்டமையைக் காணலாம். குறிப்பாக இது மேடை நாடகத்திற்கு சிறப்பாகத் தொழிற்பட்டுள்ளது. பேரிந்திய நாகரிகத்தில் சமய நூல்கள் இவ்வாறு மொழி பெயர்க்கப் படைவிட்டாலும் உரை விளக்கங்களும், பாஷியங்களும் மொழிபெயர்ப்பின் பயன்பாட்டை நிலைநிறுத்தியுள்ளன. எனவே உலக வரலாற்றில் மொழிபெயர்ப்புக்கள் செங்குத்தாகவும் தளமட்டமாகவும் பண்பாட்டொருமைக்கும் தொடர்ச்சிக்கும் உதவியுள்ளன.

மொழிபெயர்ப்புக்கள் எப்பொழுது தோன்றுகின்றன? பிற மொழியில் — அதாவது பிற பண்பாட்டுக் கோலமொன்றினடியாகத் தோன்றிய மொழியில் உள்ள சிந்தனைகளோ ஆக்கமோ தன்மொழிக்கு—அதாவது தனது

பண்பாட்டுக் கோலத்துக்கு இயைந்ததாக இருக்கும்பொழுது அல்லது தேவையானதாகக் கருதப்படும் பொழுது ஆசிரியன் மொழிபெயர்க்கத் தொடங்குகின்றான். மொழிபெயர்ப்புக்குறைந்தது இருமொழிப் பாண்டித்தியமுடையவனின் முயற்சியாகும். மூ. மொ. ஆக்கம் இ. மொவுடன் பூரண இயைபுடைய தாக்கப்பட வேண்டியவிடத்து இம் முயற்சி 'தழுவல்' என்னும் இலக்கிய வகையாக அமைகின்றது. அதாவது மூ. மொ. ஆக்கத்தை இ. மொ. பண்பாட்டுக் கியையவே அமைத்தல் தழுவலாகும். இவ்வாறு அமைக்கும் பொழுது மூ. மொ. ஆக்கத்தின் முழுமையும் செழுமையும் இ. மொவிலே தெரியவில்லையெனில் அது தழுவலாகாது. அத்தகைய ஊனமேற்படின் தழுவல் மூ. மொ. ஆக்கத்திற்கு காணப்படாத ஒரு புதிய உணர்வு நிலையை முனைப்படையச் செய்துவிடும். இதனாலேயே தழுவல்கள் ஒரு பெரும் பண்பாட்டு வட்டத்துள்ளேயே நன்கு சிறக்கும். எல்லா ஆக்கங்களையும் தழுவல்களர்க்கி விடமுடியாது. சிலவற்றையே செய்யலாம். ஆனால் கொள்கையளவில் எத்தகைய நூலையும்—மொழிபெயர்த்து விடலாம்.

பூரண மொழிபெயர்ப்பு முறைமைபற்றிப் பேச முனையும் ஆக்க இலக்கிய மொழிபெயர்ப்புச் சம்பந்தமான பிரச்சினைகளையாவும் எம்முன்னே குத்திட்டு நிற்கும். பல்வேறு ஆய்வாளர்கள் பல்வேறு கோணங்களிலிருந்து ஆராய்ந்த இப்பிரச்சினையை தன்மொழியை அறிஞர் மொண்டே வழிநின்று தொகுத்துக் கூறுகிறார்.

மூ. மொ. விவள்ள கருத்துக்களையும் சொற்களையும் இ. மொவில் தருவதற்குப்

போதிய அகராதிச் சமன்பாடுகள் இல்லாதவிடத்து, மொழி மொழிபெயர்ப்பாளன் மூ. கொ. கருத்துக்களை இ. மொவில் சொன்னாற் போதுமா?

2. மொழி பெயர்ப்பானது மொழி பெயர்ப்பென்பதை உணர்த்தும் நடையில் எழுதப்பட வேண்டுமா அன்றேல் மூல ஆக்கமொன்றிற்கான நடையில் எழுதப்பட வேண்டுமா?

3. மொழிபெயர்ப்பாளன் மூ. மொ. ஆக்கத்திலுள்ள கருத்துக்கள் சிலவற்றைத் தவிர்த்தும், தனது சொந்தக் கருத்துக்களைத் திணித்தும் மொழிபெயர்க்கலாமா?

4. மொழிபெயர்ப்பானது மூல நூலாசிரியனது நடையினைக் கொண்டதாக அமைய வேண்டுமா அன்றேல் மொழிபெயர்ப்பாசிரியன் நடையினைக் கொண்டதாகவிருக்க வேண்டுமா?

5. மூ. மொ. ஆக்கம் எழுதப்பட்ட காலத்து ஆக்கமென்பதையுணர்த்தும் இ. மொ. நடையினை மொழிபெயர்ப்பிற்கையாள வேண்டுமா அன்றேல் மொழிபெயர்க்கப்படும் காரத்து இ. மொ. நடையைப் பயன்படுத்துவதா?

இப்பிரச்சினைகள் யாவும் ஆழமாக ஆராயப்படுமிடத்து இ. மொ. பண்பாட்டை மூ. மொ. பண்பாட்டுடன் இயைபுபடுத்தும் முயற்சியின் பொழுது தோன்றுவன என்பது தெரியவரும். இது மொழிபெயர்க்கப்பட முடியாததென்று நாம் கூறும்பொழுது அவ்விரு பண்பாடுகளுக்கு முள்ள வேறுபாட்டை நாம் உணர்ந்து கொள்கின்றோம் என்று கதே சொன்னான். மேலும் ஒரு ஆக்கம் தனது மொழிகாட்டும் பண்பாட்டுடன் ஆழமாகச் சுவறி

நிற்கும்பொழுது அதனை மொழி பெயர்ப்பது மிக மிகக் கஷ்டமாகின்றது. இதனாலேயே கம்பன் — ஓரளவிற்குத் தழுவற்கதையையேதான் கையாண்டாரெனினும் — மொழிபெயர்க்கப்பட முடியாதவனாகவிருக்கிறான்.

ஆக்க இலக்கிய மொழி பெயர்ப்புக்கள் பொதுவிலே கஷ்டமானவையெனினும் அவற்றுள்ளும் கவிதை மொழி பெயர்ப்பே முற்றிலும் கஷ்டமானது. ஓசையமைதி, பதப்பிரயோகம், உள்ளுறை, தொனிப்பொருள் ஆகியன காரணமாக கவிதை மொழி பெயர்ப்பு மிகச் சிக்கலானதாகின்றது. மொழிபெயர்ப்புக் கவிதைகளில் கருத்துக்கள் கூட்டப்படுவதும் குறைக்கப்படுவதும் வழக்கம். இதனாலேயே கவிதை மொழிபெயர்க்கப்பட முடியாதது எனவர். ஆனால் கவிஞர்களாகவுள்ள மொழி பெயர்ப்பாளர்கள் இச்செய்யாப் பொருளைச் செய்ய முனைகின்றனர். சிலர் வெற்றியும் கண்டுள்ளனர்.

ஒருவன் தனது பண்பாட்டைப் பேண முனையும் அதே வேளையில் பிற பண்பாட்டின் உயிர்த்துடிப்பை உணர்ந்து கொள்வதன் மூலம் தனது பண்பாட்டின் உலகப் பொதுமையை அறிந்து கொள்வதற்கு மொழி பெயர்ப்புக்கள் உதவுகின்றன. இதனாலேயே யுனெஸ்கோ ஒவ்வொரு பண்பாட்டையும் எடுத்துக் காட்டும் ஒவ்வொரு ஆக்கங்களை எடுத்து பல்வேறு மொழிகளில் மொழிபெயர்த்துள்ளது.

மொழிபெயர்ப்புக்கள் உலகப் பண்பாட்டொருமையை நேரடியாக வளர்க்க முடியாதென்னும் பண்பாட்டுப் பொதுமையை, அடிப்படை மனிதத்து

‘கணையாழி’ சஞ்சிகையில் வெளியான சாந்தனின் ‘நீக்கல்கள்’ என்ற சிறுகதையின் ஆங்கில மொழி பெயர்ப்பு, ‘இல்லஸ்ட்ரேட்டட் வீக்கலி ஒஃப் இந்தியா’ வில் வெளியாகவுள்ளது.

மொழி பெயர்த்தவர். குஜராத்ரைச் சேர்ந்த கொமாண்டர். எ. வி. பரத்.

வத்தை எடுத்துக்காட்ட உதவுகின்றன.

அதே வேளையில் அவை இ. மொவுக்கும் பெரிதும் உதவுகின்றன. பிறமொழி நூலொன்றினைத் தனது மொழியிற் பெயர்க்க விரும்புமொருவன் தனது மொழியின் ஆற்றலை வளப்படுத்தி விஸ்தரிக்கின்றான். ஹங்கேரியக் கவிதை இலக்கிய மொழிபெயர்ப்பில் ஈடுபட்டுள்ள அமெரிக்கக் கவிஞர் வில்லியம் ஜேஸ்மித் சொன்னார், ‘இன்னொரு மொழியிலிருந்து தன் மொழியில் மொழிபெயர்க்கும் ஒருவன் தனது மொழியை, அதைக் கையாளும் திறனை உயிர்ப்புடன் வைத்துக் கொள்கின்றான்’ என்றார்.

இறுதியாக இரு கருத்துக்கள்: முதலாவது, எல்லாமொழி பெயர்ப்புக்களும் இப்பண்பாட்டொருமையுணர்வை வளரா— மொழிபெயர்ப்பாளன் மொழி பெயர்ப்பைத் தனது மொழியின் தளத்துடன் இணைக்க முயல் முயல் மொழிபெயர்ப்பின் தர்க்கம் குறையும். இரண்டாவது:— மொழிபெயர்ப்புக்களின் சிறப்பை இருமொழிப் பாண்டித்தியமுடையோரே வளர முடியுமெனினும் அதன் பூரண தாக்கத்தைத் தன்மொழி மாத்திரம் தெரிந்தவரிடமிருந்து மாத்திரமே தெரிந்து கொள்ளலாம். *

Telephone : 28482

Telegrams : "ARASPRINT"

With the Compliments of

Arasan Printers

30, HYDE PARK CORNER,

COLOMBO - 2.

உழுதுண்டு வாழ்வோரை
தொழுதுண்டு வாழ்வோம்.....

பசுமைப் புரட்சிக்கு
இதோ
எமது பங்களிப்பு...

விவசாயிகளே ! உங்கள் பயிர்களை நாசம்செய்யும்
சகல பூச்சி புழுக்களையும் அறவே அழிக்கும்
அதிசிறந்த கிருமிநாசினியை
அறிமுகப்படுத்துகிறோம்.

கல்கிசன்ஸ் ரோகுரோ 40

மற்றும்

கல்கிசன்ஸ் பரத்தியன் 50 E. C.

கல்கிசன்ஸ் எம். சி. பி. ஏ. 40

கல்கிசன்ஸ் எலோசால் 80% W. P.

ஆகியவற்றை

மேற்கு ஜெர்மனியிலிருந்து உங்களுக்கெனவே
இறக்குமதிசெய்து விக்யோகிப்போர்

க ல் கி ச ன் ஸ்

147, ஸ்ரான்லி வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

தொலைபேசி: 7711

தந்தி: 'ஸ்ரீராம்'

284 B, கரங்கேசன் துறை வீதி, யாழ்ப்பாணம் - முகவரியில் வரிப்பவரும், ஆறுதியுடைய வெளி
யிடுபவருமான டொமினிக் ஜீவா அவர்களால், மல்விக்க சாதனங்களுடன் யாழ்ப்பாணம்
ஸ்ரீ லக்ஷா அச்சகத்தில் அச்சிடப்பெற்றது.

அட்டை: என்னும் திருமகள் அழந்தகத்தில் அச்சிடப்பெற்றது.